

www.qbz.gov.al

FLETORJA ZYRTARE E REPUBLIKËS SË SHQIPËRISË

Botim i Qendrës së Botimeve Zyrtare

Viti: 2025 – Numri: 89

Tiranë – E hënë, 26 maj 2025

PËRMBAJTJA

	Faqe
Dekret i Presidentit nr. 144, datë 20.5.2025	Për dhënie të shtetësisë shqiptare 12211
Dekret i Presidentit nr. 145, datë 20.5.2025	Për dhënie të shtetësisë shqiptare 12211
Dekret i Presidentit nr. 146, datë 20.5.2025	Për dhënie të shtetësisë shqiptare 12211
Dekret i Presidentit nr. 147, datë 20.5.2025	Për dhënie të shtetësisë shqiptare 12211
Dekret i Presidentit nr. 148, datë 20.5.2025	Për dhënie të shtetësisë shqiptare 12212
Dekret i Presidentit nr. 149, datë 20.5.2025	Për dhënie të shtetësisë shqiptare 12212
Dekret i Presidentit nr. 150, datë 20.5.2025	Për dhënie të shtetësisë shqiptare 12212
Dekret i Presidentit nr. 151, datë 20.5.2025	Për dhënie të shtetësisë shqiptare 12213
Njoftim i Ministrisë për Evropën dhe Punët e Jashtme nr. 7149, datë 20.5.2025	Mbi hyrjen në fuqi të marrëveshjes ndërkombëtare..... 12213
Vendim i Gjykatës Kushtetuese nr. 14, datë 25.3.2025	Me objekt shfuqizimin e vendimit nr. 00-2023-3498 (508), datë 20.9.2023, të Kolegjit Civil të Gjykatës së Lartë, si të papajtueshëm me Kushtetutën e Republikës së Shqipërisë dhe Konventën Evropiane për të Drejtat e Njeriut. 12213

Vendim i Gjykatës Kushtetuese
nr. 21, datë 22.4.2025

Me objekt shfuqizimin e vendimit nr. 501, datë 13.12.2023, të Gjykatës së Posaçme të Shkallës së Parë për Korrupsionin dhe Krimin e Organizuar, për paraqitjen e të dhënave elektronike të kërkuarit, si dhe çdo akti procedural të prodhuar si pasojë e zbatimit të këtij vendimi, si të papajtueshëm me Kushtetutën e Republikës së Shqipërisë.

Shfuqizimin e vendimit nr. 04 (87-2024-9), datë 6.1.2024, të Gjykatës së Posaçme të Apelit për Korrupsionin dhe Krimin e Organizuar, si të papajtueshëm me Kushtetutën e Republikës së Shqipërisë.

Shfuqizimin e vendimit nr. 00-2024-255 (36), datë 20.2.2024, të Gjykatës së Lartë, si të papajtueshëm me Kushtetutën e Republikës së Shqipërisë.

Konstatimin e papajtueshmërisë me Kushtetutën e Republikës së Shqipërisë dhe me marrëveshjet ndërkombëtare të vendimeve nr. 500 dhe 502, datë 13.12.2023, të Gjykatës së Posaçme të Shkallës së Parë për Korrupsionin dhe Krimin e Organizuar për kontrollin e banesës, paraqitjen e të dhënave elektronike dhe kontrollin personal të kërkuarit, si dhe çdo akti procedural të prodhuar si pasojë e zbatimit të këtyre vendimeve; të vendimit të Prokurorisë së Posaçme kundër Korrupsionit dhe Krimit të Organizuar, zbatuar sipas procesverbalit “Për sekuestrimin e sendeve”, datë 14.12.2023, ora 00:05.

Shkatërrimin e të gjitha kopjeve të imazheve të hard disqeve të kompjuterëve dhe USB, si dhe ekstrakteve të memorieve të telefonave celularë dhe kartave SIM të nxjerra nga pajisjet e sekuestruara, si dhe rezultatet e fiksuara prej tyre.

Marrjen e masave deri në shkatërrimin e plotë të të gjitha kopjeve të imazheve të hard disqeve të kompjuterëve dhe USB, si dhe ekstrakteve të memorieve të telefonave celularë dhe kartave SIM të nxjerra nga pajisjet e sekuestruara, si dhe ndalimin e çdo aksesimi eventual, kryerjen e çdo procedure filtrimi dhe/ose përzgjedhjeje të të dhënave, si dhe nxjerrjen e kopjeve të tjera.....

12225

Vendim i Entit Rregullator të
Energjisë nr. 81, datë 24.4.2025

Mbi miratimin e një ndryshimi në vendimin e Bordit të ERE-s nr. 233, datë 19.7.2023, “Mbi licencimin e shoqërisë ‘SPV Blue 1’ sh.p.k. në veprimtarinë e furnizimit të energjisë elektrike”.....

12243

Vendim i Entit Rregullator të
Energjisë nr. 82, datë 24.4.2025

Mbi miratimin e disa ndryshimeve në vendimin e Bordit të ERE-s nr. 241, datë 2.12.2021, “Mbi licencimin e shoqërisë ‘AlbEsp Trading & Consulting’ sh.p.k. në veprimtarinë e furnizimit të energjisë elektrike”.....

12244

Vendim i Entit Rregullator të
Energjisë nr. 83, datë 24.4.2025

Mbi fillimin e procedurës për shqyrtimin e kërkesës së shoqërisë “SPV Blue 2” sh.p.k. për licencim në veprimtarinë e furnizimit të energjisë elektrike.....

12245

Vendim i Entit Rregullator të
Energjisë nr. 84, datë 24.4.2025

Mbi fillimin e procedurës për shqyrtimin e kërkesës së shoqërisë “SPV Blue 2” sh.p.k. për licencim në veprimtarinë e tregtimit të energjisë elektrike

12247

Vendim i Entit Rregullator të
Energjisë nr. 85, datë 24.4.2025

Mbi dhënien e autorizimit nga ERE për ndryshimin e ortakut që kontrollon interesat e shoqërisë “AlbEsp Trading & Consulting” sh.p.k.....

12249

Vendim i Entit Rregullator të Energjisë nr. 86, datë 24.4.2025	Mbi fillimin e procedurës për shqyrtimin e kërkesës së shoqërisë “Greennat Solar Park Ballsh” sh.p.k., për marrjen e autorizimit nga ERE për transferimin (nëpërmjet kontratës së hipotekës) të aseteve fikse të saj	12251
Vendim i Entit Rregullator të Energjisë nr. 87, datë 24.4.2025	Mbi fillimin e procedurës për heqjen e licencës nr. 129, seria PV11K, në veprimtarinë e prodhimit të energjisë elektrike, dhënë shoqërisë “Selishte” sh.p.k.....	12252
Vendim i Entit Rregullator të Energjisë nr. 88, datë 24.4.2025	Mbi fillimin e procedurës për heqjen e licencës nr. 310, seria FK15/F21 në veprimtarinë e furnizimit të energjisë elektrike, dhënë shoqërisë “Energy Supply – AL” sh.p.k.....	12254
Vendim i Entit Rregullator të Energjisë nr. 89, datë 24.4.2025	Mbi fillimin e procedurës për heqjen e licencës nr. 309, seria T15/T20 në veprimtarinë e tregtimit të energjisë elektrike, dhënë shoqërisë “Energy Supply – AL” sh.p.k.....	12255
Vendim i Entit Rregullator të Energjisë nr. 90, datë 24.4.2025	Mbi fillimin e procedurës për heqjen e licencës nr. 322, seria F15/F20 në veprimtarinë e furnizimit të energjisë elektrike, dhënë shoqërisë “Energia Gas and Power Albania” sh.p.k.....	12257
Vendim i Entit Rregullator të Energjisë nr. 91, datë 24.4.2025	Mbi miratimin e disa ndryshimeve në vendimin e Bordit të ERE-s nr. 254, datë 23.8.2023, “Mbi licencimin e shoqërisë ‘G.S.K’ sh.p.k. në veprimtarinë e prodhimit të energjisë elektrike nga centrali fotovoltai me kapacitet të instaluar 2 mw”, i ndryshuar	12258
Vendim i Entit Rregullator të Energjisë nr. 92, datë 24.4.2025	Mbi zgjatjen e afatit të vendimmarrjes së Bordit të ERE-s lidhur me kërkesën e shoqërisë “5GX Energy” sh.p.k. për marrjen e autorizimit nga ERE për transferimin (nëpërmjet vendosjes së barrës siguroese) të aseteve fikse të saj.....	12260
Vendim i Entit Rregullator të Energjisë nr. 94, datë 28.4.2025	Mbi licencimin e shoqërisë “Solar Horizon” sh.p.k. në veprimtarinë e prodhimit të energjisë elektrike, nga centrali fotovoltai, me kapacitet prodhues 2 mw.....	12261
	Kërkesë për shpalljen të vdekur të shtetasit Demirali Qose.....	12263

DEKRET**Nr. 144, datë 20.5.2025****PËR DHËNIE TË SHTETËSISË
SHQIPTARE**

Në mbështetje të nenit 92, shkronjës “c”, nenit 93 të Kushtetutës, neneve 16, 20 e në vijim të ligjit nr. 113/2020, “Për shtetësinë”, i ndryshuar, me propozim të ministrit të Brendshëm,

DEKRETOJ:**Neni 1**

Dhënien e shtetësisë shqiptare, me kërkesë të tyre, shtetasve:

1. Bujar Dali Kaca
2. Gabriel Sokol Alia

Neni 2

Ky dekret hyn në fuqi menjëherë dhe botohet në Fletoren Zyrtare.

**PRESIDENT I REPUBLIKËS
SË SHQIPËRISË
Bajram Begaj**

DEKRET**Nr. 145, datë 20.5.2025****PËR DHËNIE TË SHTETËSISË
SHQIPTARE**

Në mbështetje të nenit 92, shkronjës “c”, nenit 93 të Kushtetutës, neneve 8, 20 e në vijim të ligjit nr. 113/2020, “Për shtetësinë”, i ndryshuar, me propozim të ministrit të Brendshëm,

DEKRETOJ:**Neni 1**

Dhënien e shtetësisë shqiptare, me kërkesë të saj, shtetasve:

1. Divina Tapiador Salvador Viray

Neni 2

Ky dekret hyn në fuqi menjëherë dhe botohet në Fletoren Zyrtare.

**PRESIDENT I REPUBLIKËS
SË SHQIPËRISË
Bajram Begaj**

DEKRET**Nr. 146, datë 20.5.2025****PËR DHËNIE TË SHTETËSISË
SHQIPTARE**

Në mbështetje të nenit 92, shkronjës “c”, nenit 93 të Kushtetutës, neneve 8, 20 e në vijim të ligjit nr. 113/2020, “Për shtetësinë”, i ndryshuar, me propozim të ministrit të Brendshëm,

DEKRETOJ:**Neni 1**

Dhënien e shtetësisë shqiptare, me kërkesë të tij, shtetasit:

1. Mevlüt Kadri Veysel

Neni 2

Ky dekret hyn në fuqi menjëherë dhe botohet në Fletoren Zyrtare.

**PRESIDENT I REPUBLIKËS
SË SHQIPËRISË
Bajram Begaj**

DEKRET**Nr. 147, datë 20.5.2025****PËR DHËNIE TË SHTETËSISË
SHQIPTARE**

Në mbështetje të nenit 92, shkronjës “c”, nenit 93 të Kushtetutës, neneve 8, 20 e në vijim të ligjit nr. 113/2020, “Për shtetësinë”, i ndryshuar, me propozim të ministrit të Brendshëm,

DEKRETOJ:

Neni 1

Dhënien e shtetësisë shqiptare, me kërkesë të tij, shtetasit:

1. Bajram Fadil Marku

Neni 2

Ky dekret hyn në fuqi menjëherë dhe botohet në Fletoren Zyrtare.

PRESIDENT I REPUBLIKËS
SË SHQIPËRISË
Bajram Begaj

DEKRET
Nr. 148, datë 20.5.2025

PËR DHËNIE TË SHTETËSISË
SHQIPTARE

Në mbështetje të nenit 92, shkronjës “c”, nenit 93 të Kushtetutës, neneve 8, 20 e në vijim të ligjit nr. 113/2020, “Për shtetësinë”, i ndryshuar, me propozim të ministrit të Brendshëm,

DEKRETOJ:

Neni 1

Dhënien e shtetësisë shqiptare, me kërkesë të tij, shtetasit:

1. Bujar Shaban Baraliu

Neni 2

Ky dekret hyn në fuqi menjëherë dhe botohet në Fletoren Zyrtare.

PRESIDENT I REPUBLIKËS
SË SHQIPËRISË
Bajram Begaj

DEKRET

Nr. 149, datë 20.5.2025

PËR DHËNIE TË SHTETËSISË
SHQIPTARE

Në mbështetje të nenit 92, shkronjës “c”, nenit 93 të Kushtetutës, neneve 8, 20 e në vijim të ligjit nr. 113/2020, “Për shtetësinë”, i ndryshuar, me propozim të ministrit të Brendshëm,

DEKRETOJ:

Neni 1

Dhënien e shtetësisë shqiptare, me kërkesë të saj, shtetas:

1. Diana Shefqet Boshnjaku

Neni 2

Ky dekret hyn në fuqi menjëherë dhe botohet në Fletoren Zyrtare.

PRESIDENT I REPUBLIKËS
SË SHQIPËRISË
Bajram Begaj

DEKRET

Nr. 150, datë 20.5.2025

PËR DHËNIE TË SHTETËSISË
SHQIPTARE

Në mbështetje të nenit 92, shkronjës “c”, nenit 93 të Kushtetutës, neneve 8, 20 e në vijim të ligjit nr. 113/2020, “Për shtetësinë”, i ndryshuar, me propozim të ministrit të Brendshëm,

DEKRETOJ:

Neni 1

Dhënien e shtetësisë shqiptare, me kërkesë të saj, shtetas:

1. Daryna Andriy Vasylieva

Neni 2

Ky dekret hyn në fuqi menjëherë dhe botohet në Fletoren Zyrtare.

PRESIDENT I REPUBLIKËS
SË SHQIPËRISË
Bajram Begaj

DEKRET
Nr. 151, datë 20.5.2025

**PËR DHËNIE TË SHTETËSISË
SHQIPTARE**

Në mbështetje të nenit 92, shkronjës “c”, nenit 93 të Kushtetutës, neneve 8, 20 e në vijim të ligjit nr. 113/2020, “Për shtetësinë”, i ndryshuar, me propozim të ministrit të Brendshëm,

DEKRETOJ:

Neni 1

Dhënien e shtetësisë shqiptare, me kërkesë të saj, shtetas:

1. Shqipe Muharrem Hajredini Doli

Neni 2

Ky dekret hyn në fuqi menjëherë dhe botohet në Fletoren Zyrtare.

PRESIDENT I REPUBLIKËS
SË SHQIPËRISË
Bajram Begaj

NJOFTIM
Nr. 7149, datë 20.5.2025

**MBI HYRJEN NË FUQI TË
MARRËVESHJES NDËRKOMBËTARE**

Marrëveshja ndërmjet Republikës së Shqipërisë dhe Republikës së Italisë në fushën e sigurimeve shoqërore, nënshkruar në Romë, më 6 shkurt 2024, hyn në fuqi më 1 korrik 2025.

SEKRETAR I PËRGJITHSHËM
I MINISTRIËS PËR EVROPËN DHE
PUNËT E JASHTME
Armand Skapi

VENDIM
Nr. 14, datë 25.3.2025

**NË EMËR TË REPUBLIKËS
SË SHQIPËRISË**

Gjykata Kushtetuese e Republikës së Shqipërisë,
e përbërë nga:

Holta Zaçaj	kryetare;
Marsida Xhaferllari	anëtare;
Fiona Papajorgji	anëtare;
Sonila Bejtja	anëtare;
Ilir Toska	anëtar;
Genti Ibrahim	anëtar;
Marjana Semini	anëtare;
Sandër Beci	anëtar,

me sekretare Belma Lleshi, më datë 25.3.2025, mori në shqyrtim në seancë plenare mbi bazë të dokumenteve kërkesën nr. 17 (E) 2024 të Regjistrat Themeltar, që u përket:

KËRKUESE: ELDA KOZMA, TEA KOZMA, përfaqësuar nga avokat Ervin Metalla, me prokurë të posaçme.

SUBJEKT I INTERESUAR: SHOQËRIA E SIGURIMEVE “SIGMA-VIENNA INSURANCE GROUP” SH.A.

OBJEKTI: Shfuqizimi i vendimit nr. 00-2023-3498 (508), datë 20.9.2023, të Kolegjit Civil të Gjykatës së Lartë, si i papajtueshëm me Kushtetutën e Republikës së Shqipërisë dhe Konventën Evropiane për të Drejtat e Njeriut.

BAZA LIGJORE: Nenet 41, 42, 131 dhe 134, të Kushtetutës së Republikës së Shqipërisë (*Kushtetuta*); neni 6 i Konventës Evropiane për të Drejtat e Njeriut (*KEDNJ*); ligji nr. 8577, datë 10.2.2000, “Për organizimin dhe funksionimin e Gjykatës Kushtetuese të Republikës së Shqipërisë”, të ndryshuar (*ligji nr. 8577/2000*).

GJYKATA KUSHTETUESE,

pasi dëgjoi relatorin e çështjes Sandër Beci, mori në shqyrtim parashtrimet me shkrim të kërkueseve, Elda dhe Tea Kozma (*kërkuese*), të cilat kanë kërkuar pranimin e kërkesës, konstatoi mungesën e prapësimeve me shkrim të subjektit të interesuar, shoqërisë së sigurimeve “SIGMA-Vienna Insurance Group” sh.a., si dhe diskutoi çështjen në tërësi,

VËREN:

I

Rrethanat e çështjes

1. Kërkueset janë trashëgimtare ligjore të të ndjerit Q.K. Ky i fundit ka qenë i punësuar si specialist pranë shoqërisë së sigurimeve “SIGMA-Vienna Insurance Group” sh.a (*shoqëria*). Më datë 15.7.2011, pranë godinës ku ndodhen zyrat e shoqërisë, në afërsi të hyrjes së garazheve, ka ndodhur një ngjarje. Shtetasi R.K., babai i një punonjësi të shoqërisë, ndërsa ka qenë duke larë një makinë të saj, në një moment, ndërsa është bllokuar elektropompa e vendosur brenda një pusete aty pranë dhe që shërbente për largimin e ujërave të bardha, në përpjekje për zhbllokimin e elektropompës, ka rënë në kontakt me rrymën elektrike duke mbetur i shtrirë mbi pusetë. Ndërkohë, trashëgimlënësi i kërkueseve, shtetasi Q.K., i cili ka qenë duke dalë nga zyrat e shoqërisë, pa e ditur shkakun e gjendjes në atë pozicion të shtetasit R.K., i është afruar atij menjëherë për t'i dhënë ndihmë, duke rënë në kontakt me rrymën elektrike. Si pasojë, të dy këta shtetas kanë gjetur vdekjen.

2. Për këtë ngjarje është realizuar inspektim nga inspektorati shtetëror përgjegjës për sigurinë nga rreziku elektrik, konkretisht Inspektorati Qendror Teknik (*IQT*), i cili, në bashkëpunim edhe me shoqërinë e shpërndarjes së energjisë elektrike (CEZ sh.a.), ka përpiluar aktin e ekspertimit teknik të datës 15.7.2011, në të cilin janë përshkruar rrethanat dhe vlerësimet për shkaqet e ndodhjes së aksidentit. Po ashtu, pas njoftimit nga ana e shoqërisë, është realizuar inspektim edhe nga inspektorati shtetëror përgjegjës për sigurinë dhe shëndetin në punë, konkretisht Inspektorati Shtetëror i Punës (*ISHP*), i cili ka përpiluar aktet përkatëse të inspektimit dhe kontrollit.

3. Gjithashtu, për ngjarjen, Prokuroria pranë Gjykatës së Rrethit Gjyqësor Tiranë (*Prokuroria e Tiranës*) ka filluar procedimin penal për veprën penale “Shkelja e rregullave të sigurimit në punë”, të parashikuar nga neni 289 i Kodit Penal. Në kuadër të këtij procedimi penal janë marrë deklaratimet e disa shtetasve, përfshirë edhe punonjës të shoqërisë. Është realizuar ekspertimi mjeko-ligjor dhe është administruar akti i ekspertimit i datës 15.7.2011, sipas të cilit shkak i vdekjes së dy viktimave ka qenë ndalimi i menjëhershëm i zemrës si pasojë e kontaktit me rrymën elektrike. Në kuadër të këtij

procedimi penal është administruar edhe praktika dokumentare e ISHP-së, sikundër janë marrë edhe deklaratimet e inspektorit përkatës, referuar të cilave shoqëria ka pasur mungesë të një rregulloreje të sigurimit teknik në punë, përveç edhe të një personi të specializuar për mbikëqyrjen e rregullave të sigurimit teknik në punë dhe të një personi të specializuar për trajnimin e punonjësve për zbatimin e rregullave të sigurisë në punë. Në përfundim të hetimeve paraprake, Prokuroria e Tiranës, me vendimin e datës 5.12.2012, ka vendosur pushimin e çështjes penale, bazuar në nenin 328/b të Kodit të Procedurës Penale (*KPP*), me arsyetimin se ndonëse gjendeshim para veprimeve të subjektit punëdhënës në mospërmbushje dhe mosrespektim të detyrimeve për sigurinë në punë të punonjësve, në rastin konkret mungonte subjekti i veprës penale, pikërisht personi përgjegjës për sigurinë në punë, ndërsa shoqëria ka qenë ende brenda afatit për caktimin e një personi të tillë referuar vendimit të Këshillit të Ministrave nr. 108, datë 29.2.2011, “Për aftësitë që duhet të plotësojnë punëmarrësit, personat dhe shërbimet e specializuara që merren me çështjet e sigurisë dhe të shëndetit në punë” (*VKM nr. 108/2011*).

4. Më datë 22.4.2013, kërkueset i janë drejtuar gjykatës me padi kundër shoqërisë së sigurimeve, që ishte edhe punëdhënësia e trashëgimlënësit të tyre, me objekt detyrimin e saj për shpërblimin e dëmit pasuror dhe jopasuror në masën 20.000.000 lekë si rezultat i vdekjes së të ndjerit Q.K. Sipas kërkueseve, shoqëria e paditur ka shfrytëzuar një ambient të godinës, ku ka edhe zyrat, për larjen e makinave të saj, veprimtari kjo që me miratimin në heshtje të saj është kryer nga shtetasi R.K., i cili zëvendësonte të birin e punësuar pranë saj. Për këtë veprimtari, sipas tyre, shoqëria ka pasur detyrimin për marrjen e masave për mënjanimin e rrezikut të shëndetit dhe sigurisë në punë, detyrim të cilin nuk e ka përmbushur dhe për pasojë ka ndodhur edhe vdekja e trashëgimlënësit të tyre. Padia është bazuar në dispozitat e Kodit Civil (KC) për detyrimet që rrjedhin nga shkaktimi i dëmit (nenet 608 e vijues), përfshirë edhe për përgjegjësinë e punëdhënësit ndaj dëmeve të shkaktuara për fajin e punonjësve të tij në shërbim (neni 618), ashtu edhe në dispozitat e Kodit të Punës në lidhje me përgjegjësinë e punëdhënësit për sigurimin dhe mbrojtjen e shëndetit në punë (neni 39).

5. Gjykata e Rrethit Gjyqësor Tiranë, me vendimin nr. 5757, datë 13.5.2014, ka vendosur

rrëzimin e padisë së kërkuueseve. Sipas asaj gjykate, nga analiza e çështjes në tërësi, nuk provohet ndonjë veprim/mosveprim i paligjshëm i shoqërisë së paditur dhe, për pasojë, nuk mund të flitet për përgjegjësi në shkaktimin e dëmit dhe detyrimin për shpërblim të tij, duke mos u plotësuar në rastin konkret kërkesat e neneve 608 e vijues, 618 dhe 622 të KC-së. Kundër vendimit të sipërcituar kanë paraqitur ankim kërkuueset.

6. Gjykata e Apelit Tiranë, me vendimin nr. 3890, datë 1.12.2014, ka ndryshuar vendimin e gjykatës së shkallës së parë, duke vendosur pranimin e padisë dhe detyruar shoqërinë e paditur për të dëmshpërblyer kërkuueset në shumën 20.000.000 lekë. Gjykata e apelit ka arsyetuar se vdekja e trashëgimlënësit të kërkuueseve ka ardhur si pasojë e mosveprimeve të shoqërisë së paditur, e cila, ndërsa ka pasur detyrimin ligjor për të marrë masa për mënjanimin e rrezikut në vendet e punës, ka lejuar të ndjerin R.K. të lante makinat, në ambientet që përdorëshin nga ajo, në shkelje të rregullave të ruajtjes së shëndetit dhe të sigurisë në punë. Kundër vendimit të gjykatës së apelit është paraqitur rekurs nga shoqëria e paditur.

7. Kolegji Civil i Gjykatës së Lartë, me vendimin nr. 00-2023-3498 (508), datë 20.9.2023, në dhomën e këshillimit, ka vendosur prishjen e vendimit të gjykatës së apelit dhe lënien në fuqi të vendimit të gjykatës së shkallës së parë, me arsyetimin se vendimi i gjykatës së apelit është rrjedhojë e zbatimit të gabuar të ligjit material të zbatueshëm në çështjen konkrete, neneve 608 e vijues të KC-së, ndërkohë që vendimi i gjykatës së shkallës së parë është dhënë në zbatim dhe interpretim të drejtë të ligjit material.

8. Më datë 29.7.2024, kërkuueset i janë drejtuar Gjykatës Kushtetuese (*Gjykata*) me ankim kushtetues individual sipas objektit. Kolegji i Gjykatës më datë 24.10.2024 ka vendosur kalimin e çështjes për shqyrtim në seancë plenare mbi bazë të dokumenteve.

II

Pretendimet në Gjykatën Kushtetuese

9. **Kërkuueset**, në mënyrë të përmbledhur, kanë parashtruar se u janë cenuar:

9.1 *E drejta për proces të rregullt ligjor*, e garantuar nga neni 42 i Kushtetutës, në drejtim të:

9.1.1 *Së drejtës për t'u gjykuar nga një gjykatë e caktuar më ligj*, pasi Gjykata e Lartë ka vepruar në tejkalim të

juridiksionit të saj kushtetues si gjykatë ligji, duke kryer një vlerësim tërësisht të ndryshëm nga gjykata e apelit të të njëjtave fakte dhe arritur në përfundimin se vendimi i asaj gjykate duhet ndryshuar jo për shkak të zbatimit të gabuar të ligjit, por për shkak të vlerësimit të ndryshëm të provave. Kur gjykata e apelit ndryshon vendimin e gjykatës së shkallës së parë dhe i rivlerëson faktet dhe provat ndryshe, siç ka ndodhur në rastin konkret, Gjykata e Lartë në shqyrtimin e rekursit nuk mund të zgjedhë se cilin vlerësim të fakteve duhet të marrë për të vërtetë, por është e detyruar që të konsiderojë të drejtë vlerësimin e fakteve të bërë nga gjykata e apelit, si gjykata e fundit që ka vlerësuar faktet dhe provat dhe vendimi i së cilës është objekt rekursi. Diferenca midis vendimeve të gjykatave të faktit në rastin në shqyrtim ka të bëjë me vlerësimin e provave dhe të fakteve dhe problematika në këtë rast lidhet vetëm me cilësimin juridik të tyre, por jo me zbatimin e ligjit nga gjykata e apelit. Ndërhyrja e Gjykatës së Lartë duke i rikualifikuar faktet bazuar në vlerësimin e bërë nga gjykata e shkallës së parë, si dhe duke bërë edhe një vlerësim të mëtejshëm të tyre nuk është në pajtim me funksionin e saj si gjykatë ligji. Ajo gjykatë, edhe pse nuk gjeti zbatim të gabuar të ligjit material dhe procedural nga gjykata e apelit, e prishi vendimin e saj vetëm duke u bazuar në vlerësimin e provave dhe fakteve nga gjykata e shkallës së parë. Në respektim të parimit të gjykatës së caktuar me ligj, Gjykata e Lartë, nëse vlerëson se për arritjen e një konkluzioni provat e administruara nuk janë të mjaftueshme ose nevojitet kryerja e vlerësimeve të mëtejshme, nuk mund të marrë kompetencat e gjykatës së faktit, por duhet ta kthejë çështjen për rishqyrtim, pikërisht për plotësimin e këtyre të metave, por në asnjë rast nuk mund ta zgjidhë vetë çështjen në themel, duke rivlerësuar ndryshe faktet dhe provat e marra gjatë gjykimit, siç ka ndodhur në rastin konkret.

9.1.2 *Së drejtës së aksesit substancial*, pasi ajo mënyrë disponimi nga Gjykata e Lartë u ka mohuar kërkuueseve të drejtën për të kërkuar përgjegjësinë për të drejtën e shpërblimit për vdekjen e të afërmit të tyre, aq më tepër që ka kaluar një periudhë kohe shumë e gjatë nga momenti i ndodhjes së këtij fakti juridik. Në çdo rast, edhe nëse Gjykata e Lartë do të vlerësonte se hetimi gjyqësor nuk ishte kryer i plotë dhe në përputhje me ligjin apo se çështja kishte nevojë për hetime të mëtejshme ose rivlerësim të provave, për shkak të aplikimit të gabuar të

dispozitave ligjore procedurale lidhur me fuqinë e tyre provuese, duhet ta kishte dërguar çështjen për rishqyrtim, por jo të linte në fuqi vendimin e gjykatës së shkallës së parë, për sa kohë gjykata e apelit nuk rezultonte të kishte zbatuar gabim ligjin material në raport me faktet e pranuara prej saj.

9.2 *Parimi i sigurisë juridike*, pasi vendimi i Gjykatës së Lartë ka anuluar pasojat e një vendimi gjyqësor të formës së prerë, jo për zbatim të gabuar të ligjit, por për vlerësim të ndryshëm të fakteve dhe provave, në ndalim të juridiksionit të saj kushtetues si gjykatë ligji.

9.3 *E drejta e pronës*, pasi vendimi i Gjykatës së Lartë, duke qenë produkt i një procesi të parregullt ligjor, për shkak të shkeljes së parimit të gjykatës së caktuar me ligj, u ka cenuar kërkueseve të drejtën e pronës. Ajo gjykatë, duke prishur vendimin e gjykatës së apelit dhe lënë në fuqi vendimin e gjykatës së shkallës së parë që ka rrëzuar padinë e kërkueseve, praktikisht i detyron ato të kthejnë shpërblimin e përfituar nga ekzekutimi i vendimit të gjykatës së apelit pothuajse 9 vjet më parë.

10. *Subjekti i interesuar, “SIGMA - Vienna Insurance Group” sh.a.*, nuk ka paraqitur prapësime me shkrim, edhe pse është njoftuar rregullisht.

III

Vlerësimi i Gjykatës Kushtetuese

A. Për legjitimitimin e kërkueseve

11. Çështja e legjitimitimit (*locus standi*) është një ndër aspektet kryesore që lidhet me nisjen e një procesi kushtetues. Sipas neneve 131, pika 1, shkronja “F” dhe 134, pikat 1, shkronja “I” dhe 2, të Kushtetutës, si dhe nenit 71 të ligjit nr. 8577/2000, çdo individ, person fizik ose juridik, subjekt i së drejtës private dhe publike mund të vërë në lëvizje Gjykatën për gjykimin përfundimtar të ankesave kundër çdo akti të pushtetit publik ose vendimi gjyqësor që cenon të drejtat dhe liritë themelore të garantuara në Kushtetutë. Ankimi kushtetues individual, në çdo rast, duhet të plotësojë kriteret kumulative të nenit 71/a të ligjit nr. 8577/2000 që lidhen me afatin e paraqitjes së kërkesës, pasojat negative të pësura në mënyrë të drejtpërdrejtë e reale, shterimin e mjeteve juridike efektive, mundësinë për rivendosjen e së drejtës së shkelur, si dhe rregullimet e veçanta ligjore të shqyrtimit paraprak të kërkesës.

12. Në këtë këndvështrim, Gjykata çmon se kërkueset legjitimohen *ratione personae*, bazuar në nenet 131, pika 1, shkronja “F” dhe 134, pika 1, shkronja “I”, të Kushtetutës, pasi kanë qenë palë në procesin gjyqësor ndaj të cilit kanë ngritur pretendime në këtë Gjykatë dhe kanë interes të drejtpërdrejtë në çështjen e parashtruar.

13. Në lidhje me kriterin e *shterimit të mjeteve juridike efektive*, në kuptim të nenit 131, pika 1, shkronja “F”, të Kushtetutës, kërkueset i janë drejtuar Gjykatës me ankim kushtetues individual, duke ngritur pretendime për procesin gjyqësor të zhvilluar në Gjykatën e Lartë, për të cilin nuk kanë mjet tjetër juridik në dispozicion për mbrojtjen e të drejtave të tyre kushtetuese përveç ankimit kushtetues individual.

14. Lidhur me legjitimitimin *ratione temporis*, neni 71/a, pika 1, shkronja “B”, i ligjit nr. 8577/2000 ka parashikuar afatin 4-mujor nga konstatimi i cenimit për paraqitjen e ankimit kushtetues individual. Në lidhje me llogaritjen e afatit për paraqitjen e ankimit kushtetues individual, Gjykata ka theksuar se kur ankimi ka të bëjë me një vendim të Gjykatës së Lartë, data e marrjes dijeni konsiderohet data në të cilën vendimi i arsyetuar bëhet i disponueshëm për palët përmes depozitimit të tij në sekretarinë gjyqësore dhe publikimit në faqen zyrtare (*shih vendimin nr. 42, datë 19.9.2023 të Gjykatës Kushtetuese*).

15. Në rastin konkret, Gjykata konstaton se vendimi i kundërshtuar i Gjykatës së Lartë mban datën 20.9.2023, ndërsa ankimi kushtetues individual është regjistruar në Gjykatë më datë 29.7.2024. Nga informacioni i vënë në dispozicion nga Gjykata e Lartë rezulton se vendimi i kësaj gjykate është bërë i disponueshëm për palët dhe është publikuar në faqen e saj zyrtare më datë 4.6.2024. Për rrjedhojë, kërkesa është paraqitur brenda afatit ligjor 4-mujor.

16. Lidhur me legjitimitimin *ratione materiae*, kërkueset kanë pretenduar cenimin e së drejtës për proces të rregullt ligjor në aspektet e së drejtës për t’u gjykuar nga një gjykatë e caktuar me ligj dhe të së drejtës së aksesit substancial, si dhe të parimit të sigurisë juridike dhe së drejtës së pronës.

17. Për sa i takon pretendimit lidhur me cenimin e së drejtës së aksesit substancial, kërkueset kanë parashtruar se mënyra e disponimit nga Gjykata e Lartë u ka mohuar atyre të drejtën për të kërkuar përgjegjësinë në lidhje me të drejtën e shpërblimit për vdekjen e të afërmit të tyre, aq më tepër kur ka

kaluar një periudhë kohe shumë e gjatë nga momenti i ndodhjes së këtij fakti juridik, me argumentin se ajo gjykatë ka shkelur parimin e gjykimit nga një gjykatë e caktuar me ligj. Gjykata vëren se kërkueset nuk kanë parashtruar se si pretendimi i ngritur lidhet me argumentin e paraqitur nga ato. Fakti që Gjykata e Lartë ka disponuar për lënien në fuqi të vendimit të gjykatës së shkallës së parë, e cila, nga ana tjetër, ka rrëzuar padinë e kërkueseve, nuk lë dyshime për cenimin atyre të së drejtës së aksesit. Për rrjedhojë, në mungesë të parashtrimit të argumenteve kushtetuese, Gjykata çmon se ky pretendim nuk mund të merret në shqyrtim.

18. Lidhur me pretendimin për cenimin e parimit të sigurisë juridike, kërkueset kanë parashtruar se vendimi i Gjykatës së Lartë ka anuluar pasojat e një vendimi gjyqësor të formës së prerë. Mbi të njëjtin argument kërkueset kanë pretenduar edhe cenimin e së drejtës së pronës private.

19. Për sa u përket të drejtave të fituara, si element i parimit të sigurisë juridike, në rastin e vendimeve gjyqësore të formës së prerë, Gjykata ka pohuar se siguria juridike nënkupton se kur gjykata ka vendosur përfundimisht për një çështje, vendimi i saj nuk duhet të vihet në dyshim (*shih vendimet nr. 10, datë 13.2.2017; nr. 23, datë 8.6.2007 të Gjykatës Kushtetuese*) dhe se një vendim përfundimtar i formës së prerë është gjë e gjykuar kur zgjidh mosmarrëveshjen midis palëve në mënyrë përfundimtare (*shih vendimin nr. 12, datë 17.3.2014 të Gjykatës Kushtetuese*). Kurse në lidhje me parimin *res judicata*, Gjykata ka theksuar se në aspektin formal e procedural gjë e gjykuar nënkupton përfundimin në drejtëm të mosankueshmërisë së vendimit, ndërsa në atë substancial nënkupton fuqinë detyruese të vendimit (*shih vendimet nr. 7, datë 23.2.2021; nr. 4, datë 15.2.2021; nr. 78, datë 12.12.2017 të Gjykatës Kushtetuese*).

20. Në këtë kontekst, Gjykata vëren se vendimi i Gjykatës së Apelit Tiranë, për sa ajo ka disponuar për detyrimin e palës së paditur për pagimin e një dëmshpërblimi në favor të kërkueseve, për shkak të humbjes së jetës së të afërmit të tyre dhe ekzekutimin e tij si titull ekzekutiv nga shërbimi përmbarimor gjyqësor, konsiderohet si vendim i formës së prerë në kuptim të fuqisë ekzekutive (për sa kohë nuk ka një vendim të Gjykatës së Lartë për pezullimin e ekzekutimit të tij). Në këtë kuptim, ai nuk përbën një vendim përfundimtar me fuqinë e gjësë së gjykuar (*res judicata*) për sa i përket zgjidhjes

në themel të mosmarrëveshjes mes palëve, për sa kohë që palët kanë përdorur mjetet e zakonshme të ankimit (pala e paditur ka paraqitur rekurs), duke e bërë në këtë mënyrë Gjykatën e Lartë kompetente për të shqyrtuar çështjen dhe për të vendosur në lidhje me të. Për rrjedhojë, argumenti i parashtruar nga kërkueset nuk mund të shërbejë si argument kushtetues në funksion të pretendimeve për cenimin e parimit të sigurisë juridike dhe të së drejtës së pronës private, ndaj këto pretendime janë haptazi të pabazuara.

21. Lidhur me pretendimin për cenimin e së drejtës për t'u gjykuar nga një gjykatë e caktuar me ligj, që lidhet me mënyrën e disponimit të Gjykatës së Lartë si pasojë e rivlerësimit të fakteve dhe provave ndryshe nga gjykatat e faktit, ai përfshihet në juridiksionin kushtetues dhe do të trajtohet në vijim.

B. Për themelin e pretendimeve

B.1 Për cenimin e së drejtës për t'u gjykuar nga gjykatë e caktuar me ligj

22. Kërkueset kanë pretenduar se Gjykata e Lartë ka vepruar në tejkalim të juridiksionit të saj kushtetues si gjykatë ligji, duke kryer një vlerësim tërësisht të ndryshëm nga gjykata e apelit të të njëjtave fakte dhe arritur në përfundimin se vendimi i asaj gjykate duhet ndryshuar jo për shkak të zbatimit të gabuar të ligjit, por për shkak të vlerësimit të ndryshëm të provave. Kur gjykata e apelit ndryshon vendimin e gjykatës së shkallës së parë dhe i rivlerëson faktet dhe provat ndryshe, siç ka ndodhur në rastin konkret, Gjykata e Lartë në shqyrtimin e rekursit nuk mund të zgjedhë se cilin vlerësim të fakteve duhet të marrë për të vërtetë, por është e detyruar të konsiderojë të drejtë vlerësimin e fakteve të bërë nga gjykata e apelit, si gjykata e fundit që ka vlerësuar faktet dhe provat dhe vendimi i së cilës është objekt rekursi. Diferenca midis vendimeve të gjykatave të faktit në rastin në shqyrtim ka të bëjë me vlerësimin e provave dhe të fakteve dhe problematika në këtë rast lidhet vetëm me cilësimin juridik të tyre, por jo me zbatimin e ligjit nga gjykata e apelit. Ndërhyrja e Gjykatës së Lartë duke i rikualifikuar faktet bazuar në vlerësimin e bërë nga gjykata e shkallës së parë, si dhe duke bërë edhe një vlerësim të mëtejshëm të tyre nuk është në pajtim me funksionin e saj si gjykatë ligji. Ajo gjykatë, edhe pse nuk gjeti zbatim të gabuar të ligjit material dhe procedural nga gjykata e apelit, e prishi vendimin e saj vetëm duke u bazuar në vlerësimin e

provave dhe fakteve nga gjykata e shkallës së parë. Në respektim të parimit të gjykatës së caktuar me ligj, Gjykata e Lartë, nëse vlerëson se për arritjen e një konkluzioni provat e administruara nuk janë të mjaftueshme ose nevojitet kryerja e vlerësimeve të mëtejshme, nuk mund të marrë kompetencat e gjykatës së faktit, por duhet ta kthejë çështjen për rishqyrtim, pikërisht për plotësimin e këtyre të metave, por në asnjë rast nuk mund ta zgjidhë vetë çështjen në themel, duke rivlerësuar ndryshe faktet dhe provat e marra gjatë gjykimit, siç ka ndodhur në rastin konkret.

23. Neni 42 i Kushtetutës parashikon se të drejtat e njohura me Kushtetutë dhe me ligj nuk mund të cenohen pa proces të rregullt ligjor dhe se kushdo, për mbrojtjen e tyre, ka të drejtën e një gjykimi nga një gjykatë e caktuar me ligj. Ndërsa në nenin 141, pika 1, të Kushtetutës parashikohet se Gjykata e Lartë shqyrton çështje lidhur me kuptimin dhe zbatimin e ligjit për të siguruar njësimin ose zhvillimin e praktikës gjyqësore sipas ligjit.

24. Gjykata ka pohuar se përcaktimi i saktë i kompetencës është detyrim që rrjedh nga parimi i shtetit të së drejtës, i sanksionuar në nenin 4 të Kushtetutës, sipas së cilit, e drejta përbën bazën dhe kufijtë e veprimtarisë së shtetit. Fjala “ligj”, sipas nenit 42 të Kushtetutës, përfshin edhe legjislacionin për krijimin dhe kompetencën e gjykatave (*shih vendimet nr. 16, datë 27.6.2022; nr. 62, datë 4.11.2016; nr. 27, datë 27.7.2009 të Gjykatës Kushtetuese*). Në këtë kuadër, Gjykata ka vlerësuar se një nga elementet e procesit të rregullt ligjor, sipas nenit 42 të Kushtetutës dhe nenit 6 të KEDNJ-së, është dhe shqyrtimi i çështjes nga një “*gjykatë e caktuar me ligj*”. Ky element karakterizohet, në sensin material, nga funksioni i saj gjyqësor, që ka të bëjë me zgjidhjen e çështjeve nga organe të ngarkuara me ligj për të dhënë drejtësi. Përveç këtij kushti, këto organe duhet të shqyrtojnë dhe të vendosin për çështje që janë në kompetencë të tyre gjatë një procesi të zhvilluar mbi një procedurë ligjërishit të përcaktuar dhe në pajtim me rendin juridik. E drejta e çdo pale për t’u dëgjuar në seancë përpara një gjykate kompetente dhe të caktuar me ligj nënkupton që gjykata të ketë juridiksion për të gjykuar çështjen dhe që kompetenca për të vendosur për të t’i jetë njohur nëpërmjet ligjit (*shih vendimet nr. 23, datë 4.4.2024; nr. 52, datë 24.7.2017; nr. 31, datë 1.12.2005 të Gjykatës Kushtetuese*). Po ashtu, Gjykata është shprehur se kuptimi i kompetencës si kufi i juridiksionit lind nga

shumëllojshmëria e organeve që ushtrojnë këtë juridiksion të parashikuara nga rendi juridik, si dhe nga kërkesa që rrjedh prej këtij të fundit për të ndarë këtë pushtet midis organeve shtetërore. Në këtë kuadër, kompetenca e gjyqtarit është kufiri i fundit që përcakton fushën e juridiksionit brenda së cilës ai është i detyruar të procedojë për zgjidhjen e një çështjeje të caktuar (*shih vendimet nr. 62, datë 4.11.2016; nr. 44, datë 16.7.2014 të Gjykatës Kushtetuese*).

25. Në jurisprudencën e saj Gjykata, bazuar në nenin 141 të Kushtetutës, përpara ndryshimeve të saj në vitin 2016, është shprehur, ndër të tjera, se Gjykata e Lartë ka juridiksion rishikues, ku në këtë nocion kushtetues futet shqyrtimi i rekurseve për pretendimet e shkeljes të ligjit material ose procedural (*shih vendimet nr. 62, datë 4.11.2016; nr. 27, datë 9.5.2012 të Gjykatës Kushtetuese*). Gjithashtu, Gjykata ka theksuar se Gjykata e Lartë, në funksionin e saj si gjykatë e ligjit, nuk mund të ndryshojë vendimet e gjykatave të faktit dhe të shprehet për themelin e çështjes, duke bërë vlerësim të ndryshëm të provave dhe fakteve që janë administruar gjatë gjykimit nga gjykatat më të ulëta. Nëse Gjykata e Lartë vlerëson se provat e administruara nuk janë të mjaftueshme për arritjen e një konkluzioni apo se nevojitet kryerja e vlerësimeve të mëtejshme të tyre, ajo nuk mund të marrë kompetencat e gjykatës të faktit, por duhet ta kthejë çështjen për rishqyrtim, me qëllim plotësimin e të metave të vendimit. Procesi nuk konsiderohet i parregullt, në kuptim të nenit 42 të Kushtetutës, kur Kolegji i Gjykatës së Lartë, mbi të njëjtat prova e fakte të vlerësuara në gjykimet e mëparshme, vendos të prishë vendimet dhe ta zgjidhë vetë çështjen, për shkak të zbatimit të gabuar të ligjit. Gjykata e Lartë mund të vendosë për themelin e çështjes vetëm nëse mosmarrëveshja mund të zgjidhet në bazë të të njëjtave fakte e prova të vlerësuara nga gjyqtari i faktit dhe që përbëjnë bazën e vendimit në të cilin është bërë një interpretim i gabuar i ligjit. Kontrolli i saj duhet të fokusohet vetëm në drejtësi të ligjshmërisë dhe bazueshmërisë të vendimeve të ankmuara, pra mbi mënyrën e zbatimit të ligjit nga gjykatat më të ulëta (*shih vendimet nr. 36, datë 30.4.2024; nr. 15, datë 23.3.2023; nr. 10, datë 3.4.2018 të Gjykatës Kushtetuese*). Gjykata po ashtu është shprehur se nxjerrja e konkluzionit për provat në të kundërt me vlerësimin e dy gjykatave të shkallëve më të ulëta nuk pajtohet me natyrën e gjykimit në

Gjykatën e Lartë. Gjykata e Lartë nuk mund të konkludojë *a priori* nëse është vërtetuar apo jo një fakt i caktuar, ndërkohë që nga përmbajtja e vendimeve të të dyja gjykatave më të ulëta rezultoi se provuar e kundërta (*shih vendimet nr. 15, datë 23.3.2023; nr. 44, datë 19.7.2016; nr. 36, datë 30.6.2014 të Gjykatës Kushtetuese*).

26. Ndërkohë gjykimi i çështjeve civile në Gjykatën e Lartë rregullohet në mënyrë të detajuar në Kodin e Procedurës Civile (KPC). Neni 442 ka përcaktuar rekursin në Gjykatën e Lartë si një nga mjetet e ankimit, përmes të cilit palët ose pjesëmarrësit e tjerë në proces parashetrojnë kundërshtimet e tyre ndaj vendimit të gjykatës së shkallës së parë ose të gjykatës së apelit, sipas rregullave të përcaktuara në këtë kod (neni 442/b). Në vijim, neni 472 përcakton shkaqet për të cilat vendimet e gjykatës së apelit (po edhe ato të shkallës së parë në rastet e parashikuara në këtë kod) mund të ankimohen me rekurs në Gjykatën e Lartë, shkaqe të cilat në thelb kanë të bëjnë me zbatimin e gabuar të ligjit material ose procedural të një natyre dhe rëndësie të veçantë për aspektet e një gjykimi të drejtë, qoftë në drejtëm rregullshmërisë së procesit, ashtu dhe të rezultatit të gjykimit në pikëpamje të zbatimit të ligjit material në lidhje me drejtën subjektive të pretenduar. Kufijtë e shqyrtimit të çështjes nga Gjykata e Lartë, si rregull, bëhen brenda kufijve të rekursit, pra për çështje të zbatimit të ligjit, përveç kur ligji parashikon ndryshe (neni 473/a, pika 1). Neni 485 i kodit ka rregulluar edhe mënyrat e disponimit të Gjykatës së Lartë, ku për sa i përket zgjidhjes përfundimisht nga ajo të çështjes ka parashikuar kompetencën e asaj gjykate për të prishur vendimin e gjykatës së apelit dhe lënë në fuqi vendimin e gjykatës së shkallës së parë (shkronja “b”), për të ndryshuar vendimet e gjykatës së shkallës së parë dhe të gjykatës së apelit dhe zgjidhur përfundimisht çështjen kur zbatimi i ligjit procedural ose material nuk diktohet nga nevoja për rishqyrtimin dhe rivlerësimin e fakteve apo të provave të çështjes (shkronja “dh”) dhe për lënien në fuqi të vendimit të gjykatës së apelit (shkronja “e”).

27. Nën dritën e garancive të parashikuara nga neni 42 i Kushtetutës, duke pasur parasysh standardet kushtetuese të mësipërme dhe në referim të përmbajtjes së pretendimeve të parashtruara nga kërkueset, Gjykata në vijim do të analizojë nëse Gjykata e Lartë ka vepruar ose jo brenda

kompetencave të saj si gjykatë ligji, pra nëse ajo ka zgjidhur përfundimisht çështjen duke u bazuar në të njëjtat fakte e prova të vlerësuara nga gjyqtari i faktit dhe që përbëjnë bazën e vendimit në të cilin është bërë një interpretim i gabuar i ligjit.

28. Në rastin konkret, Gjykata konstaton se gjykatat e faktit kanë mbajtur qëndrime të ndryshme për çështjet e faktit dhe, për pasojë, edhe për sa i përket zbatimit të ligjit material. Kështu, gjykata e shkallës së parë ka arritur në përfundimin se faktet e pretenduara nga kërkueset nuk provohen, duke rrëzuar padinë e tyre, ndërkohë që gjykata e apelit ka arritur në një përfundim të ndryshëm dhe ka pranuar padinë.

29. Konkretisht, për sa u përket fakteve, gjykata e shkallës së parë ka arritur në përfundimet se paditëset (kërkueset), në përputhje me barrën e tyre të provës, nuk kanë provuar në gjykim faktin se i ndjeri R.K. ka qenë i punësuar pranë shoqërisë së paditur, as se ajo i ka besuar atij larjen e makinave të saj, as se një veprimtari e tillë nga ai është kryer në vazhdimësi dhe është lejuar me mosveprime prej saj, sikundër as faktin se larja e makinës si proces pune ka qenë shkaku i ndodhjes së aksidentit, përkundrazi u provua se aksidenti ka ndodhur për shkak të shkeljes së rregullave teknike në instalimin e elektropompës. Po sipas saj, nuk është provuar as fakti se vendi ku ka ndodhur ngjarja, puseta, përfshihet në ambientet e punës së shoqërisë së paditur dhe as se kjo e fundit ka instaluar elektropompën, përkundrazi u provua se puseta ndodhet në ambientet e përbashkëta të pallatit ku shoqëria e paditur është vetëm një nga “banorët” e saj, duke mos qenë ajo as administratore e ndërtesës, as mirëmbajtësja e pusetës dhe e elektropompës. Sipas gjykatës së shkallës së parë, vendimi penal i prokurorit për pushimin e çështjes penale, i paraqitur si provë nga paditëset, nuk është vendim penal i formës së prerë në kuptim të nenit 70 të KPP-së, i cili të ketë konkluduar për kryerjen e veprës penale dhe se ajo është kryer nga i gjykuari, ndaj ky vendim nuk është i detyrueshëm për gjykatën civile dhe konkluzionet e prokurorit nuk e kushtëzojnë atë në trajtimin dhe zgjidhjen e çështjes civile, në të cilën gjykata shqyrtonte pretendimet e palëve dhe provat të marra konform ligjit procedural civil. Po sipas saj, deklaratimet e personave të marra në kuadër të hetimeve të procedimit penal nga oficeri i Policisë Gjyqësore, pra jo duke iu nënshtruar shqyrtimit gjyqësor, referuar KPP-së

vlerësohen si prova vetëm nëse lidhen me prova të tjera që konfirmojnë vërtetësinë e tyre, ndërsa referuar KPC-së provat merren në formën e parashikuar nga ky kod dhe në respektim të parimit të kontradiktoritetit, ndërkohë që në rastin konkret paditëset nuk kanë kërkuar thirrjen e atyre shtetasve me cilësinë e dëshmitarëve dhe për pasojë t'i nënshtroheshin debatit gjyqësor.

30. Po sipas gjykatës së shkallës së parë nuk u provua fakti që shoqëria e paditur ka pasur një rregullore të sigurisë në punë, por se një gjë e tillë nuk është konstatuar si shkelje në aktin e inspektimit të ISHP-së gjatë hetimit të aksidentit, çka, sipas saj, përkonte me faktin se puseta dhe elektropompa brenda saj ndodheshin jashtë ambienteve të punës së shoqërisë së paditur dhe nuk i nënshtroheshin detyrimit për një rregullim teknik sigurie nga ana e saj. Po ashtu, sipas asaj gjykate, nuk u provua as fakti që shoqëria e paditur të ketë caktuar një person të specializuar për çështjet e sigurisë në punë, por megjithatë afati për përbushjen e një detyrimi të tillë sipas VKM-së nr. 108/2011 daton pas datës së aksidentit në rastin konkret. Mbi këtë bazë, gjykata e shkallës së parë ka arritur në përfundimin se nuk vërtetohen veprime/mosveprime të paligjshme të shoqërisë së paditur në raport me pasojën e ardhur, ndaj nuk mund të flitet për përgjegjësi civile të saj në shkaktimin e dëmit dhe detyrim për shpërbtim të tij.

31. Gjykata e apelit ka arritur në përfundimet se provohet fakti se i ndjeri R.K., me miratimin në heshtje të shoqërisë së paditur, zëvendësohte të birin e punësuar pranë saj, duke pasur për detyrë mirëmbajtjen e ambienteve funksionale të saj, përfshirë edhe larjen e makinave të shoqërisë. Ambienti ku i ndjeri lante makinat e shoqërisë, i cili ndodhej 4–5 metra nga garazhi i saj dhe shërbente si magazinë, edhe nëse pranohet se është pjesë e një ambienti të përbashkët të pallatit, në fakt është shfrytëzuar me dijeninë dhe lejen e shoqërisë pikërisht për këtë qëllim (larjen e makinave). Po sipas asaj gjykate, është provuar fakti se i ndjeri R.K. nuk ka qenë punonjës i kualifikuar për punën që kryente dhe se gjatë kryerjes së saj ditën e ngjarjes, në tentativë për të zhbllokuar elektropompën, duke mos qenë i specializuar, ka rënë në tension duke gjetur vdekjen, gjë të cilën e ka pësuar edhe trashëgimlënësi i paditëseve, i cili ka shkruar për t'i dhënë ndihmë atij. Shoqëria e paditur, arsyeton ajo gjykatë, nuk ka pasur rregullore për sigurinë në punë dhe as një person të specializuar për mbikëqyrjen e

rregullave të sigurisë në punë, megjithëse ka pasur detyrim ligjor dhe profesional për t'u kujdesur për kushtet e punës dhe të instruktonte punonjësit e saj (viktimat) me qëllim mbrojtjen e shëndetit të tyre. Në këtë mënyrë shoqëria e paditur nuk ka marrë masa për menjanimin e rrezikut në vendin e punës, duke lejuar të ndjerin R.K. të lante makinat në ambientin që përdorej prej saj, në shkelje të rregullave të sigurisë në punë. Sipas gjykatës së apelit, vendimi penal i prokurorit për pushimin e çështjes penale dhe aktet e procedimit penal janë prova shkresore në kuptim të nenit 254 të KPC-së, duke përbërë provë të plotë për përmbajtjen e tyre për sa kohë nuk janë kundërshtuar për falsitet. Mbi këtë bazë, gjykata e apelit ka arritur në përfundimin se vërtetohen mosveprime të paligjshme të shoqërisë së paditur në raport me pasojën e ardhur, ndaj ajo duhet të përgjigjet civilisht për dëmin e shkaktuar duke u detyruar për shpërbtim të tij paditëseve.

32. Gjykata e Lartë e ka shqyrtuar çështjen mbi rekursin e shoqërisë së paditur kundër vendimit të gjykatës së apelit. Në analizë të kushteve të përgjegjësisë civile, për sa i përket atij të ekzistencës së dëmit, Gjykata e Lartë ka arritur në përfundimin se ky kusht nuk përbushet, me arsyetimin se gjykatat e faktit në analizë të akteve të administruara në dosje kanë arritur në konkluzionin se humbja e jetës së të dy shtetasve ka ardhur si pasojë e lidhjes së xhuntos së pusetës dhe pompës, duke mos u vërtetuar kështu në gjykim se aksidenti ka ardhur si rrjedhojë e punës së viktimës R.K. pranë shoqërisë së paditur, se ky shtetas ka zëvendësuar në mënyrë ligjore në detyrë të birin dhe se ky i fundit ka pasur si detyrë funksionale larjen e makinave. Po ashtu, vijon ajo gjykatë, nuk rezulton që shoqëria e paditur të ketë pasur në pronësi ndonjë lavazh për larjen e makinave, ndërkohë që provohet se një veprimtari e tillë është kryer privatisht. Puseta ku ka ndodhur aksidenti është e pallatit dhe jo e shoqërisë së paditur dhe ajo shërbente për tjetër qëllim. Bazuar në këto përfundime, Gjykata e Lartë, në vijim, ka gjetur të drejta përfundimet e gjykatës së shkallës së parë për mospërbushjen edhe të kushteve të tjera të përgjegjësisë civile, atij për ekzistencën e veprimit a mosveprimit të paligjshëm dhe të lidhjes shkakësore midis tij dhe dëmit të ardhur.

33. Për sa i përket kushtit të fajit, Gjykata e Lartë ka arsyetuar se pala paditëse ka barrën e provës për të provuar elementet objektive, siç janë fakti i paligjshëm, dëmi dhe lidhja shkakësore dhe më tej

barra e provës i kalon palës së paditur, e cila duhet të provojë se nuk ka vepruar me faj. Lidhur me këtë Gjykata e Lartë është shprehur se shoqëria e paditur ka provuar në gjykim se veprimtaria e larjes së makinave nuk është pjesë e objektit të saj të punës dhe se montimi dhe administrimi i pompës në oborrin e pallatit nuk është në përgjegjësinë e saj, por të administratorit të godinës ku ka selinë edhe ajo. Shoqëria nuk mund të prezumohet fajtores për dëmin e ardhur paditëseve, në kushtet kur ajo ka provuar të kundërtën. Gjykata e Lartë e ka gjetur të drejtë analizën e gjykatës së shkallës së parë në lidhje me efektet e vendimit penal të prokurorit për pushimin e çështjes penale në kuptim të nenit 70 të KPP-së, duke theksuar se vlera e një vendimi të tillë trajtohet së bashku me provat e tjera të marra në gjykim dhe përputhshmërisë mes tyre, ndërsa të dhënat e grumbulluara gjatë hetimit paraprak formohen si prova vetëm kur administrohen në debatin gjyqësor. Mbi këtë bazë, Gjykata e Lartë ka konkluduar se vendimi i gjykatës së apelit është rrjedhojë e zbatimit të gabuar të ligjit material të zbatueshëm në çështjen konkrete, neneve 608 e vijues të KC-së, ndërkohë që vendimi i gjykatës së shkallës së parë është dhënë në zbatim dhe interpretim të drejtë të tij.

34. Fillimisht në analizën e çështjes Gjykata konstaton se në funksion të fakteve të pretenduara, kërkueset kanë paraqitur dhe gjykata e shkallës së parë ka pranuar marrjen si prova të vendimit penal të prokurorit për pushimin e çështjes penale, të disa prej akteve të administruara gjatë atij procedimi penal, si dhe të praktikës dokumentare të IQT-së. Megjithatë, për sa u përket akteve të administruara gjatë procedimit penal dhe në veçanti deklarimeve të shtetasve, ajo gjykatë nuk i ka çmuar ato në marrjen e vendimit, me arsyetimin se nuk janë marrë nga gjykata në një proces gjyqësor ku është respektuar parimi i kontradiktoritetit. Po ashtu, gjykata e shkallës së parë, për sa i përket vendimit penal të prokurorit për pushimin e procedimit penal, ka çmuar se ai nuk ka efekt detyrues për procesin civil ku shqyrtohen pasojat civile të veprës penale. Pavarësisht kësaj, për disa nga faktet e pranuar si të provuara, ajo gjykatë u është referuar edhe këtyre akteve. Nga ana tjetër, gjykata e apelit i ka konsideruar aktet e paraqitura nga kërkueset si prova shkresore, disa nga të cilat me fuqi të plotë provuese, duke i çmuar ato në marrjen e vendimit përfundimtar dhe, ndryshe nga gjykata e shkallës së

parë, ka arritur në përfundimin se faktet e pretenduara nga kërkueset provohen. Ndërkohë, Gjykata e Lartë, megjithëse gjykatat e faktit kanë mbajtur qëndrime të ndryshme në lidhje me vlerën dhe fuqinë provuese të provave të paraqitura nga kërkueset, pra për çështje që kanë të bëjnë me zbatimin e ligjit procedural, ka vlerësuar të drejtë qëndrimin e gjykatës së shkallës së parë, duke konfirmuar përfundimet e saj për çështje të faktit, madje duke zgjeruar edhe disa nga këto përfundime. Po ashtu, ajo nuk ka treguar as arsytet se përse qëndrimi i gjykatës së apelit ishte i gabuar në lidhje me çmuarjen e provave, megjithëse objekt kontrolli nga ana e saj ka qenë pikërisht ky i fundit. Thënë sa më sipër, Gjykata vëren se Gjykata e Lartë pa ndonjë arsyetim nuk ka konsideruar përfundimet e gjykatës së apelit për çështjet e faktit, por ka zgjedhur që si të tilla të konsiderojë ato të gjykatës së shkallës së parë. Duke vepruar në këtë mënyrë duket se Gjykata e Lartë në rastin konkret praktikisht ka ripërcaktuar faktet e çështjes dhe mbi këtë bazë ka zgjidhur përfundimisht çështjen duke prishur vendimin e gjykatës së apelit, jo për zbatim të gabuar të ligjit procedural, por atij material.

35. Gjykata vëren se bazuar në nenin 141 të Kushtetutës interpretimi i dispozitave që lidhen me procedurën e shqyrtimit të rekurseve është detyrë funksionale e Gjykatës së Lartë, megjithatë ky interpretim i nënshtrohet kontrollit kushtetues kur vihet në diskutim parimi i gjykatës së caktuar me ligj, në kuptimin që Gjykata analizon nëse Gjykata e Lartë u është përmbajtur kompetencave të saj të dhëna nga ligji. Në respektim të neneve 42, pika 2 dhe 135, pika 1, të Kushtetutës, përmes legjislacionit për organizimin gjyqësor, janë krijuar Gjykata e Lartë, gjykatat e apelit dhe gjykatat e shkallës së parë, të cilat ushtrojnë pushtetin gjyqësor, duke pasur për funksion dhënien e drejtësisë. Pavarësisht sistemit me tre nivele të ushtrimit të pushtetit gjyqësor, ligji procedural civil ka përcaktuar kufijtë e juridiksionit, pra të kompetencës për secilin nivel juridiksioni. Kështu, për gjykatën e shkallës së parë ligji ka përcaktuar se ka juridiksion të plotë gjyqësor, pra se ka kompetencë të zgjidhë çështjen në themel duke shqyrtuar meritat e saj si për aspekte të faktit, ashtu edhe të ligjit, ndërkohë që për gjykatën e apelit, si gjykatë e një niveli më të lartë, ligji ka përcaktuar se ka kompetencë të korrigjojë çdo gabim të mundshëm të gjykatës së shkallës së parë për të dyja këto aspekte të procesit gjyqësor, duke pasur edhe

ajo juridiksion të plotë gjyqësor për zgjidhjen e çështjes në themel. Pikërisht, nisur nga kompetencat e tyre për të vendosur për çështje të faktit, këto dy gjykata në jurisprudencë identifikohen edhe si gjykata fakti. Nga ana tjetër, për Gjykatën e Lartë Kushtetuta dhe ligji, në vijim, kanë përcaktuar një juridiksion të kufizuar, ngushtësisht ligjor, duke pasur ajo kompetencë të korrigjojë vendimet e gjykatave më të ulëta për aspekte të ligjit, por jo të faktit.

36. Në këtë këndvështrim, Gjykata vlerëson se në një situatë kur dy gjykatat më të ulëta kanë mbajtur qëndrime të ndryshme për çështje të faktit, Gjykata e Lartë ka juridiksion të kontrollojë zbatimin e ligjit procedural në lidhje me marrjen ose çmuarjen e provave nga gjykata e apelit, por ajo, si rregull, nuk mund të zgjidhë vetë çështjen përfundimisht duke ripërcaktuar faktet dhe cenuar vendimin e gjykatës së apelit, për sa kohë gjykatat më të ulëta nuk kanë të njëjtin qëndrim për faktet kryesore dhe të rëndësishme të çështjes. Kjo do të thotë se vetëm kur faktet janë të përcaktuara në mënyrë të njëjtë nga të dyja gjykatat e faktit, Gjykata e Lartë, në ushtrim të kompetencës së kontrollit në lidhje me zbatimin e ligjit nga gjykatat më të ulëta, ka edhe kompetencën për të zgjidhur përfundimisht çështjen përmes zbatimit të drejtë të tij. Përndryshe, nëse Gjykata e Lartë e zgjidh çështjen përfundimisht duke i ripërcaktuar, në thelb, faktet dhe provat e çështjes, qoftë edhe duke konfirmuar ato të pranuar nga gjykata e shkallës së parë, kjo mënyrë të vepruari do të nënkuptonte zgjerim të juridiksionit të Gjykatës së Lartë edhe për çështje të faktit, çka është në tejkalim të juridiksionit ngushtësisht ligjor që Kushtetuta ka përcaktuar për të, për rrjedhojë edhe në cenim të parimit të gjykatës së caktuar me ligj.

37. Për sa më lart, Gjykata vlerëson se Gjykata e Lartë në rastin konkret ka vepruar në tejkalim të juridiksionit të saj ngushtësisht ligjor, ndërsa ka rishqyrtuar dhe rivlerësuar faktet dhe provat e çështjes duke i ripërcaktuar në thelb vetë ato, mënyrë të vepruari kjo që bie ndesh me kompetencat e saj të përcaktuara në nenin 141 të Kushtetutës, në cenim të së drejtës së kërkueseve për proces të rregullt ligjor, për sa kohë kontrolli i saj nuk është fokusuar rreth mënyrës së zbatimit të ligjit nga gjykata e apelit. Për rrjedhojë, pretendimi i kërkueseve për cenimin e së drejtës së gjykimit nga një gjykatë e caktuar me ligj është i bazuar.

38. Në përfundim, Gjykata vlerëson se pretendimi i kërkueseve për cenimin e së drejtës për t'u gjykuar nga një gjykatë e caktuar me ligj është i bazuar, sipas arsytimit të mësipërm, ndaj kërkesa pranohet.

PËR KËTO ARSYE,

Gjykata Kushtetuese, në mbështetje të neneve 131, pika 1, shkronja “P” dhe 134, pika 1, shkronja “I”, të Kushtetutës, si dhe neneve 72 e vijues të ligjit nr. 8577, datë 10.2.2000, “Për organizimin dhe funksionimin e Gjykatës Kushtetuese të Republikës së Shqipërisë”, të ndryshuar, me shumicë votash,

VENDOSI:

1. Pranimin e kërkesës.

2. Shfuqizimin e vendimit nr. 00-2023-3498 (508), datë 20.9.2023, të Kolegjit Civil të Gjykatës së Lartë, si të papajtueshëm me Kushtetutën e Republikës së Shqipërisë.

3. Dërgimin e çështjes për shqyrtim në Gjykatën e Lartë.

Ky vendim është përfundimtar dhe hyn në fuqi ditën e botimit në Fletoren Zyrtare.

Marrë, më 25.3.2025.

Shpallur, më 21.5.2025.

Kryetare: Holta Zaçaj

Anëtarë: Fiona Papajorgji, Marsida Xhaferllari, Genti Ibrahim, Ilir Toska, Sandër Beci, Marjana Semini

Anëtarë kundër: Sonila Bejtja

MENDIM PAKICE

1. Në gjykimin kushtetues të çështjes, që u përket kërkueseve Elda Kozma dhe Tea Kozma, me objekt: “*Shfuqizimi i vendimit nr. 00-2023-3498 (508), datë 20.9.2023, të Kolegjit Civil të Gjykatës së Lartë, si i papajtueshëm me Kushtetutën dhe Konventën Evropiane për të Drejtat e Njeriut*”, jam kundër qëndrimit të shumicës për pranimin e kërkesës, pasi, në vlerësimin tim, pretendimi i kërkueseve është i pabazuar, për arsyet që do të parashtrohen në vijim.

2. Shumica e ka analizuar çështjen konkrete në këndvështrim të parimit të gjykatës së caktuar me ligj, si element i së drejtës për proces të rregullt ligjor, të garantuar nga neni 42 i Kushtetutës. Në

përfundim, shumica e ka gjetur këtë pretendim të bazuar, duke vlerësuar se Kolegji Civil i Gjykatës së Lartë, në arsyetimin e vendimit të tij, ka kryer një vlerësim të ndryshëm nga vlerësimi i të njëjtave fakte nga gjykata e shkallës së parë dhe ajo e apelit, duke cenuar në këtë mënyrë të drejtën e kërkuueseve për t'u gjykuar nga një gjykatë e caktuar me ligj.

3. Shumica ka arsyetuar se në funksion të fakteve të pretenduara, kërkuueset kanë paraqitur dhe gjykata e shkallës së parë ka pranuar marrjen si prova të vendimit penal të prokurorit për pushimin e çështjes penale, të disa prej akteve të administruara gjatë atij procedimi penal, si dhe të praktikës dokumentare të IQT-së. Megjithatë, për sa u përket akteve të administruara gjatë procedimit penal dhe në veçanti deklarimeve të shtetasve, ajo gjykatë nuk i ka çmuar ato në marrjen e vendimit, me arsyetimin se nuk janë marrë nga gjykata në një proces gjyqësor ku është respektuar parimi i kontradiktoritetit. Po ashtu, gjykata e shkallës së parë, për sa i përket vendimit penal të prokurorit për pushimin e procedimit penal, ka çmuar se ai nuk ka efekt detyrues për procesin civil ku shqyrtohen pasojat civile të veprës penale. Pavarësisht kësaj, për disa nga faktet e pranuar si të provuara ajo gjykatë u është referuar edhe këtyre akteve. Nga ana tjetër, gjykata e apelit i ka konsideruar aktet e paraqitura nga kërkuueset si prova shkresore, disa nga të cilat me fuqi të plotë provuese, duke i çmuar ato në marrjen e vendimit përfundimtar dhe, ndryshe nga gjykata e shkallës së parë, ka arritur në përfundimin se faktet e pretenduara nga kërkuueset provohen. Në vijim, shumica ka argumentuar se megjithëse gjykatat e faktit kanë mbajtur qëndrime të ndryshme në lidhje me vlerën dhe fuqinë provuese të provave të paraqitura nga kërkuueset, pra për çështje që kanë të bëjnë me zbatimin e ligjit procedural, Gjykata e Lartë e ka vlerësuar të drejtë qëndrimin e gjykatës së shkallës së parë, duke konfirmuar përfundimet e saj për çështje të faktit, madje duke zgjeruar edhe disa nga këto përfundime. Po ashtu, ajo gjykatë, arsyeton shumica, nuk ka treguar as arsytet se përse qëndrimi i gjykatës së apelit ishte i gabuar në lidhje me çmuarjen e provave, megjithëse objekt kontrolli nga ana e saj ka qenë pikërisht ky i fundit. Thënë sa më sipër, shumica ka vlerësuar se Gjykata e Lartë pa ndonjë arsyetim nuk ka konsideruar përfundimet e gjykatës së apelit për çështjet e faktit, por ka zgjedhur që si të tilla të konsiderojë ato të gjykatës së shkallës së parë. Duke vepruar në këtë mënyrë duket se

Gjykata e Lartë në rastin konkret praktikisht ka ripërcaktuar faktet e çështjes dhe mbi këtë bazë ka zgjidhur përfundimisht çështjen duke prishur vendimin e gjykatës së apelit jo për zbatim të gabuar të ligjit procedural, por atij material (*shih paragrafin 34 të vendimit*).

4. Po kështu, shumica ka vlerësuar se në një situatë kur dy gjykatat më të ulëta kanë mbajtur qëndrime të ndryshme për çështje të faktit, Gjykata e Lartë ka juridiksion të kontrollojë zbatimin e ligjit procedural në lidhje me marrjen ose çmuarjen e provave nga gjykata e apelit, por ajo, si rregull, nuk mund të zgjidhë vetë çështjen përfundimisht duke ripërcaktuar faktet dhe cenuar vendimin e gjykatës së apelit, për sa kohë gjykatat më të ulëta nuk kanë të njëjtin qëndrim për faktet kryesore dhe të rëndësishme të çështjes. Kjo do të thotë se vetëm kur faktet janë të përcaktuara në mënyrë të njëjtë nga të dyja gjykatat e faktit, Gjykata e Lartë, në ushtrim të kompetencës së kontrollit në lidhje me zbatimin e ligjit nga gjykatat më të ulëta, ka edhe kompetencën për të zgjidhur përfundimisht çështjen përmes zbatimit të drejtë të tij. Përndryshe, nëse Gjykata e Lartë e zgjidh çështjen përfundimisht duke i ripërcaktuar, në thelb, faktet dhe provat e çështjes, qoftë edhe duke konfirmuar ato të pranuar nga gjykata e shkallës së parë, kjo mënyrë të vepruari do të nënkuptonte zgjerim të juridiksionit të Gjykatës së Lartë edhe për çështje të faktit, çka është në tejkalim të juridiksionit ngushtësisht ligjor që Kushtetuta ka përcaktuar për të, për rrjedhojë edhe në cenim të parimit të gjykatës së caktuar me ligj (*shih paragrafin 36 të vendimit*).

5. Referuar rrethanave të çështjes konkrete në shqyrtim, vërej se midis kërkuueseve dhe shoqërisë së sigurimeve ka pasur mosmarrëveshje për shpërblimin e dëmit të ardhur si pasojë e vdekjes së të ndjerit Q.K. familjar i afërt i kërkuueseve. Për këtë shkak, nga ana e tyre është vënë në lëvizje procesi gjyqësor, duke kërkuar shpërblimin e dëmit pasuror dhe jopasuror në vlerën 20.000.000 lekë. Gjykata e Shkallës së Parë Tiranë ka rrëzuar kërkesëpadinë, ndërkohë që mbi ankimin e kërkuueseve, Gjykata e Apelit Tiranë ka vendosur ndryshimin e vendimit të Gjykatës së Rrethit Gjyqësor Tiranë dhe pranimin e padisë. Ky vendim është rekursuar nga shoqëria e sigurimeve dhe Kolegji Civil i Gjykatës së Lartë ka vendosur prishjen e vendimit të Gjykatës së Apelit Tiranë dhe lënien në fuqi të vendimit të Gjykatës së Rrethit Gjyqësor Tiranë.

6. Kërkueset kanë pretenduar se Gjykata e Lartë ka vepruar në tejkalim të juridiksionit të saj kushtetues si gjykatë ligji, duke kryer një vlerësim tërësisht të ndryshëm nga vlerësimi i të njëjtave fakte nga gjykata e apelit, dhe ka arritur në përfundimin se vendimi i gjykatës së apelit duhej ndryshuar jo për shkak të zbatimit të gabuar të ligjit nga kjo gjykatë, por për shkak të vlerësimit të ndryshëm të provave. Kur gjykata e apelit ndryshon vendimin e gjykatës së rrethit dhe rivlerëson faktet dhe provat ndryshe, Gjykata e Lartë nuk mund të zgjedhë se cilin vlerësim të fakteve duhet të marrë për të vërtetë, por është e detyruar të konsiderojë të drejtë vlerësimin e fakteve të bërë nga gjykata e apelit, vendimi i së cilës është objekt rekursi. Kjo qasje sjell kontradiksion midis dispozitivit të vendimit dhe arsytimit të tij. Gjykata e Lartë jo vetëm ka nxjerrë konkluzion në të kundërt me konkluzionet e dy gjykatave të faktit, por ka bërë edhe vlerësim të mëtejshëm, i cili nuk pajtohet me natyrën e gjykimit në atë gjykatë si gjykatë ligji.

7. Neni 42 i Kushtetutës parashikon se të drejtat e njohura me Kushtetutë dhe me ligj nuk mund të cenohen pa proces të rregullt ligjor dhe se kushdo, për mbrojtjen e tyre, ka të drejtën e një gjykimi nga një gjykatë e caktuar me ligj. Ndërsa në nenin 141, pika 1, të Kushtetutës parashikohet se Gjykata e Lartë shqyrton çështje lidhur me kuptimin dhe zbatimin e ligjit për të siguruar njësimin ose zhvillimin e praktikës gjyqësore sipas ligjit.

8. Gjykata ka theksuar se Gjykata e Lartë, në funksionin e saj si gjykatë e ligjit, nuk mund të ndryshojë vendimet e gjykatave të faktit dhe të shprehet për themelin e çështjes, duke bërë vlerësim të ndryshëm të provave dhe fakteve që janë administruar gjatë gjykimit nga gjykatat më të ulëta. Nëse Gjykata e Lartë vlerëson se provat e administruara nuk janë të mjaftueshme për arritjen e një konkluzioni apo se nevojitet kryerja e vlerësimeve të mëtejshme të tyre, ajo nuk mund të marrë kompetencat e gjykatës të faktit, por duhet ta kthejë çështjen për rishqyrtim, me qëllim plotësimin e të metave të vendimit. Procesi nuk konsiderohet i parregullt, në kuptim të nenit 42 të Kushtetutës, kur Kolegji i Gjykatës së Lartë, mbi të njëjtat prova e fakte të vlerësuara në gjykimet e mëparshme, vendos të prishë vendimet dhe ta zgjidhë vetë çështjen, për shkak të zbatimit të gabuar të ligjit. Gjykata e Lartë mund të vendosë për themelin e çështjes vetëm nëse mosmarrëveshja mund të zgjidhet në bazë të të

njëjtave fakte e prova të vlerësuara nga gjyqtari i faktit dhe që përbëjnë bazën e vendimit në të cilin është bërë një interpretim i gabuar i ligjit. Kontrolli i saj duhet të fokusohet vetëm në drejtim të ligjshmërisë dhe bazueshmërisë të vendimeve të ankimuara, pra mbi mënyrën e zbatimit të ligjit nga gjykatat më të ulëta (*shih vendimet nr. 36, datë 30.4.2024; nr. 15, datë 23.3.2023; nr. 10, datë 3.4.2018 të Gjykatës Kushtetuese*).

9. Gjykata po ashtu është shprehur se nxjerrja e konkluzionit për provat në të kundërt me vlerësimin e dy gjykatave të shkallëve më të ulëta nuk pajtohet me natyrën e gjykimit në Gjykatën e Lartë. Gjykata e Lartë nuk mund të konkludojë *a priori* nëse është vërtetuar apo jo një fakt i caktuar, ndërkohë që nga përmbajtja e vendimeve të të dyja gjykatave më të ulëta rezulton e provuar e kundërta. Nëse Gjykata e Lartë vlerëson se provat e administruara nuk janë të mjaftueshme për arritjen e një konkluzioni apo se nevojitet kryerja e vlerësimeve të mëtejshme të tyre, ajo nuk mund të marrë kompetencat e gjykatës të faktit, por duhet ta kthejë çështjen për rishqyrtim, me qëllim plotësimin e këtyre të metave të vendimit, por në asnjë rast nuk mund ta zgjidhë vetë çështjen në themel duke rivlerësuar ndryshe faktet dhe provat e marra gjatë gjykimit në shkallët më të ulëta gjyqësore. Një veprim i tillë bie ndesh me parimin e gjykatës së caktuar me ligj (*shih vendimet nr. 15, datë 23.3.2023; nr. 44, datë 19.7.2016; nr. 36, datë 30.6.2014 të Gjykatës Kushtetuese*).

10. Në këndvështrim të fakteve të parashtruara më sipër, unë gjyqtarja në pakicë vërej se, referuar dispozitave procedurale që zbatohen për shqyrtimin e rekurseve nga Gjykata e Lartë, në nenin 485, pika 1, shkronja “b”, të KPC-së përcaktohet se Gjykata e Lartë pas shqyrtimit të çështjes vendos prishjen e vendimit të gjykatës së apelit dhe lënien në fuqi të vendimit të gjykatës së shkallës së parë. Në rastin konkret, Gjykata e Lartë, duke u bazuar në faktet e përcaktuara nga dy gjykatat e faktit, konkretisht nga gjykata e shkallës së parë, ka shpjeguar kuptimin e ligjit në mosmarrëveshjen konkrete, funksion i cili është brenda kompetencave të saj. Referimi që kjo gjykatë ka bërë në faktet dhe provat e administruara nga gjykatat më të ulëta, ka qenë në funksion të dhënies së një vendimit të arsytuar, çka përforcohet me faktin se në përfundim të gjykimit, Gjykata e Lartë ka vendosur shfuqizimin e vendimit të gjykatës së apelit dhe lënien në fuqi të vendimit të gjykatës së

shkallës së parë, pikërisht në përputhje me parashikimin e dispozitës së mësipërme.

11. Vlerësimi i Kolegjit Civil të Gjykatës së Lartë, për faktin se veprimet e shoqërisë së sigurimeve nuk përbëjnë shkak për humbjen e jetës së R.K. dhe Q.K., është i lidhur me efektin provues që ka në procesin civil vendimi i prokurorit për pushimin e procedimit penal, kjo në kushtet kur dy gjykatat e faktit kanë arsyetuar në mënyra të ndryshme për efektin provues të këtij vendimi. Gjykata e shkallës së parë nuk ka pranuar si prova deklarimet e dhëna në kuadër të procedimit penal pasqyruar në vendimin e pushimit, ndërkohë që nga ana e gjykatës së apelit këto deklarime janë konsideruar me fuqi provuese në procesin objekt shqyrtimi. I gjendur para dy interpretimeve të ndryshme lidhur me fuqinë provuese të vendimit të prokurorisë për pushimin e çështjes (sipas nenit 70 të KPP-së dhe sipas nenit 254 të KPC-së), Kolegj Civil i Gjykatës së Lartë ka pranuar si të drejtë interpretimin e bërë nga Gjykata e Shkallës së Parë Tiranë, duke konkluduar se ai vendim nuk është i detyrueshëm për gjykatën civile sipas nenit 70 të KPP-së.

12. Në këtë kontekst, vlerësoj se Gjykata e Lartë në dhënien e vendimit ka vepruar brenda kompetencës së saj, përmes interpretimit të normave ligjore, çka, në veçanti, i përket rolit të saj si gjykatë ligji. Nga vendimi i saj nuk rezulton që ajo gjykatë të ketë shqyrtuar prova të reja, të ketë ripërcaktuar faktet e mosmarrëveshjes ose të ketë bërë rivlerësim të provave dhe nxjerrje të konkluzioneve të ndryshme nga gjykatat e faktit. Në vendimin e saj ajo gjykatë ka analizuar vlerësimin e bërë fakteve dhe provave nga ana e gjykatës së shkallës së parë, duke e konsideruar të drejtë atë arsyetim në raport me interpretimin e dispozitave materiale e procedurale. Pra Gjykata e Lartë, në rolin e saj si gjykatë ligji, ka ndërhyrë në këtë rast duke interpretuar ligjin procedural lidhur me faktin nëse deklarimet e dhëna para prokurorit ishin ose jo të detyrueshme për t'u marrë në shqyrtim nga gjykata civile referuar përcaktimeve të ndryshme që kishte ligji procedural penal në raport me atë civil. Në këtë kontekst nuk kemi të bëjmë me ripërcaktim provash, por me faktin nëse ato prova të mbledhur në kuadër të hetimit penal nga prokurori dhe të pa konfirmuara me një vendim përfundimtar janë apo jo të përdorshme në procesin civil

13. Po ashtu, në raport me konkluzionin e shumicës për mosmarrjen në analizë nga ana e

Kolegjit Civil të faktit se ku kishte gabuar gjykata e apelit në lidhje me çmuarjen e provave, evidentoj se, në kundërshtim nga vlerësimi i shumicës, ai kolegj në paragrafin 18 të vendimit e merr në shqyrtim dhe jep opinion për atë vendim në paragrafët vijues, duke konkluduar në paragrafin 26 dhe duke e konsideruar atë të gabuar.

14. Referuar arsyetimit të mësipërm, çmoj se procesi në këtë rast konsiderohet i rregullt, në kuptim të nenit 42 të Kushtetutës, për sa kohë Kolegji i Gjykatës së Lartë, mbi të njëjtat prova e fakte të vlerësuara në gjykimet e mëparshme, konkretisht në atë të shkallës së parë, ka vendosur të prishë vendimin e gjykatës së apelit duke lënë në fuqi vendimin e gjykatës së shkallës së parë, për shkak të zbatimit të gabuar të ligjit. Gjithashtu, duke pasur parasysh natyrën e gjykimit në Gjykatën e Lartë, vlerësoj se është i pashmangshëm referimi në provat gjyqësore për të interpretuar ligjin në përputhje me to.

15. Në përfundim të argumenteve të mësipërme, në vlerësimin tim, pretendimet e kërkueseve për cenimin e së drejtës për t'u gjykuar nga një gjykatë e caktuar me ligj janë të pabazuara, ndaj kërkesa duhej rrëzuar.

Anëtarë: Sonila Bejtja

VENDIM **Nr. 21, datë 22.4.2025**

NË EMËR TË REPUBLIKËS **SË SHQIPËRISË**

Gjykata Kushtetuese e Republikës së Shqipërisë, e përbërë nga:

Holta Zaçaj,	kryetare;
Fiona Papajorgji,	anëtare;
Sonila Bejtja,	anëtare;
Sandër Beci,	anëtar;
Ilir Toska,	anëtar;
Genti Ibrahim, i,	anëtar;
Marjana Semini,	anëtare;
Marsida Xhaferllari,	anëtare,

me sekretare Belma Lleshi dhe Enina Kotoni, në datat 12.12.2024, 3.2.2025, 5.3.2025, 19.3.2025, 2.4.2025 dhe 10.4.2025 mori në shqyrtim në seancë plenare çështjen nr. 11 (E) 2024 të Regjistrimit Themeltar, që u përket:

KËRKUES: Elton Qyno, përfaqësuar nga avokat Dorian Matlija, me prokurë.

SUBJEKT I INTERESUAR:

Prokuroria e Posaçme Kundër Korrupsionit dhe Krimin të Organizuar, përfaqësuar nga prokurorët Bledar Maksuti dhe Ols Dado.

OBJEKTI: Shfuqizimi i vendimit nr. 501, datë 13.12.2023, të Gjykatës së Posaçme të Shkallës së Parë për Korrupsionin dhe Krimin e Organizuar, për paraqitjen e të dhënave elektronike të kërkuarit, si dhe çdo akti procedural të prodhuar si pasojë e zbatimit të këtij vendimi, si i papajtueshëm me Kushtetutën e Republikës së Shqipërisë.

Shfuqizimi i vendimit nr. 04 (87-2024-9), datë 6.1.2024, të Gjykatës së Posaçme të Apelit për Korrupsionin dhe Krimin e Organizuar, si i papajtueshëm me Kushtetutën e Republikës së Shqipërisë.

Shfuqizimi i vendimit nr. 00-2024-255 (36), datë 20.2.2024, të Gjykatës së Lartë, si i papajtueshëm me Kushtetutën e Republikës së Shqipërisë.

Konstatimi i papajtueshmërisë me Kushtetutën e Republikës së Shqipërisë dhe me marrëveshjet ndërkombëtare i vendimeve nr. 500 dhe 502, datë 13.12.2023, të Gjykatës së Posaçme të Shkallës së Parë për Korrupsionin dhe Krimin e Organizuar për kontrollin e banesës, paraqitjen e të dhënave elektronike dhe kontrollin personal të kërkuarit, si dhe çdo akti procedural të prodhuar si pasojë e zbatimit të këtyre vendimeve; i vendimit të Prokurorisë së Posaçme kundër Korrupsionit dhe Krimin të Organizuar, zbatuar sipas procesverbalit “Për sekuestrimin e sendeve”, datë 14.12.2023, ora 00:05.

Shkatërrimi i të gjitha kopjeve të imazheve të hard disqeve të kompjuterëve dhe USB, si dhe ekstrakteve të memorieve të telefonave celularë dhe kartave SIM të nxjerra nga pajisjet e sekuestruara, si dhe rezultatet e fiksuar prej tyre.

Marrja e masave deri në shkatërrimin e plotë të të gjitha kopjeve të imazheve të hard disqeve të kompjuterëve dhe USB, si dhe ekstrakteve të memorieve të telefonave celularë dhe kartave SIM të nxjerra nga pajisjet e sekuestruara, si dhe ndalimi i çdo aksesimi eventuale, kryerja e çdo procedure filtrimi dhe/ose përzgjedhjeje e të dhënave, si dhe nxjerrja e kopjeve të tjera.

BAZA LIGJORE: Nenet 4, 22, 36, 37, 42, 131, pika 1, shkronja “P” dhe 134, pika 1, shkronja “I”, të Kushtetutës së Republikës së Shqipërisë (*Kushtetuta*);

nenet 8, 10 dhe 18 të Konventës Evropiane për të Drejtat e Njeriut (*KEDNJ*); nenet 17 dhe 19 të Paktit Ndërkombëtar për të Drejtat Civile dhe Politike (*PNDKP*); ligji nr. 8577, datë 10.2.2000 “Për organizimin dhe funksionimin e Gjykatës Kushtetuese të Republikës së Shqipërisë”, i ndryshuar (*ligji nr. 8577/2000*).

GJYKATA KUSHTETUESE,

pasi dëgjoi relatorin e çështjes Marsida Xhaferllari, mori në shqyrtim pretendimet e kërkuarit Elton Qyno (*kërkuari*), i cili ka kërkuar pranimin e kërkesës, prapësimet e subjektit të interesuar, Prokurorisë së Posaçme kundër Korrupsionit dhe Krimin të Organizuar (*Prokuroria e Posaçme*), që ka kërkuar rrëzimin e kërkesës, si dhe diskutoi çështjen në tërësi,

VËREN:

I

Rrethanat e çështjes

1. Prokuroria e Posaçme, në kuadër të procedimit penal nr. 75 të vitit 2022 (*procedimi penal nr. 75/2022*), ka hetuar kryerjen e 27 veprave penale të rënda kundër jetës dhe pronës nga një grup i strukturuar kriminal i përbërë nga 34 persona, prej të cilëve 21 janë proceduar nën masën e sigurimit “Arresti në burg”. Procedimi penal aktualisht është në fazën e gjykimit në shkallë të parë pranë Gjykatës së Posaçme të Shkallës së Parë për Krimin e Organizuar dhe Korrupsionin (*GJKKO-ja e Shkallës së Parë*).

2. Byroja Kombëtare e Hetimit (*BKH*) ka referuar pranë Prokurorisë së Posaçme se të dhënat sekrete hetimore të procedimit penal të mësipërm ishin zbuluar në kundërshtim me ligjin dhe një pjesë e tyre ishte publikuar edhe në media. Mbi bazën e materialit të referuar, në datën 12.12.2023 Prokuroria e Posaçme ka regjistruar procedimin penal nr. 245 të vitit 2023 për veprat penale “Zbulimi i akteve ose të dhënave sekrete” dhe “Ndalimi i dhënies dhe i shpalljes së të dhënave në kundërshtim me ligjin”, të parashikuara përkatësisht nga nenet 295/a, paragrafi i tretë dhe 313/b, paragrafi i parë, të Kodit Penal (*KP*). Me vendimin e së njëjtës datë të dyja procedimet penale janë bashkuar në një të vetëm me nr. 75/2022.

3. Kërkuesi është gazetar në një medie audiovizive. Në datat 10.12.2023 dhe 11.12.2023 në faqen e internetit të medias audiovizive janë publikuar disa artikuj, që sipas referencave janë shkruar nga kërkuesi. Artikujt përmbajnë pjesë të komunikimeve që një bashkëpunëtor i drejtësisë (aktualisht i pandehur) ka bërë me disa persona (të paidentifikuar ende nga hetimet) në platformën e enkriptuar Sky ECC. Bisedat e bëra publike në media janë pjesë e akteve sekrete të hetimit paraprak, por të padokumentuara ende në akte procedurale nga ana e Prokurorisë së Posaçme.

4. Të nesërmen e regjistrimit të procedimit penal nr. 245/2023, konkretisht në datën 13.12.2023 kërkuesi është thirrur në Prokurorinë e Posaçme për t'u pyetur se si ishte vënë në dijeni të materialeve që përbënin sekretet hetimor. Prokuroria e ka pyetur kërkuesin bazuar në nenet 159, 297 dhe 312 të Kodit të Procedurës Penale (KPP) për identifikimin e burimit të informacionit. Fillimisht kërkuesi është paralajmëruar për të mos publikuar në vazhdim materiale të tjera që i përkisnin hetimit dhe më pas është pyetur për të treguar përmbajtjen e dokumentit të gjetur dhe burimin që ia ka siguruar këtë informacion. Kërkuesi ka refuzuar zbulimin e burimit të informacionit, me argumentin se ai është sekret profesional i gazetarit.

5. Në këto kushte, bazuar në nenet 202, 202/a, 203, 205, pika 4, 206, 207 dhe 208 të KPP-së, Prokuroria e Posaçme ka paraqitur përpara GJKKO-së së Shkallës së Parë tri kërkesa dhe konkretisht: i. për lejimin e kontrolleve në banesën e kërkuesit dhe vendin e punës ku ushtron detyrën e gazetarit, me qëllim për të kërkuar, gjetur, marrë e sekuestruar sende dhe prova materiale që lidhen me veprën penale (*kërkesa e parë*); ii. për lejimin e sekuestrimit të të dhënave kompjuterike në banesë dhe vendin e punës, duke kërkuar, hyrë, nxjerrë dhe marrë të dhënat kompjuterike në sistemin kompjuterik, si dhe ndalimin për kryerjen e veprimeve të mëtejshme apo sigurimin e të dhënave ose të sistemit kompjuterik (*kërkesa e dytë*); iii. për lejimin e kontrollit personal të gazetarit për të gjetur sende e prova materiale që lidhen me veprën penale (*kërkesa e tretë*).

6. Në lidhje me *kërkesën e parë*, GJKKO-ja e Shkallës së Parë, me vendimin nr. 500, datë 13.12.2023 (*vendimi nr. 500/2023*), ka vendosur pranimin e saj dhe lejimin e kontrolleve në banesë dhe në vendin e punës. Në pikën 5 të dispozitivit të

vendimit gjykata është shprehur se kundër vendimit nuk lejohet ankim. Në ekzekutimin e këtij vendimi, në datën 13.12.2023, ora 20:00, në banesën e kërkuesit janë sekuestruar një hard disk i jashtëm, një njësi qendrore e kompjuterit, një zarf, 9 USB, 6 CD dhe një telefon. Pas katër ditëve kërkuesit i janë kthyer 6 CD, veprim që është dokumentuar me procesverbalin e datës 27.12.2023.

7. Për sa i përket *kërkesës së dytë*, me vendimin nr. 501, datë 13.12.2023 (*vendimi nr. 501/2023*), GJKKO-ja e Shkallës së Parë ka vendosur pranimin e saj dhe lejimin e sekuestrimit të të dhënave kompjuterike në sistemin kompjuterik në vendin e punës ku gazetari ushtron detyrën dhe në banesën e tij, duke kërkuar, hyrë, nxjerrë dhe marrë të dhënat kompjuterike në sistemin kompjuterik, si dhe ndalimin për kryerjen e veprimeve të mëtejshme ose sigurimin e të dhënave, ose të sistemit kompjuterik. Ajo gjykatë ka arsyetuar se ekziston dyshimi i arsyeshëm se janë konsumuar veprat penale, ndaj është e domosdoshme marrja e të dhënave në sistemin kompjuterik në funksion të hetimit dinamik të procedimit për të identifikuar personin përgjegjës për nxjerrjen e akteve sekrete hetimore, të cilat janë sensitive në drejtim të pasojës dhe për të ruajtur rendin e sigurinë publike nga publikimi i informacionit. Sipas gjykatës së shkallës së parë, liria e shprehjes nuk duhet të cenohet të drejtën për të jetuar të punonjësve të institucioneve të drejtësisë, sigurinë publike dhe dinamikën e hetimeve.

8. Në ekzekutim të vendimeve nr. 500/2023 dhe nr. 501/2023 të GJKKO-së së Shkallës së Parë, me të cilat ishin disponuar kontrollet, si dhe sekuestrimi i të dhënave kompjuterike, në datën 13.12.2023, ora 22:30, janë sekuestruar në vendin e punës së kërkuesit një njësi qendrore e kompjuterit, një CD, një mandat arkëtimi dhe një letër me shënime. Pas 1 muaji e 18 ditëve, kërkuesit i është kthyer njësi qendrore e kompjuterit, veprim i cili është dokumentuar me procesverbalin e datës 30.1.2024.

9. Ndonëse kërkuesi ka paraqitur apel, vendimi nr. 501/2023 është miratuar nga Gjykata e Posaçme e Apelit për Korrupsionin dhe Krimin e Organizuar (*GJKKO-ja e Apelit*) me vendimin nr. 04 (87-2024-9), datë 6.1.2024 (*vendimi nr. 4/2024*) dhe nga Gjykata e Lartë me vendimin nr. 00-2024-255 (36), datë 20.2.2024 (*vendimi nr. 36/2024*).

10. GJKKO-ja e Apelit, në referim të vendimit njëses nr. 147, datë 23.11.2021, të Gjykatës së Lartë (*vendimi njëses nr. 147/2021*), ka vlerësuar se

sekuestrimi i të dhënave kompjuterike është i ligjshëm, pasi ekziston fakti penalisht i ndëshkueshëm i dhënies së informacioneve që kanë lidhje me një bashkëpunëtor të drejtësisë gjatë hetimit penal. Informacionet e publikuara përmbanin të dhëna sensitive që vinin në rrezik integritetin fizik dhe lirinë e bashkëpunëtorit të drejtësisë dhe personave të tjerë. Ato informacione janë sekret hetimor dhe sigurojnë administrimin e mirë të drejtësisë dhe parimin e prezumimit të pafajësisë. Sipas gjykatës së apelit, sekuestrimi i të dhënave kompjuterike ka si qëllim të identifikojë personat përgjegjës për nxjerrjen e akteve sekrete, të ruajë fshehtësinë e hetimeve, si dhe të mbrojë jetën, integritetin fizik dhe lirinë e dëshmitarëve të pyetur dhe të bashkëpunëtorit të drejtësisë. Në këto rrethana, shprehet gjykata e apelit, sekuestrimi respekton kriteret e nenit 17 të Kushtetutës, sepse është me ligj, për interes publik dhe nuk cenon parimin e proporcionalitetit, pasi interesi publik i mbrojtur tejkalon të drejtën e mbrojtjes së burimit të gazetarit. Po kështu, gjykata e apelit ka vlerësuar se edhe sekuestroja nuk ka dëmtuar garancitë për sinjalizuesit e mundshëm, pasi publikimet në media nuk kanë të bëjnë me raportimin e sjelljeve të dyshuara të korrupsionit, joetike ose të jashtëligjshme, për të cilin sinjalizuesi do të gëzonte mbrojtje sipas ligjit. Sekuestroja, ka çmuar gjykata e apelit, nuk cenon as të drejtën për jetë private, e cila nuk është absolute. Edhe pretendimi se kërkuesi nuk është thirrur në seancën për urdhërimin e sekuestros, sipas gjykatës së apelit, është i pabazuar, pasi të drejtat e individit realizohen gjatë gjykimit në shkallë të dytë, ndaj procesi gjyqësor në tërësi i jep mundësinë personit të prekur të vërë në vend të drejtën e tij.

11. Ndërsa Gjkata e Lartë ka vlerësuar se vendimarrja e gjykatave të faktit është në përputhje me ligjin procedural penal dhe pretendimet për cenimin e parimit të proporcionalitetit të ndërhyrjes që sekuestrimi ka bërë te liria e shprehjes, janë të pabazuara. Sipas Gjykatës së Lartë, të dhënat kompjuterike janë provë materiale, ndaj sekuestrimi i tyre ishte i domosdoshëm dhe në përputhje me ligjin për të verifikuar faktin penal të nxjerrjes së akteve sekrete hetimore dhe identifikuar autorët në burimin më të afërt dhe imediat. Në analizë të balancës ndërmjet interesit për të hetuar menjëherë pa pengesa dhe konfidencialitetit të burimeve të gazetarit prevalon i

pari. Përmbajtja e publikimeve të kërkuesit, shprehet Gjykata e Lartë, nuk e justifikon interesin publik të përgjithshëm. Po kështu, sipas Gjykatës së Lartë, nisur nga fakti se kërkuesi është në pozitat e personit që ka dijeni për veprën penale dhe jo të personit ndaj të cilit zhvillohen hetime, prokuroria nuk ka ndalim për të zbatuar të gjitha mjetet procedurale. Gjithashtu, sipas Gjykatës së Lartë, gjykatat më të ulëta kanë interpretuar drejt vendimin njëses nr. 147/2021, si dhe kriteret e KEDNJ-së për kufizimin e të drejtave themelore.

12. Në lidhje me *kërkesën e tretë*, GJKKO-ja e Shkallës së Parë, me vendimin nr. 502, datë 13.12.2023 (*vendimi nr. 502/2023*), ka vendosur pranimin e saj dhe lejin e kontrollit personal të kërkuesit, me qëllim gjetjen e sendeve ose provave materiale që lidhen me veprën penale. Në pikën 5 të dispozitivit të vendimit gjykata është shprehur se kundër vendimit nuk lejohet ankim. Në ekzekutimin e këtij vendimi, në datën 13.12.2023, ora 17:43, kërkuesit i janë sekuestruar një çelës automjeti, i cili rezulton t'i jetë kthyer të nesërmen (dokumentuar me procesverbalin e datës 14.12.2023) dhe në orën 18:55 një USB, që i është kthyer pas 5 ditëve (dokumentuar me procesverbalin e datës 28.12.2023).

13. Përveç tri kërkesave të mësipërme, në datën 13.12.2023, ora 22:00, me aktin “Autorizim për lejin e përdorimit të pajisjes teknike, gjurmuese (IMSI Catcher)”, Prokuroria e Posaçme, bazuar në nenet 75/a shkronja “b”, 221, pikat 2 e 3/a dhe 222, pika 8, të KPP-së, ka autorizuar përdorimin e pajisjeve gjurmuese të vendndodhjes për të lokalizuar numrin e telefonit të kërkuesit. Hetuesit e BKH-së në datën 14.12.2023, ora 00:05, kanë sekuestruar në ambientin e brendshëm të një subjekti tregtar dy aparate telefonike, veprim i cili është dokumentuar me procesverbal. Sekuestrimi është vlefshëm i ligjshëm nga Prokuroria e Posaçme me vendimin e datës 14.12.2023. Me vendim të të njëjtës datë, Prokuroria e Posaçme ka vendosur ekspertimin tekniko-kompjuterik të dy aparateve telefonike, duke caktuar edhe një ekspert.

14. Në datën 18.12.2023 kërkuesi i është drejtuar sërish GJKKO-së së Shkallës së Parë me kërkesë për heqjen e sekuestros provuese për sendet e marra në datën 13.2.2023 gjatë kontrollit të banesës së tij (një hard disk, një njësi qendrore e kompjuterit, zarf, 9 USB, 6 CD dhe një telefon); gjatë kontrollit të zyrës (një njësi qendrore e kompjuterit, një CD, fletë

mandati); gjatë kontrollit të automjetit (një USB); gjatë kontrollit në një ambient tregtar pranë Prokurorisë së Posaçme (dy telefona). GJKKO-ja e Shkallës së Parë, me vendimin nr. 507, datë 27.12.2023, ka vendosur kthimin e USB-së së sekuestruar në automjetin e tij, me arsyetimin se ishin tejkaluar kufijtë e kontrollit personal. Gjithashtu, ajo gjykatë ka vendosur zbatimin e urdhrit të prokurorisë për kthimin e disa sendeve në datën 25.12.2023 dhe rrëzimin e kërtimeve të tjera. Për sa u përket pretendimeve për kthimin e telefonave celularë, gjykata e shkallës së parë ka vlerësuar se veprimi i prokurorisë është i mbështetur në ligj dhe në prova, duke theksuar se mbajtja e tyre është e domosdoshme për vijimin e hetimit, ndaj nuk mund t'i kthehen kërkuarit. Ndonëse kërkuar ka paraqitur apel, vendimi është lënë në fuqi nga GJKKO-ja e Apelit me vendimin nr. 24 (87-2024-33), datë 1.2.2024.

15. Për rekursin e kërkuarit Kolegji Penal i Gjykatës së Lartë, me vendimin nr. 00-2024-515 (76), datë 25.3.2024, ka vendosur prishjen e vendimit të gjykatës së apelit dhe dërgimin e çështjes për rishqyrtim. Gjykata e Lartë ka mbështetur argumentin e gjykatës së apelit se aparatet telefonike janë sende dhe jo sisteme kompjuterike, ndërsa për sa u përket sendeve të sekuestruara në banesë, përfshirë CD dhe kompjuterin, është shprehur se gjykata e apelit duhet të kishte verifikuar pretendimin për cenimin e jetës private dhe të dispononte kthimin e materialeve që lidheshin me jetën e fëmijëve ose të familjes. Sipas Gjykatës së Lartë, gjykata e apelit nuk ka verifikuar nëse ndër sendet e sekuestruara ka CD me përmbajtje të jetës personale e familjare ose nëse kompjuterët e sekuestruar në banesë kanë qenë në funksion të lojërave të fëmijëve. Për këtë arsye, sipas Gjykatës së Lartë, gjykata e apelit duhet të verifikonte nëse mbajtja nën sekuestro e sendeve (mjete të punës) të gazetarit ishte e nevojshme dhe nëse prokuroria mund të zbatonte nenin 208/a, paragrafi 3, shkronja “b”, të KPP-së për marrjen e të dhënave kompjuterike, si dhe paragrafin e parë të nenit 213 të po këtij kodi, për marrjen e dokumenteve. Ndërsa për sa i përket sekuestrimit të aparateve telefonike, Gjykata e Lartë ka vlerësuar se kërkuar ka marrë përgjigje të argumentuar se ato përbëjnë sende dhe jo sisteme kompjuterike.

16. Pas rigjykimit të çështjes, GJKKO-ja e Apelit, me vendimin nr. 95 (87-2024-137), datë 21.5.2024,

ka vendosur sërish miratimin e vendimit të gjykatës së shkallës së parë.

17. Ndonëse kërkuar ka paraqitur rekurs, Gjykata e Lartë, me vendimin nr. 00-2024-2157 (311), datë 16.12.2024, ka vendosur lënien në fuqi të vendimit të gjykatës së apelit, me plotësimin: “Sendet e sekuestruara dhe të pakthyera duhet t'i kthehen kërkuarit brenda datës 16.2.2025.” Gjykata e Lartë ka arsyetuar se ligjshmëria e sekuestrimeve ishte verifikuar në një proces tjetër nga gjykatat e posaçme dhe Kolegji Penal i saj. Në vijim, sipas Gjykatës së Lartë, për shkak të kohëzgjatjes prej 1 viti dhe në bazë të parimit të proporcionalitetit, prokuroria duhet të përfundonte analizat ose ekzaminimet teknike dhe t'i kthente sendet kërkuarit brenda datës 16.2.2025.

18. Në datën 14.6.2024 kërkuar i është drejtuar Gjykatës Kushtetuese (*Gjykata*), me ankim kushtetues individual, duke kërkuar në thelb shfuqizimin e vendimeve gjyqësore për lejimin e kontroleve personale dhe të vendeve (banesë dhe vendi i punës), vendimeve gjyqësore për sekuestrimin e provave materiale (sende dhe të dhëna kompjuterike) dhe vendimit të prokurorit për sekuestrimin e dy aparateve telefonike. Po kështu, ai ka kërkuar edhe zbatimin e vendimit të Komitetit për të Drejtat e Njeriut të OKB-së dhe pezullimin e zbatimit të vendimeve gjyqësore, konkretisht të veprimeve të përpunimit të imazheve dhe të të dhënave kompjuterike në pajisjet e sekuestruara. Me vendimin e datës 17.7.2024, Kolegji i Gjykatës ka vendosur kalimin e kërkesës për shqyrtim paraprak në Mbledhjen e Gjyqtarëve, e cila, me vendimin e datës 23.7.2024, ka vendosur kalimin e çështjes për shqyrtim në seancë plenare mbi bazë të dokumenteve me përparësi. Me vendimin e po kësaj date, Mbledhja e Gjyqtarëve ka vendosur rrëzimin e kërkesës për pezullimin e zbatimit të vendimeve gjyqësore, me arsyetimin se Komiteti për të Drejtat e Njeriut i OKB-së i ka kërkuar shtetit shqiptar të ndalojë kryerjen e çdo inspektimi, shpërndarjeje ose përpunimi gjyqësor të materialeve të sekuestruara nga kërkuar dhe në kushtet kur vendimet e këtij komiteti duhet të respektohen, nuk ka shkak të përsëritet marrja e të njëjtave masa.

19. Në datën 3.3.2025 kërkuar ka paraqitur kërkesë për ndryshimin e objektit të ankimit, duke kërkuar shfuqizimin e vendimeve gjyqësore për sekuestrimin e të dhënave kompjuterike; konstatimin si të papajtueshme me Kushtetutën të

vendimeve gjyqësore për lejimin e kontroleve personale dhe të vendeve, si dhe të vendimit të prokurorisë për sekuestrimin e dy aparateve celulare; shkatërrimin e të gjitha kopjeve të imazheve dhe ekstrakteve të hard disqeve dhe aparateve telefonike, si dhe rezultatet e fiksuara prej tyre; marrjen e masave për shkatërrimin e plotë të tyre dhe ndalimin e aksesit ose kryerjes së çdo procedure filtrimi, përzgjedhje të të dhënave dhe nxjerrje të kopjeve të tjera.

20. Gjykata, në seancën plenare të datës 5.3.2025 mbi bazë të dokumenteve, duke konstatuar nevojën për përcaktimin e fakteve të çështjes, ka vendosur të ndryshojë formën e shqyrtimit të çështjes nga seancë plenare mbi bazë të dokumenteve në atë publike, me praninë e palëve. Në seancën plenare publike të datës 19.3.2025 Gjykata ka vendosur pranimin e kërkesës për ndryshimin e objektit të ankimit kushtetues individual, siç përcaktohet në pjesën hyrëse të këtij vendimi.

II

Pretendimet në Gjykatën Kushtetuese

21. **Kërkuesi**, në mënyrë të përmblodhur, ka pretenduar se aktet dhe vendimet e kundërshtuara i kanë cenuar:

21.1. *Lirinë e shprehjes*, të garantuar nga neni 22 i Kushtetutës, neni 10, paragrafi 2, i KEDNJ-së dhe nenet 17 dhe 19 të PNDKP-së, pasi ndërhyrja nuk ka pasur qëllim legjitim dhe nuk ka qenë proporcionale, për arsyt e mëposhtme:

21.1.1. Nuk përmbushet kriteri i qëllimit legjitim, sepse nuk është vërtetuar nëse zbulimi i burimit të informacionit të gazetarit është e vetmja mënyrë për të provuar veprën penale. Liria e shprehjes mund të kufizohet kur ekziston nevoja për një hetim, pasi janë shteruar mundësitë e tjera hetimore. Të dhënat e kërkuara nga prokuroria mund të nxirren nga burime të tjera dhe në rastin konkret burimi i gazetarit, i cili dëmton konfidencialitetin e tij, nuk është i domosdoshëm.

21.1.2. Urdhri i Prokurorisë së Posaçme parashikon ndalimin e publikimit të deklarimeve të bashkëpunëtorëve të drejtësisë, por nuk përfshin edhe aktet e dosjes hetimore ose komunikimet elektronike. Asnjë gazetar tjetër i cili ka publikuar këto të dhëna ose persona të përfshirë në hetime, nuk u janë nënshtruar sekuestimeve si rasti i kërkuesit.

21.1.3. Urdhri i gjykatës është formuluar në terma të gjerë dhe ka lejuar sekuestrimin e çdo pajisjeje elektronike, duke u mundësuar hetuesve që të zbulojnë burimet dhe të hyjnë pa kriter në të gjitha të dhënat. Po kështu, mungojnë masat për të mbrojtur konfidencialitetin e burimeve gazetareske dhe informacioneve që nuk lidhen me çështjen. Kontrolli dhe aksesit i të dhënave ka ndodhur pa praninë e avokatit të kërkuesit dhe gjykatat kanë vënë në rrezik jo vetëm marrëdhëniet me burimet e gazetarit, por edhe sinjalizuesit e mundshëm që punojnë në institucionet shtetërore. Sekuestrimi i pajisjeve rrezikon edhe sekretet profesionale dhe personale të gazetarit.

21.1.4. Pajisjet e sekuestruara janë sisteme kompjuterike dhe mbartin të dhëna kompjuterike, ndërsa organi i akuzës i ka konsideruar ato si sende. Nëse do të ishin të tilla, ato do të sekuestroheshin vetëm për marrjen e gjurmëve të gishtave, por në fakt sekuestrimi është bërë për të siguruar të dhënat kompjuterike prej tyre, të cilat duhen mbrojtur në rastin e gazetarit profesionist. Qëllimi i masave është ndëshkimi i kërkuesit për publikimin e artikujve në media. Po kështu, ndërsa kryheshin sekuestrimet e materialeve personale dhe profesionale, kërkuesi është mbajtur i mbyllur me çelës për disa orë në ambientet e prokurorisë.

21.1.5. Prokuroria e Posaçme ka aluduar se kërkuesi ka kryer krim dhe po abuzon me imunitetin profesional, ndërsa gjykatat e kanë trajtuar rastin sikur gazetari të ishte i pandehur dhe akuzohej për një vepër penale që ishte në tejkalim të lirisë së shprehjes. Gjykata e Lartë ka analizuar balancën midis së drejtës së gazetarit për të mbrojtur burimet përkundërt fshehtësisë së hetimit, kur në fakt ajo duhet të analizonte në drejtim të balancës e nevojës për ndërhyrje të prokurorisë dhe të gjykatës në raport me të drejtën e mbrojtjes së burimeve të gazetarit.

21.1.6. Prokuroria dhe gjykatat nuk kanë respektuar vendimet e Komitetit për të Drejtat e Njeriut në OKB për ndalimin e përpunimit dhe të shpërndarjes së informacionit të sekuestruar. Edhe Avokati i Popullit, nisur nga rasti i kërkuesit, ka publikuar një raport për respektimin e të drejtave kushtetuese dhe ligjore.

21.2. *Të drejtën e jetës private*, të garantuar nga neni 35 i Kushtetutës, neni 8 i KEDNJ-së dhe neni 17 i PNDKP-së, pasi sekuestrimi i pajisjeve elektronike krijon mundësi për akses në sekrete të jetës private,

por edhe profesionale për shkrime që kërkuesi është duke përgatitur për median ku punon. Pajisjet elektronike të sekuestruara janë mjetet e punës së tij të përditshme, si dhe përdoren edhe nga fëmijët e tij të mitur.

21.3. *Të drejtën për proces të rregullt ligjor*, të garantuar nga neni 42 i Kushtetutës, pasi kërkuesi është mbajtur i izoluar në prokurori për 6 orë pa justifikim. Ai nuk është thirrur e dëgjuar në seancën gjyqësore për t'u urdhëruar nga gjykata të tregojë burimin dhe as në seancën gjyqësore të sekuestrimit. Sipas nenit 159, paragrafi 3, të KPP-së, është gjykata e cila urdhëron gazetarin të tregojë burimin e informacionit dhe jo prokurori, sikurse ka ndodhur. Gjykata duhet të thërriste kërkuesin dhe të vlerësonte nëse të dhënat ishin të domosdoshme dhe nuk mund të siguroheshin në mënyra të tjera. Vendimi i gjykatës së shkallës së parë për lejimin e sekuestrimit është menjëherë i ekzekutueshëm dhe ankimi kundër tij nuk është efektiv, pasi nuk mund të rivendosen në vend të drejtat. Vendimet e kundërshtuara nuk kanë respektuar vendimin njësoj nr. 147/2021, i cili ka përcaktuar kriteret që duhet të analizojnë gjykatat për të lejuar sekuestrimin e të dhënave ose sistemeve kompjuterike. Procedura e sekuestrimit të pajisjeve në ambientet e punës dhe të banimit është nisur pa praninë e mbrojtësit. Gjykimi i çështjes është kryer në kushtet e konfliktit të interesit, pasi prokurorët ishin të njëjtët me ata që dyshohen për veprat penale, për të cilat është urdhëruar sekuestrimi.

22. Subjekti i interesuar, Prokuroria e Posaçme, në mënyrë të përmbledhur, ka prapësuar si vijon:

22.1. Pretendimi për cenimin e *lirisë së shprehjes* nuk është i bazuar. Të tria gjykatat kanë kthyer përgjigje shteruese, duke argumentuar se ekzistojnë dyshime për veprime penale, pasi publikimi i artikujve përmbante të dhëna sensitive që mund të identifikonin personat e përfshirë në hetime dhe të rrezikonin jetën dhe integritetin e tyre, përfshirë bashkëpunëtorin e drejtësisë. Fshehtësia e hetimeve prevalon mbi interesin për të informuar publikun. Kufizimi i lirisë së shprehjes është bërë në përputhje me ligjin dhe është i nevojshëm në një shoqëri demokratike. Publikimet në media nuk lidhen me bërjen publike të një raportimi ose praktike të dyshuar korrupsioni, sjelljeje joetike ose të jashtëligjshme, ose çështje të tjera të mbrojtura nga ligji për sinjalizuesit. Interesi publik për ruajtjen e

fshehtësisë së hetimeve prevalon mbi mbrojtjen e burimeve të gazetarit dhe ndonëse gazetarët duhet të jenë të lirë të raportojnë ngjarjet, kërkuesi nuk ka bërë verifikime të mjaftueshme përpara publikimit të informacionit. Sekuestrimi i sendeve ka si qëllim vetëm marrjen e informacioneve që bëjnë të mundur zbulimin e të dhënave që mund të çojnë në identifikimin e personave përgjegjës të cilët kanë nxjerrë aktet sekrete të hetimit, me qëllim ndjekjen penale të tyre. Publikimi i të dhënave nuk ishte rezultat i një investigimi të një çështjeje me interes publik, pasi nuk shoqërohet me asnjë analizë gazetareske, por thjesht publikim i pjesëve të transkriptimit të bisedave midis bashkëpunëtorit të drejtësisë dhe të dyshuarve të tjerë për veprat penale.

22.2. Pretendimi për cenimin e *së drejtës së jetës private* nuk qëndron, pasi, siç kanë arsyetuar gjykatat e zakonshme, e drejta për jetë private nuk është absolute, por duhet të balancohet me funksionin dhe nevojat e shoqërisë; ndërhyrja është në përputhje me ligjin, përbën një masë të nevojshme në një shoqëri demokratike dhe është bërë për qëllime të ligjshme. Gjykatat e zakonshme kanë analizuar balancën midis së drejtës për jetë private të gazetarit dhe nevojës për të mbrojtur informacionet e ndjeshme relevante për hetimin, duke arritur në përfundimin se gjatë procedurave të kontrollit janë respektuar të drejtat dhe dinjiteti i kërkuesit. Ky i fundit nuk ka paraqitur prova bindëse që tregojnë shkelje; ndërhyrja në të drejtën e jetës private ka pasur qëllim mbledhjen e provave për çështjen penale dhe jo cenimin e privatësisë të të miturve.

22.3. Pretendimi për cenimin e *së drejtës për proces të rregullt ligjor* është i pabazuar, pasi, sikurse kanë pohuar gjykatat e zakonshme, gjykimi nga gjyqtari i hetimit paraprak zhvillohet pa pjesëmarrjen e palës së interesuar, por personi i prekur ka të drejtën e ankimit menjëherë pas marrjes dijeni për sekuestron. Kjo procedurë nuk cenon standardin kushtetues të aksesit efektiv në gjykatë, kontradiktoritetin, si dhe të drejtën për t'u dëgjuar, pasi ato realizohen gjatë gjykimit në shkallë të dytë.

III

Vlerësimi i Gjykatës Kushtetuese

A. Për legjitimitimin e kërkuesit

23. Çështja e legjitimitimit (*locus standi*) është një ndër aspektet kryesore që lidhet me nisjen e një procesi kushtetues. Sipas neneve 131, pika 1,

shkronja “P” dhe 134, pikat 1, shkronja “I” dhe 2, të Kushtetutës, si dhe nenit 71 të ligjit nr. 8577/2000, çdo individ mund të vërë në lëvizje Gjykatën për gjykimin përfundimtar të ankesave kundër çdo akti të pushtetit publik ose vendimi gjyqësor që cenon të drejtat dhe liritë themelore të garantuara në Kushtetutë. Ankimi kushtetues individual, në çdo rast, duhet të plotësojë edhe kriteret kumulative të nenit 71/a të ligjit nr. 8577/2000, që lidhen me shterimin e mjeteve juridike, afatin e paraqitjes së kërkesës, pasojat negative të pësura në mënyrë të drejtpërdrejtë e reale, mundësinë për rivendosjen e së drejtës së shkelur, si dhe rregullimet e veçanta ligjore të shqyrtimit paraparak të kërkesës.

24. Për sa i takon legjitimitimit *ratione personae*, Gjykata ka pohuar se në kuptim të neneve 131, pika 1, shkronja “P” dhe 134, pikat 1, shkronja “I” dhe 2, të Kushtetutës, individ mund të bëjë ankim kushtetues individual vetëm për çështje që lidhen me të drejtat themelore të tij, duke treguar se është viktimë e një shkeljeje dhe pasojat nga akti i kundërshtuar janë të drejtpërdrejta dhe reale për të (*shih vendimet nr. 17, datë 13.3.2024; nr. 44, datë 26.9.2023, të Gjykatës Kushtetuese*).

25. Në çështjen në shqyrtim, kërkuesi ka kundërshtuar vendimet gjyqësore dhe të prokurorisë, të cilat kanë lejuar kontrollin personal, të vendit të punës dhe të banesës së tij, si dhe sekuestrimin e sendeve dhe të dhënave kompjuterike, me pretendimin se ato akte kanë ndërhyrë drejtpërdrejt në të drejtat themelore të tij. Për rrjedhojë, Gjykata çmon se kërkuesi justifikon interesin në çështjen e parashtruar, ndaj legjitimohet *ratione personae*.

26. Në lidhje me kriterin e *shterimit të mjeteve juridike efektive*, Gjykata ka pohuar se mbrojtja kushtetuese ka funksion përfundimtar dhe, si e tillë, mund të aplikohet për ato vendime për të cilat kanë përfunduar procedurat gjyqësore. Cenimi i të drejtave themelore mund të pretendohet në këtë Gjykatë vetëm pasi të shterohen të gjitha mundësitë e ofruara nga sistemi i apelimeve dhe kjo vlen edhe në rastet kur procedurat gjyqësore paraprahe çojnë në një rëndim të mëtejshëm ose në tejzgjatjen e cenimit të të drejtave. Ky rregull, në thelb, synon t’u japë organeve publike dhe në veçanti gjykatave të zakonshme mundësinë e parandalimit ose korrigjimit në substancë të shkeljeve të të drejtave kushtetuese të individit (*shih vendimet nr. 18, datë*

19.3.2024; nr. 25, datë 13.10.2022, të Gjykatës Kushtetuese).

27. Në rastin konkret, Gjykata konstaton se vendimet gjyqësore dhe të prokurorisë, që kanë lejuar kontrollet dhe sekuestrimet, nuk kanë vendosur për themelin e akuzave, por janë vendime të ndërmjetme të procedimit penal në funksion të mbledhjes së provave për faktin penal. Në jurisprudencën kushtetuese, vendimet e ndërmjetme të sekuestros konservative ose preventive, të dhëna gjatë hetimeve paraprahe, i janë nënshtruar kontrollit kushtetues, edhe pse gjykimi i themelit të fajësisë ende nuk kishte përfunduar, duke u konsideruar si vendime përfundimtare, në kuptim të nenit 131, pika 1, shkronja “P”, të Kushtetutës. Për këto lloj vendimesh, Gjykata është shprehur se ndonëse me karakter të përkohshëm dhe nuk vendosin për themelin e çështjes, ato ndërhyjnë në të drejtat kushtetuese individuale dhe, për rrjedhojë, konsiderohen me natyrë përfundimtare për qëllime të kontrollit kushtetues (*shih vendimet nr. 29, datë 16.4.2024; nr. 18, datë 19.3.2024, të Gjykatës Kushtetuese*).

28. Për sa u përket vendimeve të ndërmjetme për kontrollet, Gjykata vëren se KPP-ja nuk parashikon të drejtën e ankimit ndaj tyre, por vetëm ndaj vendimeve të sekuestrimit të provave materiale gjatë kontrolleve (nenet 202–212, 407 dhe 420 të KPP-së). Gjykata çmon se ligjvënësi duhet të vlerësojë nëse duhet plotësuar legjislacioni procedural penal për t’i ofruar individit mjetet juridike efektive për kundërshtimin përpara gjykatave të zakonshme të masës së kontrollit të vendeve ose atij personal edhe në rastin kur kontrolli nuk shoqërohet me masën e sekuestrimit, për sa kohë që kontrolli mbart në vetvete mundësinë për të cenuar të drejtat dhe liritë themelore. Megjithatë, duke iu referuar parashikimeve aktuale ligjore, Gjykata vë në dukje se kur gjatë kontrollit sekuestrohen prova materiale, atëherë pretendimet kushtetuese për procedurën e kontrollit parashtrohen nga individit në aktin e ankimit ndaj vendimit të sekuestrimit drejtuar një gjykatë më të lartë dhe pas shterimit të atyre mjeteve juridike ai mund të paraqesë ankim kushtetues individual. Nëse nga kontrolli nuk gjenden sende për t’u sekuestruar në cilësinë e provës materiale dhe individit i janë cenuar të drejtat dhe liritë themelore, atëherë ai mund t’i paraqesë pretendimet kushtetuese për procedurën e kontrollit drejtpërdrejt në Gjykatë me anë të ankimit kushtetues individual.

29. Në çështjen konkrete, Gjykata konstaton se kërkuesi ka kundërshtuar pesë vendime gjyqësore dhe një vendim të prokurorisë, konkretisht: i. vendimin nr. 500/2023 të GJKKO-së së Shkallës së Parë, për lejimin e kontrollit në vendin e punës dhe në banesën e tij, ku janë sekuestruar prova materiale, vendim i paankimueshëm në gjykatat më të larta; ii. vendimin nr. 501/2023 të GJKKO-së së Shkallës së Parë për sekuestrimin e të dhënave kompjuterike në vendin e punës dhe në shtëpi; iii. vendimin nr. 502/2023 të GJKKO-së së Shkallës së Parë për lejimin e kontrollit personal, në zbatim të të cilit është kontrolluar edhe automjeti i tij, ku janë sekuestruar prova materiale, vendim i paankimueshëm në gjykatat më të larta; iv. vendimin nr. 4/2024 të GJKKO-së së Apelit, me të cilin është lënë në fuqi vendimi për sekuestrimin e të dhënave kompjuterike në vendin e punës dhe në banesë; v. vendimin nr. 36/2024 të Gjykatës së Lartë, me të cilin është lënë në fuqi vendimi i gjykatës së apelit për sekuestrimin e të dhënave kompjuterike në vendin e punës dhe në banesë; vi. vendimin e datës 14.12.2023 të Prokurorisë së Posaçme për vlefhtësimin e sekuestrimit të dy aparateve telefonike në një ambient tregtar.

30. Nga analiza e këtyre akteve dhe mbi bazën e standardeve kushtetuese për shterimin e mjeteve juridike në rastin e kontroleve dhe të sekuestrimeve, Gjykata vëren se kërkuesi ka hapur dy procedura ankimore në gjykatat e zakonshme. Në të dyja këto procedura ai ka ngritur pretendimet për cenimin e lirisë së shprehjes, së drejtës për jetë private dhe atë të procesit të rregullt ligjor.

31. Procedura e parë lidhet me ankimet (apel dhe rekurs) ndaj vendimit nr. 501/2023 të GJKKO-së së Shkallës së Parë për sekuestrimin e të dhënave kompjuterike gjatë kontrollit në banesë dhe në vendin e punës, kontrole të lejuara me vendimin nr. 500/2023 të së njëjtës gjykatë. Në këtë procedurë ankimore GJKKO-ja e Apelit dhe Gjykata e Lartë, respektivisht me vendimet nr. 4/2024 dhe nr. 36/2024, kanë vendosur miratimin e sekuestrimit të të dhënave kompjuterike. Për rrjedhojë, Gjykata çmon se kërkuesi i ka shteruar mjetet juridike efektive në dispozicion për këto pretendime.

32. Procedura e dytë ankimore ka të bëjë me kërkesën për heqjen e sekuestros ndaj: provave materiale të sekuestruara gjatë kontrollit personal, të lejuar me vendimin nr. 502/2023 dhe gjatë zbatimit të të cilit është kontrolluar edhe automjeti i kërkuesit;

provave të tjera materiale, të ndryshme nga të dhënat kompjuterike, të sekuestruara gjatë kontrollit në banesë dhe në vendin e punës, të lejuar me vendimin nr. 500/2023 të së njëjtës gjykatë; dhe dy aparateve telefonike të sekuestruara nga Policia Gjyqësore në një ambient tregtar, sekuestrim që është vlefhtësuar i ligjshëm nga Prokuroria e Posaçme me vendimin e datës 14.12.2023. Shqyrtimi gjyqësor i kërkesës për heqjen e sekuestros ndaj këtyre provave materiale ka përfunduar në datën 16.12.2024, kur Gjykata e Lartë ka vendosur lënien në fuqi të vendimeve të gjykatave të faktit për rrëzimin e kërkesës, me plotësimin e urdhërimit për kthimin e sendeve të sekuestruara kërkuesit brenda datës 16.2.2025 (*shih paragrafin 17 të vendimit*). Pas komunikimit të këtij vendimi kërkuesi ka mbajtur qëndrimin me shkrim dhe verbalisht në seancë plenare, që Gjykata nuk duhet të kontrollojë kushtetutshmërinë e tij, pasi synon të paraqesë ankim tjetër kushtetues individual brenda afatit ligjor 4-mujor, afat i cili ende nuk ka përfunduar. Në këto rrethana, Gjykata, bazuar në nenin 131, pika 1, shkronja “P”, të Kushtetutës, çmon se pretendimet që lidhen me sendet e sekuestruara gjatë këtyre kontroleve, përfshirë sekuestrimin e dy aparateve telefonike në një ambient tregtar, nuk mund të shqyrtohen në këtë gjykim kushtetues, për shkak se procesi ankimor në gjykatat e zakonshme për kundërshtimin e këtyre vendimeve ka përfunduar në datën 16.12.2024, pra pas paraqitjes së ankimit kushtetues individual dhe se kërkuesi synon të paraqesë ankim tjetër kushtetues individual për atë proces.

33. Për sa më lart, Gjykata evidenton se objekti i gjykimit kushtetues kufizohet në kontrollin kushtetues të tre vendimeve gjyqësore (vendimet nr. 501/2023, nr. 4/2024 dhe nr. 36/2024) që kanë lejuar sekuestrimin e të dhënave kompjuterike të nxjerra nga provat materiale të sekuestruara gjatë kontrollit të banesës dhe të vendit të punës së kërkuesit, pavarësisht se vetë provat materiale, nga të cilat janë nxjerrë të dhënat kompjuterike, janë sekuestruar me vendimin tjetër gjyqësor (vendimi nr. 500/2023).

34. Në lidhje me legjitimitimin *ratione temporis*, bazuar në nenin 71/a, pika 1, shkronja “b”, të ligjit nr. 8577/2000, afati për paraqitjen e ankimit kushtetues individual është 4 muaj nga konstatimi i cenimit të së drejtës. Gjykata vëren se vendimi i Gjykatës së Lartë, që ka përmbyllur procedurën e ankimit në gjykatat e zakonshme, mban datën

20.2.2024, ndërsa ankimi kushtetues individual është paraqitur në datën 14.6.2024. Për rrjedhojë, Gjykata çmon se kërkuksi legjitimohet edhe *ratione temporis*.

35. Në seancën plenare të datës 10.4.2025, gjatë diskutimit përfundimtar, kërkuksi ka paraqitur për herë të parë pretendimin se izolimi i tij prej 6 orësh i ka cenuar lirinë personale, të garantuar nga neni 27 i Kushtetutës dhe neni 5 i KEDNJ-së. Në vlerësimin e Gjykatës, ky pretendim i ri, në thelb, ndryshon shkaqet e ankimit kushtetues individual, duke shtuar një shkak të ri pas kalimit të çështjes në seancë plenare. Për rrjedhojë, Gjykata, në të njëjtën linjë qëndrimi që ka mbajtur edhe në çështje të ngjashme (*shih vendimin nr. 4, datë 21.1.2025, të Gjykatës Kushtetuese*), çmon se pretendimi për cenimin e lirisë personale nuk mund të merret në shqyrtim, sepse duhet të respektojë kriteret e përgjithshme të formës dhe të afateve të paraqitjes, të cilat i nënshtrohen fillimisht procedurës së shqyrtimit paraprak.

36. Në drejtim të legjitimitetit *ratione materiae*, kërkuksi ka pretenduar, ndër të tjera, cenimin e së drejtës për një proces të rregullt ligjor, pasi ai është mbajtur i izoluar për 6 orë në datën 13.12.2023 në ambientet e Prokurorisë së Posaçme dhe gjykata e shkallës së parë e ka dhënë vendimin për sekuestrimin e të dhënave kompjuterike në një proces në mungesë të tij. Po sipas tij, vendimi gjyqësor i sekuestrimit është menjëherë i ekzekutueshëm dhe ankimi kundër tij nuk është efektiv, pasi nuk mund të rivendosen në vend të drejtat e cenuara. Për këtë pretendim subjekti i interesuar ka prapësuar duke iu referuar arsytimit të GJKKO-së së Apelit, sipas të cilit kjo lloj procedure nuk cenon standardin kushtetues të aksesit efektiv në gjykatë, kontradiktoritetit dhe të drejtën për t'u dëgjuar, pasi ato realizohen gjatë gjykimit në shkallë të dytë, ndaj procesi gjyqësor në tërësi i jep mundësinë personit të prekur të vërë në vend të drejtën e tij.

37. Gjykata rithekson se procedurat gjyqësore që vendosin për kërkesat e prokurorit gjatë hetimit paraprak, të cilat ndërhyjnë në të drejtat themelore, si rregull, duhet të sigurojnë garancitë e duhura të procesit të rregullt për individin. Megjithatë ligji i ka kufizuar disa prej garancive të procesit të rregullt në këtë fazë në raport me ato të gjykimit të themelit. Kështu, kur liria personale kufizohet nga caktimi i masës së sigurimit të arrestit, ligji ka kufizuar parimin e barazisë së armëve dhe të kontradiktoritetit, (në drejtim të thirrjes së dëshmitarëve apo marrjes së

provave), i cili nuk zbatohet në të njëjtën masë dhe mënyrë si në gjykimin e themelit (*shih vendimin nr. 86, datë 30.12.2024, të Gjykatës Kushtetuese*). Nga ky këndvështrim, Gjykata pohon se ligjvënësi në këto raste, duke mos parashikuar dëgjimin e individit dhe një debat kontradiktor përpara gjyqtarit të hetimit paraprak, si dhe duke mos i dhënë efekt pezullues ankimit, ka synuar që masa të tilla hetimore, siç janë sekuestrimet e provave materiale, të mos pengohen nga individit me anë të taktikave të ndryshme në drejtim të zhdukjes ose dëmtimit të provave materiale. Në këtë mënyrë sigurohet efektiviteti i masës, për rrjedhojë edhe rezultati i procedimit penal në tërësinë e tij. Për këtë arsye, garancitë e procesit të rregullt realizohen në gjykimin në shkallë të dytë, ku gjykata e apelit, e cila ka edhe kompetencën e marrjes dhe të shqyrtimit të provave, krahas zbatimit të ligjit, i jep mundësinë individit që ai vetë ose avokati i tij të dëgjohet dhe të kundërshtojë kushtet në të cilat janë caktuar ose zbatuar masat hetimore. Për rrjedhojë, Gjykata çmon se pretendimi i kërkuksit për cenimin e së drejtës për proces të rregullt ligjor për shkak të procedimit në mungesë të tij në shkallë të parë dhe ekzekutimit të menjëhershëm të vendimit të sekuestrimit është haptazi i pabazuar.

38. Kërkuksi në drejtim të legjitimitetit *ratione materiae* ka pretenduar gjithashtu cenimin e lirisë së shprehjes dhe së drejtës për jetë private, të garantuara nga nenet 22 dhe 35 të Kushtetutës. Për sa kohë pretendimi lidhur me cenimin e të drejtës për proces të rregullt ligjor u vlerësua haptazi i pabazuar, Gjykata në vijim do të analizojë lirinë e shprehjes dhe të drejtën për jetë private në aspektin substancial.

B. Për themelin e pretendimeve

B.1. Për cenimin e lirisë së shprehjes

39. Kërkuksi ka pretenduar se sekuestrimi nuk ishte e vetmja mënyrë për të provuar veprat penale, pasi të dhënat mund të nxirreshin nga burime të tjera prove. Sipas tij, asnjë gazetar tjetër, që ka publikuar të njëjtat të dhëna ose persona të tjerë që kishin dijeni për aktet e hetimit nuk u janë nënshtuar kontrolleve dhe sekuestrimeve si kërkuksi. Vendimi gjyqësor për sekuestrimin është formuluar në terma të gjerë dhe ka lejuar sekuestrimin e çdo pajisjeje elektronike, duke u mundësuar hetuesve që të zbulojnë burimet dhe të hyjnë pa kriter në të gjitha të dhënat. Po kështu, sipas kërkuksit, mungojnë masat për të mbrojtur konfidencialitetin e burimeve

të gazetarit dhe të informacioneve që nuk lidhen me çështjen, të dhënat janë kontrolluar dhe aksesuar pa praninë e avokatit të tij dhe gjykatat kanë vënë në rrezik jo vetëm marrëdhëniet me burimet e gazetarit, por edhe sinjalizuesit e mundshëm që punojnë në institucionet shtetërore. Po sipas tij, pajisjet e sekuestruara janë sisteme kompjuterike dhe mbartin të dhëna kompjuterike, ndërsa organi i akuzës i ka konsideruar ato si sende. Sipas kërkuesit, Prokuroria e Posaçme ka aluduar se ai ka kryer krim dhe po abuzon me imunitetin profesional, ndërsa gjykatat e kanë trajtuar rastin sikur gazetari të ishte i pandehur dhe akuzohej për një vepër penale që ishte në tejkalim të lirisë së shprehjes. Kërkuesi ka pretenduar se nuk është thirrur e dëgjuar në seancë gjyqësore për urdhërimin e tregimit të burimit nga gjykata dhe më pas të sekuestrimit, në respektim të nenit 159, paragrafi 3, të KPP-së. Ai gjithashtu ka paraqitur një deklaratë të medias ku është i punësuar si gazetar, sipas së cilës pas datës 13.12.2023 ka pasur një kufizim të ndjeshëm në krijimtarinë investiguese dhe raportuese të gazetarit, përfshirë edhe periudha të konsiderueshme pa raportime, si dhe dalje publike të rralluara ndjeshëm.

40. Subjekti i interesuar ka prapësuar se gjykatat e zakonshme i kanë kthyer përgjigje shteruese, duke argumentuar se ekzistojnë dyshime për veprime penale, pasi publikimi i artikujve përmbante të dhëna sensitive që mund të identifikonin personat e përfshirë në hetime dhe të rrezikonin jetën dhe integritetin e tyre, përfshirë bashkëpunëtorin e drejtësisë. Sipas këtij subjekti, liria e shprehjes është kufizuar me ligj dhe kufizimi është i nevojshëm në një shoqëri demokratike. Publikimet në media nuk lidhen me raportimin ose zbulimin e një praktike të dyshuar korrupsioni, sjellje joetike ose të jashtëligjshme apo çështje të tjera të mbrojtura nga ligji për sinjalizuesit. Prokuroria e Posaçme ka prapësuar gjithashtu se interesi publik për ruajtjen e fshehtësisë së hetimeve prevalon mbi interesin për të informuar publikun dhe atë për mbrojtjen e burimeve të gazetarit dhe ndonëse gazetarët duhet të jenë të lirë të raportojnë ngjarjet, kërkuesi nuk ka bërë verifikime të mjaftueshme përpara publikimit të informacionit. Sipas subjektit të interesuar, sendet janë sekuestruar për marrjen e informacioneve, të cilat shërbejnë për identifikimin e personave përgjegjës që kanë nxjerrë aktet sekrete të hetimit, me qëllim ndjekjen penale të tyre. Publikimi i të dhënave, sipas subjektit të interesuar, nuk ishte

rezultat i një investigimi të një çështjeje me interes publik, pasi nuk shoqërohet me asnjë analizë gazetareske, por thjesht publikim i pjesëve të transkriptimit të bisedave midis bashkëpunëtorit të drejtësisë dhe të dyshuarve të tjerë për kryerjen e veprave penale.

41. Kushtetuta në nenin 22 garanton lirinë e shprehjes (*pika 1*) dhe në mënyrë specifike lirinë e shtypit, të radios dhe të televizionit (*pika 2*), ndërsa ndalon censurën paraprake të mjeteve të komunikimit (*pika 3*). Kjo liri është e mbrojtur dhe nga neni 10 i KEDNJ-së dhe neni 19 i PNDGP-së.

42. Në jurisprudencën kushtetuese është pohuar se liria e shprehjes përbën një nga gurët themelore të shtetit demokratik. Pa garantimin e kësaj të drejte nuk mund të bëhet fjalë për pluralizëm, tolerancë dhe krijim të vullnetit të lirë politik, aq të domosdoshëm për shoqërinë demokratike. Shkëmbimi i ideve dhe informimi i lirë janë ndër mjetet më të rëndësishme dhe më efikase për të kontrolluar demokracinë si formë e qeverisjes. Nëpërmjet tyre, pushteti shtetëror bëhet më transparent, më efikas dhe më afër qytetarit. Liria e shprehjes është gjithashtu bazë dhe kusht i domosdoshëm paraprak për garantimin e një sërë të drejtash dhe lirish të tjera themelore (*shih vendimet nr. 11, datë 9.3.2021; nr. 56, datë 27.7.2016; nr. 16, datë 11.11.2004, të Gjykatës Kushtetuese*).

43. Liria e shprehjes është konsideruar nga Gjykata Evropiane për të Drejtat e Njeriut (GJEDNJ) si një nga themelet kryesore të shoqërisë demokratike, një nga kushtet bazë për përparimin e saj dhe për zhvillimin e çdo individi (*shih Handyside kundër Mbretërisë së Bashkuar, datë 7.12.1976, § 49*). Në veçanti për mbrojtjen e burimit të informacionit të një gazetari GJEDNJ-ja ka pohuar se përbën një nga themelet e lirisë së shtypit. Pa një mbrojtje të tillë burimet mund të pengohen të ndihmojnë shtypin në informimin e publikut për çështje me interes publik. Si rezultat, roli jetik i “mbrojtësit publik” të shtypit mund të minohet dhe aftësia e shtypit për të ofruar informacion të saktë dhe të besueshëm mund të ndikohet negativisht. Ndërhyrja në këtë të drejtë mund të justifikohet vetëm në rast të mbrojtjes së interesit publik (*shih Goodwin kundër Mbretërisë së Bashkuar, datë 27.3.1996, § 39*). E drejta e gazetarëve për të mos zbuluar burimet e tyre nuk mund të konsiderohet thjesht një privilegj për t'u dhënë ose hequr në varësi të ligjshmërisë ose paligjshmërisë së burimeve të tyre, por është pjesë përbërëse e së

drejtës për informacion, që duhet trajtuar me kujdesin më të madh (*shih Nagla kundër Letonisë, datë 16.7.2013 § 97; Tillack kundër Belgjikës, datë 27.11.2007, § 65*).

44. Po kështu, GJEDNJ-ja ka vënë në dukje se urdhrat për të zbuluar burimet e gazetareve potencialisht kanë një ndikim të dëmshëm, jo vetëm për burimin, identiteti i të cilit mund të zbulohet, por edhe për median, reputacioni i së cilës mund të ndikohet negativisht për burimet potenciale të së ardhmes (*shih Sanoma Uitgevers B.V. kundër Holandës [DHM], datë 27.11.2007, § 89; Financial Times Ltd dhe të tjerët kundër Mbretëria e Bashkuar, datë 15.12.2009, § 70*). Masat e marra nga autoritetet publike për të zbuluar burimin e informacionit mund të dekurajojnë individët të cilët kanë informacion në lidhje me një ngjarje dhe dëshirojnë të ndajnë njohuritë e tyre me shtypin (*shih Voskuil kundër Holandës, datë 22.11.2007, § 71*).

45. Në rastin kur gazetaret janë të akuzuar penalisht, GJEDNJ-ja ka pranuar se ata ndonjëherë mund të përballen me konfliktin midis detyrës së përgjithshme për t'iu bindur ligjit penal, ndaj të cilit nuk janë të përjashtuar, si dhe detyrës profesionale për të marrë dhe shpërndarë informacion, në mënyrë që media të luajë rolin thelbësor të rojtarit publik. Në këtë situatë të konfliktit të interesave, koncepti i “gazetarisë së përgjegjshme” kërkon që kurdoherë që një gazetar, sikundër edhe punëdhënësi i tij, duhet të zgjedhë midis dy detyrave dhe ai zgjedh të shkelë detyrimin e ligjit penal, atëherë gazetari duhet të kuptojë që po ndërmerr rrezikun se ndaj tij do të jepen sanksione ligjore, përfshirë ato me karakter penal (*shih Pentikäinen kundër Finlandës [DHM], datë 20.11.2015, § 110*). GJEDNJ-ja ka theksuar në mënyrë të qëndrueshme se gazetaret nuk mund të përjashtohen nga detyra e tyre për t'iu bindur ligjit penal vetëm mbi bazën se neni 10 u jep atyre mbrojtje (*shih Stoll kundër Zvicrës [DHM], datë 10.12.2007, § 102*).

46. Në përmbledhje të standardeve të mësipërme dhe duke theksuar se në rastin konkret kërkuesi nuk është gazetar i akuzuar penalisht, Gjykata vë në dukje se liria e shtypit luan rolin jetik të mbrojtësit publik në përparimin e një shoqërie demokratike për ta bërë pushtetin shtetëror më transparent, më efikas dhe më afër qytetarit. E drejta e gazetarit për të ruajtur burimin e informacionit dhe për të mos e zbuluar atë është një nga kushtet e lirisë së shtypit. Mbrojtja e burimeve të gazetarit është një prej

garancive kryesore të lirisë kushtetuese të shtypit, ndaj urdhërimi i gazetarit për të zbuluar burimet e tij mund të jetë në kundërshtim me Kushtetutën, përveçse kur ekziston një bazë e qartë ligjore që e autorizon dhe një interes publik mbizotërues që e dikton atë. Kjo e drejtë e gazetarit krijon kushtet për vendosjen e një marrëdhënieje besimi midis gazetarit dhe informatorit të tij, marrëdhënie që i mundëson gazetarit të marrë informacione për çështje me interes publik, edhe në rastet kur zbulimi i burimit të informacionit mund të jetë i ndaluar me ligj ose do të sillte sanksione të tjera. Mungesa e kësaj mbrojtjeje mund të dekurajojë informatorët për të ndihmuar shtypin për informimin e publikut rreth çështjeve me interes publik. Në këtë kuptim, konfidencialiteti i burimeve të gazetarit mbron jo vetëm gazetarin, por edhe vetë individët që janë burimet që e ndihmojnë gazetarin të informojë qytetarët për çështje me interes publik. E drejta e gazetarit për të mos zbuluar burimet e tij nuk është thjesht një privilegj për t'u dhënë ose hequr në varësi të ligjshmërisë së burimeve, pasi, në thelb ajo mbron edhe të drejtën e informimit të qytetarëve, që është në vetvete interes publik.

47. Nga ana tjetër, Gjykata thekson se e drejta për të mbrojtur një burim të gazetarit, si pjesë e lirisë së shtypit, është një nga elementet thelbësore të funksionimit të sistemit demokratik pluralist, megjithatë ajo mund të kufizohet vetëm me ligj për interes publik mbizotërues ose për mbrojtjen e të drejtave të të tjerëve në raport të drejtë me gjendjen që e dikton kufizimin dhe pa asgjësuar thelbin e lirisë së shtypit. Kjo nënkupton që kufizimi i kësaj të drejte justifikohet vetëm nëse nuk ekzistojnë mjete alternative për të arritur të njëjtin qëllim, pra që identifikimi i burimit është mjeti i vetëm ose i fundit, në kuptimin që të gjitha mjetet e tjera të mundshme janë shteruar dhe se interesi legjitim për zbulimin e burimit të informacionit është më i rëndësishëm se sa interesi publik për ruajtjen e konfidencialitetit.

48. Në këtë pikëpamje, Gjykata vëren se KPP-ja ka vendosur disa kufizime të tilla që lidhen me lirinë e shtypit dhe burimin e gazetarit. Kështu, neni 103 i këtij kodi parashikon se ndalohet publikimi i akteve sekrete që lidhen me çështjen ose dhe vetëm i përmbajtjes së tyre nëpërmjet shtypit ose informacionit masiv. Ndërsa neni 159 parashikon se gazetari profesionist nuk mund të detyrohet të dëshmojë emrat e personave nga të cilat ka marrë të dhënat, përveçse kur ato janë të domosdoshme për

të provuar veprën penale; kur vërtetësia e këtyre të dhënave mund të dalë vetëm nëpërmjet identifikimit të burimit, gjykata urdhëron gazetarin të tregojë burimin e informacionit të tij. Gjikata çmon se këto kufizime të vendosura me ligj i shërbejnë në mënyrë proporcionale interesit publik të administrimit të mirë të drejtësisë në disa dimensione, duke përfshirë, por pa u kufizuar në to, efektivitetin e ndjekjes penale, gjykimin e drejtë, parimin e prezumimit të pafajësisë, mbrojtjen e bashkëpunëtorëve të drejtësisë dhe pavarësinë e pushtetit gjyqësor. Këto janë interesa të mbrojtur nga ligji, që i shërbejnë jo vetëm palëve dhe subjekteve të një procesi gjyqësor konkret, por edhe publikut në tërësi, për shkak të besimit publik që duhet të gëzojë sistemi gjyqësor kur kryen me efektivitet funksionet kushtetuese të tij.

49. Duke ndjekur këtë linjë arsyetimi, Gjikata thekson se kur zbatohen kufizimet e mësipërme ligjore, argumentet në favor të ruajtjes së sekretit hetimor ose të urdhërimit të gazetarit për të treguar burimet e tij duhet të parashtrihen nga prokuroria dhe gjykatat e zakonshme në mënyrë sa më bindëse që është e mundur, duke treguar njëherazi që ekspozimi i burimit të gazetarit është mjeti jo vetëm i domosdoshëm, por edhe i fundit në dispozicion për të vërtetuar veprën penale dhe për të garantuar efektivitetin e procedimit penal. Me fjalë të tjera, ato duhet të arsyetojnë përpjekjet e kryera për marrjen e të dhënave nga burime të tjera prove dhe pamundësinë e sigurimit të të dhënave të synuara nga burime të tjera, duke treguar në këtë mënyrë se ekspozimi i burimit të gazetarit është mjeti i vetëm për ato të dhëna, të cilat janë të domosdoshme për efektivitetin e procedimit penal, pasi interesi për përfundimin me sukses të tij dhe vënia përpara përgjegjësisë penale është më i lartë në raport me mbrojtjen e burimit të gazetarit, si pjesë e lirisë së shprehjes. Po kështu, gjykatat e zakonshme duhet të dallojnë rastin kur prokuroria po zhvillon hetime që lidhen me një sjellje të supozuar penale të gazetarit nga rasti i hetimeve të cilat kanë si qëllim kryesor marrjen e informacionit lidhur me burimin e gazetarit dhe vetë gazetari nuk ka kryer ndonjë veprë penale. Në këtë rast të fundit, garancitë për ndërhyrje në të drejtën e mbrojtjes së burimit janë më të forta dhe nevoja për arsyetimin bindës të gjykatave është më e lartë.

50. Duke iu kthyer çështjes konkrete, Gjikata do të analizojë nëse vendimet gjyqësore të kontrollit e

të sekuestrimit të sendeve dhe të të dhënave kompjuterike kanë kufizuar lirinë e shtypit të kërkuesit, në aspektin e së drejtës për të mbrojtur burimet e gazetarit dhe nëse po, do të vlerësojë më pas nëse kufizimi ka respektuar kriteret e vendosura nga neni 17 i Kushtetutës, sipas të cilit kufizimi duhet të jetë bërë me ligj, për arsye të rëndësishme publike/interesi publik, dhe të ketë respektuar parimin e proporcionalitetit.

51. Për sa i takon kufizimit, sipas jurisprudencës së GJEDNJ-së, për të konstatuar ndërhyrje në lirinë e shprehjes, është i mjaftueshëm edhe urdhri për të zbuluar burimin e informacionit të gazetarit (*Shih Goodwin kundër Mbretërisë së Bashkuar, datë 27.3.1996, § 28*).

52. Mbi bazën e këtij standardi, Gjikata vëren se kërkuesi është thirrur në ambientet e Prokurorisë së Posaçme në datën 13.12.2023 për t'u pyetur për burimin e informacionit të materialeve që ai kishte publikuar në cilësinë e gazetarit në një media *online*. Pas refuzimit të kërkuesit për të identifikuar burimin e informacionit, brenda së njëjtës ditë, GJKKO-ja e Shkallës së Parë ka dhënë vendimin për sekuestrimin e të dhënave kompjuterike, të cilat gjendeshin në pajisjet kompjuterike të sekuestruara si prova materiale gjatë kontrollit të banesës dhe të vendit të punës së kërkuesit, kontroll i lejuar gjithashtu me vendimin e po asaj date të së njëjtës gjykatë. Kërkuesi nuk ishte subjekti ndaj të cilit kishte filluar procedimi penal, pra sekuestrimi i të dhënave kompjuterike kishte për qëllim vetëm identifikimin e burimit. Ashtu siç pohon kërkuesi, parashtrim që nuk është kundërshtuar nga subjekti i interesuar, në të dhënat kompjuterike gjendeshin burimet e informacionit të kërkuesit, që shfrytëzoheshin nga ai në ushtrimin e detyrës së gazetarit. Vendimi gjyqësor për sekuestrimin e të dhënave kompjuterike u vleftësua i ligjshëm edhe nga gjykatat më të larta, të cilat në arsyetimin e tyre kanë pohuar se kontrolli i vendeve (banesë dhe zyrë) dhe sekuestrimi i të dhënave kompjuterike ndërhynte në lirinë e shprehjes së kërkuesit. Sipas tyre, sekuestrimi i të dhënave kompjuterike në pajisjet e sekuestruara si prova materiale gjatë kontrollit ka synuar zbulimin e burimit të informacionit të kërkuesit, në cilësinë e gazetarit dhe më pas gjykimin e personave përgjegjës si autorë të veprave penale të zbulimit të të dhënave sekrete dhe shpalljes së tyre në kundërshtim me ligjin. Në këto rrethana, Gjikata çmon se thirrja e kërkuesit për të treguar burimin e informacionit dhe

sekuestrimi i të dhënave kompjuterike nga pajisjet e sekuestruara gjatë kontrollit të vendeve kanë kufizuar lirinë e shtypit, në aspektin e identifikimit të burimeve që ai kishte për shkak të profesionit të gazetarit, ndaj, në vijim, do të analizojë nëse kufizimi është vendosur vetëm me ligj, për një interes publik dhe në mënyrë proporcionale.

53. Kriteri i parë i kufizimit, ai “*vetëm me ligj*”, ka për qëllim të ofrojë garanci sa më të plota në rastin e kufizimeve. Të gjithësi “*vetëm me ligj*” ka kuptimin që në rast se është i nevojshëm kufizimi i një të drejte të parashikuar në Kushtetutë, atëherë ky vlerësim është në çmim të ligjvënësit dhe jo të organeve të tjera (*shih vendimet nr. 4, datë 21.2.2022; nr. 20, datë 4.4.2014; nr. 20, datë 11.7.2006, të Gjykatës Kushtetuese*).

54. Në rastin e kërkuarit, ai është thirrur nga prokuroria për të treguar burimin e informacionit dhe brenda së njëjtës ditë, me vendim gjyqësor, është lejuar sekuestrimi i të dhënave kompjuterike në provat materiale të sekuestruara gjatë kontrollit të vendeve (zyrë dhe banesë). Këto veprime hetimore janë kryer në kuadër të procedimit penal për veprat penale “Zbulimi i akteve ose i të dhënave sekrete” dhe “Ndalimi i dhënies dhe i shpalljes të të dhënave në kundërshtim me ligjin”, të parashikuara përkatësisht nga nenet 295/a, paragrafi i tretë dhe 313/b, paragrafi i parë, të KP-së, por vetë kërkuari, si gazetar, nuk ishte autor i dyshuar i tyre. Për kryerjen e këtyre veprimeve hetimore, Prokuroria e Posaçme dhe gjykatat janë bazuar në nenet 159, 297 dhe 312 të KPP-së (marrja e të dhënave nga Policia Gjyqësore dhe prokuroria sipas rregullave për marrjen e dëshmisë), si dhe në nenet 208 dhe 208/a të po këtij kodi (sekuestrimi i provave materiale dhe i të dhënave kompjuterike). Në këtë kuptim, Gjykata çmon se kriteri i kufizimit vetëm me ligj është i përmbushur.

55. Kriteri i dytë ka të bëjë me *interesin publik ose mbrojtjen e të drejtave të të tjerëve*, për të cilin Gjykata ka theksuar se duhet kuptuar në varësi të situatave të ndryshme që krijohen (*shih vendimet nr. 20, datë 20.4.2021; nr. 16, datë 1.3.2017; nr. 1, datë 16.1.2017, të Gjykatës Kushtetuese*). Gjykata ka pranuar se për kufizimin e të drejtave themelore përbën interes publik mbrojtja e rendit dhe e sigurisë publike nga veprat penale (*shih vendimet nr. 39, datë 15.12.2022; nr. 4, datë 23.2.2011, të Gjykatës Kushtetuese*), sikundër administrimi i mirë i drejtësisë (*shih vendimin nr. 70, datë 27.12.2023, të Gjykatës Kushtetuese*).

56. Në rastin konkret, Gjykata fillimisht vëren se kërkuari ka publikuar të dhëna sekrete hetimore, të cilat pasqyrojnë biseda të transkriptuara të një të pandehuri me disa persona të tjerë në platformën e enkriptuar SkyECC, në kuadër të një procedimi penal për vepra penale të krimit të organizuar, konkretisht për 27 vepra penale të rënda kundër jetës dhe pronës nga një grup i strukturuar kriminal i përbërë nga 34 persona. Personi i pandehur i pasqyruar në këto biseda ka marrë statusin e veçantë të bashkëpunëtorit të drejtësisë, të cilit, sipas ligjit nr. 10173, datë 22.10.2009, “Për mbrojtjen e dëshmitarëve dhe të bashkëpunëtorëve të drejtësisë”, i garantohet jeta dhe shëndeti personal dhe i familjarëve. Në gjykim nuk u provua që kërkuari të kishte dijeni se të dhënat e publikuara mbuloreshin nga sekretet hetimor, ndërsa subjekti i interesuar pohoi se kërkuari nuk ishte subjekt i procedimit penal. Vetë kërkuari ka pretenduar se qëllimi kryesor i publikimit të komunikimeve ka qenë trysia mbi prokurorët për t’i trajtuar me seriozitet këto komunikime, të cilat përmbajnë të dhëna serioze të kriminalitetit dhe ku dyshohet se janë të përfshirë një numër i madh personash të botës së krimit dhe persona të lidhur me politikën, biznesin ose median. Sipas tij, publikimi i akteve hetimore synonte t’i tregonte organit të akuzës se informacioni disponohej edhe nga media, ndaj duhej vepruar për të vënë përpara përgjegjësisë penale çdo individ, duke luajtur media në këtë mënyrë funksionin e saj të rojtarit publik.

57. Po kështu, Gjykata vëren se në vendimet e kundërshtuara janë konsideruar si bazë ligjore nenet 208 dhe 208/a të KPP-së, që rregullojnë vetëm sekuestron provuese, pa iu referuar sekuestros preventive. Gjykatat e zakonshme kanë arsyetuar se sekuestrimi i të dhënave kompjuterike ka pasur qëllim jo vetëm mbledhjen e provave për vërtetimin e veprës penale, por edhe parandalimin e mëtejshëm të rrjedhjes së akteve sekrete, në kuptim të identifikimit të burimit të rrjedhjes së akteve sekrete, si dhe mbrojtjen e jetës së shtetasve të tjerë (bashkëpunëtorit të drejtësisë). Një qëndrim i tillë u pohua edhe nga subjekti i interesuar në prapësimet me shkrim dhe në seancën publike.

58. Gjykata, duke mbajtur në konsideratë se gjatë shqyrtimit të akteve ajo nuk analizon thjesht bazën juridike të referuar, por objektin dhe përmbajtjen e tyre (*shih vendimet nr. 4, datë 15.2.2021; nr. 29, datë 2.7.2021, të Gjykatës Kushtetuese*), arrin në përfundimin

se pyetja e kërkuarit për identifikimin e burimit dhe sekuestrimi i të dhënave kompjuterike të tij, të cilat kanë ndërhyrë në lirinë e shtypit, kanë pasur qëllime legjitime të administrimit të mirë të drejtësisë, mbrojtjes së rendit dhe të sigurisë publike, si dhe të të drejtave themelore të të tjerëve, të cilat janë vlera që duhen mbrojtur në një shoqëri demokratike. Këto kufizime, përveç mbledhjes së provave, duket se kanë synuar edhe ndalimin e rrjedhjes së informacioneve të mbuluara nga sekreti hetimor që lidhen me një hetim në proces të krimit të organizuar dhe parandalimin e kryerjes së veprave penale ndaj bashkëpunëtorit të drejtësisë, familjarëve të tij ose personave të tjerë, të cilët vihen në dijeni të fakteve të ndryshme nga bisedat e publikuara. Në këtë rast, bëhet fjalë për interesa të cilat edhe vetë ligji i merr në mbrojtje, kur parashikon procedurat e mbrojtjes së dëshmitarit të drejtësisë, procedurat e sekretimit të akteve hetimore, rregullat për pyetjen për burimin e informacionit deri te kontrollat dhe sekuestrimin e sendeve dhe të të dhënave kompjuterike. Ashtu siç u theksua më lart, e drejta e mbrojtjes së burimit të gazetarit, pavarësisht ligjshmërisë së burimit, nuk është privilegj, por i shërben interesit publik të informimit të qytetarëve. Megjithatë kjo e drejtë mund të kufizohet për interes publik ose për mbrojtjen e të drejtave të të tjerëve (*shih paragrafin 47 të vendimit*). Për rrjedhojë, Gjykata çmon se në rastin e kërkuarit përmbushet edhe kriteri i dytë i kufizimit që ka të bëjë me qëllimin legjitim¹.

59. Kriteri i tretë i kufizimit ka të bëjë me *proporcionalitetin e ndërhyrjes*, në thelb të të cilit qëndron ekuilibrimi i drejtë i interesave, vlerësimi objektiv, si dhe shmangia e konfliktit nëpërmjet përzgjedhjes së

mjeteve të duhura për realizimin e tyre (*shih vendimet nr. 30, datë 5.7.2021; nr. 20, datë 20.4.2021; nr. 16, datë 1.3.2017, të Gjykatës Kushtetuese*). Për vlerësimin e proporcionalitetit të ndërhyrjes merret në shqyrtim balanca ndërmjet dëmit të shkaktuar individit dhe së mirës së përgjithshme të shoqërisë, masa e mbrojtjes nga arbitrariteti që ofrojnë procedurat ligjore, si dhe mundësia e shtetit për të përdorur mënyra ose mjete të tjera për të arritur qëllimin. Shteti, brenda mundësive, duhet të kufizojë ndërhyrjen në minimum, duke kërkuar zgjidhje alternative dhe, përgjithësisht, duke u përpjekur t'i arrijë qëllimet në mënyrë sa më pak të dëmshme nga pikëpamja e të drejtave të njeriut (*shih vendimin nr. 17, datë 23.4.2010, të Gjykatës Kushtetuese*).

60. Edhe GJEDNJ-ja në drejtim të proporcionalitetit ka analizuar mjetet e përdorura për ndërhyrjen në lirinë e shprehjes së gazetarit, duke filluar nga urdhri për të zbuluar burimin e informacionit, i cili jo vetëm potencialisht ka një ndikim negativ te burimi i informacionit, të cilit i zbulohet identiteti, por edhe te reputacioni i gazetarit ose i medias (*shih Sanoma Uitgevers B.V. kundër Holandës [DhM], datë 27.11.2007, § 89*); kontrolli i vendeve dhe sekuestrimi, si një masë më drastike, pasi aksesohet në mënyrë të plotë në të gjitha dokumentet e gazetarit (*shih Roemen dhe Schmit kundër Luksemburgut, datë 25.2.2003, § 57*); vendosja nën mbikëqyrje e gazetarit, nëse ajo miratohet nëpërmjet një vendimi gjyqësor përpara vendosjen nën mbikëqyrje ose pas (*shih Telegraaf Media Nederland Landelijke Media B.V. dhe të tjerë kundër Holandës, datë 22.11.2012, §§ 97, 98*); dhe detyrimi për të dëshmuar në kuadër të një procesi penal, nëse justifikohet nga

¹ Gjyqtarja Sonila Bejtja, ndryshe nga shumica, mbajti qëndrimin se në rastin konkret nuk plotësohet kriteri “për interes publik”. Në vlerësimin e saj, edhe pse procedimi penal në vetvete mbart interesin publik, kjo nuk shoqëron edhe çdo veprim konkret që kryhet në kuadër të atij procedimi, por kërkon një vlerësim rast pas rasti, në varësi të rrethanave konkrete. Në këtë kuptim, sekuestrimi i sendeve të kërkuarit ka pasur si qëllim zbulimin e burimit të informacionit të tij (rrjedhjen e informacionit “sekret hetimor”), pra identifikimin e individit që ka nxjerrë të dhënat e hetimit të klasifikuara si “sekret hetimor” me qëllim procedimin penal të tij, por nuk duket se mbart një interes publik të përgjithshëm. I ndryshëm do të ishte qëndrimi në rast se do të ishim përpara sekuestros preventive që synon parandalimin e ardhjes së këtyre pasojave, pra që synon të evitojë publikimin e këtyre të dhënave dhe që do të mbartte interesin publik të lidhur me rrezikun për sigurinë kombëtare e rendin publik ose edhe jetën e shëndetin e

bashkëpunëtorit të drejtësisë. Në rastin konkret, ruajtja e informacionit të klasifikuar nga vetë organi i akuzës si “sekret hetimor” është detyrë dhe përgjegjësi e rëndësishme e këtij institucioni, pasi është një nga elementet më delikate të veprimtarisë së përditshme të tij e që ka të bëjë edhe me detyrimin (në cilësinë e mbajtësit të parë të këtyre informacioneve) për të garantuar ruajtjen nga publikimi apo rrjedhja e informacioneve të ndjeshme të klasifikuara “sekret hetimor”. Për këto arsye, detyra e “ruajtjes së informacionit sekret hetimor” nga ana e organit të akuzës nuk mund të konsiderohet si “interes publik”, por si detyrë parësore e këtij institucioni. Për rrjedhojë, për sa kohë që konsiderohet se kjo masë nuk përmbush kriterin e kufizimit për interes publik kjo ishte e mjaftueshme për shfuqizimin e saj për këtë shkak, pa pasur nevojë për të vijuar më tej me analizën e kriterit të proporcionalitetit.

interesi publik (*shih Becker kundër Norvegjisë, datë 5.10.2017, § 83*).

61. Po kështu, GJEDNJ-ja ka vendosur në disa raste se kontrolli i kryer me qëllim zbulimin e burimit të një gazetari është një masë më drastike se sa urdhri për të zbuluar identitetin e burimit. Kjo për shkak se hetuesit që kontrollojnë vendin e punës së një gazetari pa paralajmërim dhe të pajisur me urdhër sekuestrimi kanë kompetenca shumë të gjera hetimore, pasi kanë akses në të gjithë dokumentacionin e mbajtur nga gazetari (*shih Roemen dhe Schmit kundër Luksemburgut, datë 25.2.2003, § 57; Ernst dhe të tjerët kundër Belgjikës, datë 15.7.2003, § 103*). Në një rast GJEDNJ-ja është shprehur se kontrolli i kryer në ambientet profesionale të gazetarëve, kopjimi në disqe të jashtme të të gjithë përmbajtjes së kompjuterëve tyre dhe mbajtja e këtyre disqeve nga prokuroria kërcënonte mbrojtjen e burimeve në një shkallë të lartë. Marrja pa dallim e të gjitha të dhënave në paketat *software* u kishte mundësuar autoriteteve të mblidhnin informacione që nuk kishin lidhje me rastin në fjalë (*shih Görmüş dhe të tjerët kundër Turqisë, datë 19.1.2016, § 73*).

62. Duke iu kthyer rastit konkret, Gjykata fillimisht vëren se rregullat procedurale penale për sekuestrimin e të dhënave kompjuterike janë shtuar në KPP në vitin 2008 dhe nuk kanë pësuar ndryshime të tjera, pavarësisht zhvillimit të vullshëm që ka njohur teknologjia e informacionit. Ndonëse ligjvënësi nuk ka ndërhyrë, përmbajtja e dispozitave procedurale penale është zhvilluar nga Gjykata e Lartë me anë të vendimit njësores nr. 147/2021, në të cilin janë përcaktuar kritere të detajuara për sekuestrimin e të dhënave ose sistemeve kompjuterike, kritere që janë në një linjë me standardet ndërkombëtare dhe praktikat e mira në këtë drejtim. Po kështu, subjekti i interesuar shpjegoi në seancë plenare se Prokuroria e Posaçme vepron në praktikë, duke iu referuar procedurave standarde të ekzaminimit kompjuterik të Policisë Shkencore, udhëzimit të INTERPOL-it, si dhe disa guidave dhe udhëzuesve të Këshillit të Evropës. Në këtë pikë, ndonëse vjetrimi i normës nuk përbën *per se* shkak për cenimin e të drejtave të individit (*shih vendimin nr. 69, datë 27.12.2023, të Gjykatës Kushtetuese*), Gjykata sjell në vëmendje nevojën e përditësimit në të ardhmen nga ligjvënësi të rregullave ligjore që lidhen me procedurën e sekuestrimit të të dhënave kompjuterike, të cilat duhet t'u përgjigjen si duhet zhvillimeve aktuale të teknologjisë së informacionit,

nevojës për hetime efektive, por mbi të gjitha mbrojtjes efektive të lirive themelore të individit. Kjo me qëllim garantimin e një kornize ligjore të qartë dhe të saktë për administrimin dhe përpunimin e të dhënave elektronike të marra gjatë sekuestrimit të tyre.

63. Në vijim të analizës së kriterit të proporcionalitetit, Gjykata, duke u bazuar në standardet kushtetuese dhe konventore, do të shqyrtojë nëse ndërhyrja në lirinë e shtypit dhe të drejtën e kërkuesit për të mbrojtur burimet e tij ka qenë mjeti i fundit dhe i vetëm në dispozicion të prokurorisë dhe gjykatave të zakonshme, si dhe nëse qëllimi legjitim i ndërhyrjes ka qenë mbizotërues. Për qëllime të kësaj analize, Gjykata do të verifikojë detyrimet e përcaktuara nga ligji për organin procedues dhe se si janë zbatuar ato në rastin konkret.

64. Veprimet e prokurorisë për të verifikuar të dhënat nga kërkuesi, në cilësinë e gazetarit profesionist, bazohen në nenet 159, 297 dhe 312 të KPP-së, sipas të cilave Policia Gjyqësore ose prokurori mund të marrin të dhëna nga gazetari profesionist për burimin e informacionit, nëse ato (të dhënat) janë të domosdoshme për të provuar veprën penale dhe vërtetësia e tyre mund të dalë vetëm nëpërmjet identifikimit të burimit. Nga përmbajtja e këtyre dispozitave ligjore, është e qartë që ligjvënësi ka zbatuar parimin e proporcionalitetit në ndërhyrjen e së drejtës për të mos treguar burimin e gazetarit, pasi ka vënë theksin jo vetëm te domosdoshmëria, por edhe te fakti që identifikimi i burimit është mjeti i vetëm për të provuar faktet penale.

65. Nën këtë optikë, Gjykata evidenton se në datat 10.12.2023 dhe 11.12.2023 kërkuesi ka publikuar artikuj, në të cilat pasqyroheshin të dhëna që u përkisnin akteve të hetimit paraprak të prokurorisë. Në datën 11.12.2023, prokuroria regjistroi procedimin penal dhe të nesërmen, më 13.12.2023, ora 11:00, kërkuesi është thirrur në Prokurorinë e Posaçme ku fillimisht ka nënshkruar një deklaratë për ruajtjen e sekretit dhe ndalimin e publikimeve të akteve sekrete ose të dhënave që përmbanin këto akte që i përkasin procedimit penal nr. 75/2022, detyrim të cilin ai e ka pohuar në seancën plenare se e ka respektuar dhe që nuk është kundërshtuar nga subjekti i interesuar. Ndërkohë, po në datën 13.12.2023, ora 15:15, GJKKO-ja e Shkallës së Parë ka miratuar kërkesën e prokurorit

për sekuestrimin e të dhënave kompjuterike, vendim i cili është ekzekutuar në orën 20:20 (në prani të kërkuesit) në banesë dhe në orën 22:30 në vendin e punës. Ndërkohë, nga të dhënat bashkëlidhur ankimit kushtetues individual, rezulton se kërkuesi ka qëndruar në Prokurorinë e Posaçme deri rreth orës 18:00. Ndërsa me urdhrin e datës 14.12.2023 Prokuroria e Posaçme ka urdhëruar kërkuesin për ruajtjen e sekretit, ndalimin e publikimit të akteve dhe përmbajtjes së tyre nëpërmjet shtypit dhe informacionit masiv për sa i përket procedimit penal nr. 75/2022 dhe se në rast moszbatimi ai do të mbante përgjegjësi penale, sipas nenit 295/a, paragrafët 4 dhe 5, të KP-së.

66. Pa prituri efektet e urdhrin për ruajtjen e sekretit dhe ndalimin e publikimit të akteve, dhe pa pasur ndonjë indicie që ky urdhër nuk do të zbatohet nga kërkuesi në cilësinë e gazetarit, prokuroria brenda pak orësh ka paraqitur në gjykatë kërkesat për kontroll dhe sekuestrim të sendeve dhe provave materiale, kërkesa të cilat janë pranuar.

67. Në vlerësimin e Gjykatës dhe duke mbajtur në konsideratë qëllimet legjitime të sekuestrimit të të dhënave kompjuterike (*shih paragrafin 58 të vendimit*), kjo mënyrë veprimi e organit procedues (prokurorisë dhe gjykatave) nuk ka qenë në përpjesëtim të drejtë me gjendjen që e ka diktuar atë. Kështu, për sa i takon qëllimit legjitim të parandalimit të rrjedhjes së informacionit dhe të mbrojtjes së jetës dhe shëndetit të bashkëpunëtorit të drejtësisë (qëllimi i sekuestros preventive), duket që prokuroria dhe gjykatat e zakonshme kanë vepruar pa prituri efektet e urdhrin të sekretit hetimor, dhe për rrjedhojë edhe pa analizuar përse ishte e nevojshme të përdorej me urgjencë mjeti i fundit, ai i sekuestrimit. Po ashtu, për sa i takon qëllimit legjitim të vërtetimit të veprave penale që po hetoheshin (sekuestro provuese), gjykatat e zakonshme nuk kanë arsyetuar se përse marrja e të dhënave të nevojshme për hetimin mund të realizohej vetëm nëpërmjet identifikimit të burimit të gazetarit, si mjet i fundit dhe i vetëm, pra përse nuk ekzistonin mjete të tjera alternative për të arritur qëllimin provues të sekuestros. Gjithashtu, nga përmbajtja e këtyre vendimeve, nuk rezulton e pasqyruar as analiza e urgjencës në sekuestrimin e të dhënave kompjuterike të kërkuesit. Për më tepër, vetë kërkuesi nuk rezulton të ishte subjekt i procedimit penal, siç u pohua shprehimisht nga subjekti i interesuar në seancë plenare. Me fjalë të

tjera, gjykatat e zakonshme nuk kanë mbajtur në konsideratë se e drejta e mbrojtjes së burimeve të gazetarit nuk është thjesht një privilegj për t'u dhënë ose hequr në varësi të ligjshmërisë ose paligjshmërisë së burimeve të tyre, por është pjesë përbërëse e së drejtës për informacion, që duhet trajtuar me kujdesin më të madh dhe se urdhri për sekuestrimin e të dhënave kompjuterike potencialisht ka pasur ndikim të dëmshëm jo vetëm për kërkuesin dhe burimet e tij, por edhe për median në tërësi.

68. Për sa më lart, Gjykata çmon se gjatë gjykimit, nuk u arrit të provohej se prokuroria ka ndërmarrë veprime të tjera hetimore të mjaftueshme për zbulimin e autorëve të dyshuar të veprave penale, të cilët, referuar veprave penale, janë subjekte të posaçme, prokurori ose oficeri i Policisë Gjyqësore ose zyrtarë të tjerë me akses në aktet sekrete të hetimit. Për këta të fundit nuk u tregua që, përpara kryerjes së veprimeve hetimore ndaj kërkuesit, të ishin kryer veprime hetimore. Nga ana tjetër, ndonëse prokuroria dhe gjykatat e zakonshme kanë vepruar ndaj kërkuesit brenda 24 orëve, prokurorët e çështjes janë ndërruar pas 8 muajve të hetimeve paraprake. Po kështu, Gjykata mban në vëmendje edhe faktin se, sikurse është pohuar nga subjekti i interesuar në seancën publike të datës 2.4.2025, hetimet për këto vepra penale (nenet 295/a dhe 312 të KP-së) ende nuk kanë përfunduar. Kohëzgjatja e hetimeve për pothuajse një vit e gjysmë në raport me urgjencën prej 24 orësh të kryerjes së veprimeve ndërhyrëse në burimet e informacionit të kërkuesit është tregues i qartë se sekuestrimi i të dhënave kompjuterike të tij nuk ka qenë mjeti i fundit hetimor, por ndër të parat për të kërkuar burimin e zbulimit të akteve sekrete hetimore.

69. Nga ana tjetër, për sa i përket mënyrës së aksesimit në të dhënat kompjuterike të sekuestruara, kërkuesi u shpreh se i ka mundur hetuesve që të zbulojnë burimet dhe të hyjnë pa kriter në të gjithë të dhënat, pa pasur garanci mbrojtëse të burimeve të gazetarit dhe të sinjalizuesve, përfshirë mungesën e mbrojtësit. Ndërsa subjekti i interesuar ka sqaruar se në funksion të këqyrjes janë hapur në mënyrë elektronike të dhënat dhe më pas është vijuar me këqyrjen e tyre, ku janë përdorur për analizimin mundësitë që ofron programi i aksesimit të të dhënave. Këto veprime janë kryer pa praninë e avokatit të kërkuesit, por edhe vetë prokurori nuk ka qenë i pranishëm. Sipas subjektit të interesuar, të dhënat nuk mund të kërkohen vetëm me fjalë kyçe

për vetë aspektin teknik, pasi ka të dhëna elektronike të cilat nuk janë të kërkueshme, si fotografitë, komunikimet e koduara ose dokumente të formatit “pdf”. Për këtë shkak, e vetmja mënyrë, sipas subjektit të interesuar, është analiza e përmbajtjes së këtyre të dhënave, duke evidentuar vetëm ato raste kur gjenden të dhënat me interes në funksion të hetimeve. Po kështu, ky subjekt ka sqaruar se të dhënat janë nxjerrë dhe janë kopjuar në një *hard disk* të jashtëm që i është bashkëlidhur akteve të ekspertimit.

70. Në lidhje me sa më sipër, ndonëse nga përmbajtja e vendimeve gjyqësore të kundërshtuara rezulton se është urdhëruar ruajtja dhe sekuestrimi vetëm i atyre të dhënave të cilat lidhen me veprat penale për të cilat po hetohet, ky fakt nuk përjashton cenimin e lirisë së shprehjes së kërkuarit, si masë e fundit. Gjithashtu, Gjykata vlerëson se pavarësisht deklarimeve të subjektit të interesuar (si në parashtrime, ashtu edhe gjatë seancës plenare), për mënyrën e këqyrjes të të dhënave kompjuterike, kërkuarit nuk i janë ofruar garancitë e nevojshme kushtetuese dhe konventore, me natyrë procedurale, për mbrojtjen e lirisë së shprehjes dhe ruajtjen e burimeve të tjera të informacionit, ose materialeve konfidenciale, të cilat nuk lidhen me hetimin në fjalë, duke sjellë, për pasojë, shkeljen e kësaj lirie.

71. Për sa më lart, Gjykata çmon se pretendimi i kërkuarit për cenimin e lirisë së shprehjes është i bazuar, prandaj vendimet objekt shqyrtimi duhen shfuqizuar.

72. Në lidhje me pretendimin për cenimin e së drejtës për jetë private, Gjykata vlerëson të mos ndalet në shqyrtimin e tij, për sa kohë ajo gjeti shkelje në lirinë e shprehjes së kërkuarit, duke shfuqizuar vendimet e mësipërme.

73. Për sa i përket kërkesës për shkatërrimin e të gjitha kopjeve të imazheve të kopjuara, të të dhënave kompjuterike, kërkuari ka pretenduar marrjen e masave deri në shkatërrimin e plotë të të gjitha kopjeve të imazheve të hard disqeve të kompjuterëve dhe USB-ve, ndalimin e çdo aksesimi eventual, kryerjen e çdo procedure filtrimi dhe/ose përzgjedhjeje të të dhënave, si dhe nxjerrjes së kopjeve të tjera. Për sa i përket kësaj kërkeje, bazuar në gjetjen e mësipërme për konstatimin si të bazuar të pretendimeve të kërkuarit për cenimin e lirisë së shprehjes, Gjykata çmon se pretendimi për shkatërrimin e kopjeve të imazheve është i bazuar, ndaj kërkesa pranohet. Për rrjedhojë, Gjykata

urdhëron asgjësimin e të dhënave kompjuterike të sekuestruara në provat materiale të sekuestruara gjatë kontrollit të banesës dhe vendit të punës së kërkuarit.

74. Në përfundim, Gjykata vlerëson se pretendimet e kërkuarit janë të bazuara, sipas arsyetimit të mësipërm, ndaj kërkesa duhet të pranohet.

PËR KËTO ARSYE,

Gjykata Kushtetuese, në mbështetje të neneve 131, pika 1, shkronja “P” dhe 134, pika 1, shkronja “I”, të Kushtetutës, si dhe nenit 72 të ligjit nr. 8577, datë 10.2.2000, “Për organizimin dhe funksionimin e Gjykatës Kushtetuese të Republikës së Shqipërisë”, të ndryshuar, njëzëri,

VENDOSI:

1. Pranimin e pjesshëm të kërkesës.

2. Shfuqizimin e vendimeve nr. 501, datë 13.12.2023, të Gjykatës së Posaçme të Shkallës së Parë për Korrupsionin dhe Krimin e Organizuar; nr. 04 (87-2024-9), datë 6.1.2024, të Gjykatës së Posaçme të Apelit për Korrupsionin dhe Krimin e Organizuar dhe nr. 00-2024-255 (36), datë 20.2.2024, të Gjykatës së Lartë.

3. Asgjësimin e të dhënave kompjuterike të sekuestruara me vendimet e mësipërme, sipas arsyetimit të këtij vendimi.

Ky vendim është përfundimtar dhe hyn në fuqi ditën e botimit në Fletoren Zyrtare.

Marrë më 22.4.2025.

Shpallur më 21.5.2025.

Kryetare: Holta Zaçaj

Anëtarë: Sonila Bejtja, Fiona Papajorgji, Genti Ibrahimi, Ilir Toska, Sandër Beci, Marsida Xhaferllari, Marjana Semini

VENDIM
Nr. 81, datë 24.4.2025

**MBI MIRATIMIN E NJË NDRYSHIMI NË
VENDIMIN E BORDIT TË ERE-s NR. 233,
DATË 19.7.2023, “MBI LICENCIMIN E
SHOQËRISË ‘SPV BLUE 1’ SHPK NË
VEPRIMTARINË E FURNIZIMIT TË
ENERGJISË ELEKTRIKE”**

Në mbështetje të nenit 16, të ligjit nr. 43/2015, “Për sektorin e energjisë elektrike”, i ndryshuar; dhe të nenit 14, pika 9, të “Rregullores për procedurat dhe afatet për dhënien, modifikimin, transferimin, rinovimin, njohjen dhe heqjen e licencave në sektorin e energjisë elektrike”, të miratuar me vendimin e Bordit të Entit Rregullator të Energjisë (ERE) nr. 109, datë 29.6.2016, e ndryshuar; si dhe nenit 15, të “Rregullores për organizimin, funksionimin dhe procedurat e ERE-s”, miratuar me vendimin e Bordit të ERE-s nr. 96, datë 17.6.2016; Bordi i ERE-s, në mbledhjen e tij të datës 24.4.2025, mbasi shqyrtoi relacionin e përgatitur nga Drejtoria e Monitorimit të Tregut dhe Mbikëqyrjes së të Licencuarve, me nr. 1370/2 prot., datë 18.4.2025, “Mbi miratimin e një ndryshimi në vendimin e Bordit të ERE-s, nr. 233, datë 19.7.2023 ‘Mbi licencimin e shoqërisë ‘SPV Blue 1’ sh.p.k. në veprimtarinë e furnizimit të energjisë elektrike””,

Konstatoi se:

1. Të dhëna mbi shoqërinë “SPV Blue 1” sh.p.k.

- Shoqëria “SPV Blue 1” sh.p.k. është licencuar nga Bordi i ERE-s, me vendimin nr. 233, datë 19.7.2023, për të ushtruar veprimtarinë e furnizimit me energji elektrike për një afat 5-vjeçar. Përpara fillimit të operimit, “SPV Blue 1” sh.p.k. ka detyrimin të njoftojë ERE-n mbi vënien në funksion të sistemit të saj IT. Vendimi për licencim është subjekt i rishikimit nga ana e ERE-s.

2. Korrespondenca dhe dokumentacioni i depozituar nga shoqëria

- Nga të dhënat e raportimeve periodike të operatorëve rezulton se shoqëria “SPV Blue 1” sh.p.k. ka filluar ushtrimin e aktivitetit të furnizimit me energji elektrike që prej vitit 2024.

- Në funksion të verifikimit të përmbushjes së detyrimit të parashikuar në pikën 2 të vendimit nr. 233/2023, ERE i ka dërguar shoqërisë shkresën nr.

1370 prot., datë 18.3.2025, duke i kërkuar të informojë për funksionalizimin e sistemit IT.

- Në përgjigje, me shkresën nr. 1370/1 prot., datë 22.3.2025, shoqëria ka deklaruar se **përpara fillimit të operimit më 24 maj 2024**, ka instaluar **sistemin SCADA**, i cili është funksional dhe i përshtatur me kërkesat teknike të përcaktuara në rregullat përkatëse në fuqi. Gjithashtu, ky sistem është i integruar me **softin e fiskalizimit të shoqërisë Nexia Albania**.

3. Analiza ligjore dhe vlerësimi

- Në përputhje me pikën 2.4, germa “b” të “Rregullores për procedurat dhe afatet për dhënien, modifikimin, transferimin, rinovimin, njohjen dhe heqjen e licencave në sektorin e energjisë elektrike”, çdo subjekt aplikues duhet të depozitojë informacion mbi sistemin IT të përdorur për ushtrimin e aktivitetit të furnizimit me energji elektrike, apo marrëveshjet me të tretët për vendosjen në dispozicion të këtij sistemi, për qëllime të faturimit të klientëve.

- Në këtë kontekst, dokumentacioni i dorëzuar nga shoqëria **përmbush kërkesën** mbi pasjen e një sistemi IT të përdorur për ushtrimin e aktivitetit të furnizimit me energji elektrike, apo marrëveshjet me të tretët për vendosjen në dispozicion të këtij sistemi, për qëllime të faturimit të klientëve dhe si i tillë, kjo pikë vlerësohet **të shfuqizohet**.

- Në pikën 3 të vendimit nr. 233/2023 është **parashikuar mundësia e rishikimit të vendimit** me nismën e vetë ERE-s, përmes një akti të ri me shkrim.

4. Nevoja për ndryshimin e vendimit

Bazuar në nenin 14, pika 9, të “Rregullores për procedurat dhe afatet për dhënien, modifikimin, transferimin, rinovimin, njohjen dhe heqjen e licencave në sektorin e energjisë elektrike”, të ndryshuar, përcakton se: *“Plotësimi ose mosplotësimi i kushtit, sipas përcaktimit në vendimin e Bordit të ERE-s, do të përbëjë shkak për rishikimin e vendimit.”*

Për gjithë sa më sipër, Bordi i ERE-s

VENDOSI:

1. Pikat 2 dhe 3 të vendimit të Bordit të ERE-s nr. 233, datë 19.7.2023, shfuqizohen.

2. Drejtoria e Monitorimit të Tregut dhe Mbikëqyrjes së të Licencuarve të njoftojë shoqërinë “SPV BLUE 1” sh.p.k. për vendimin e Bordit të ERE-s.

Ky vendim hyn në fuqi menjëherë.

Çdo palë e përfshirë në këtë procedurë mund t'i kërkojë ERE-s, brenda 7 ditëve kalendarike nga data e marrjes dijeni, rishikimin e vendimit të Bordit në rast se ka siguruar prova të reja që mund ta çojnë Bordin në marrjen e një vendimi të ndryshëm nga i mëparshmi apo për gabime materiale të konstatuara. Për këtë vendim mund të bëhet ankim në Gjykatën Administrative Tiranë, brenda 30 ditëve kalendarike nga dita e publikimit në Fletoren Zyrtare.

Ky vendim botohet në Fletoren Zyrtare.

KRYETARI
Petrit Ahmeti

VENDIM
Nr. 82, datë 24.4.2025

MBI MIRATIMIN E DISA
NDRYSHIMEVE NË VENDIMIN E
BORDIT TË ERE-s NR. 241, DATË
2.12.2021, “MBI LICENCIMIN E
SHOQËRISË ‘ALBESP TRADING &
CONSULTING’ SHPK NË
VEPRIMTARINË E FURNIZIMIT
TË ENERGJISË ELEKTRIKE”

Në mbështetje të nenit 16, të ligjit nr. 43/2015, “Për sektorin e energjisë elektrike”, të ndryshuar; dhe të nenit 113, të ligjit nr. 44/2015, “Kodi i Procedurave Administrative i Republikës së Shqipërisë”; si dhe të nenit 15, të “Rregullores për organizimin, funksionimin dhe procedurat e ERE-s”, miratuar me vendimin e Bordit të Entit Rregullator të Energjisë (ERE) nr. 96, datë 17.6.2016; Bordi i ERE-s, në mbledhjen e tij të datës 24.4.2025, mbasi shqyrtoi relacionin e përgatitur nga Drejtoria e Monitorimit të Tregut dhe Mbikëqyrjes së të Licencuarve, me nr. 1367/2 prot., datë 18.4.2025, “Mbi miratimin e disa ndryshimeve në vendimin e Bordit të ERE-s, nr. 241, datë 2.12.2021, ‘Mbi licencimin e shoqërisë ‘AlbEsp Trading & Consulting’, sh.p.k. në veprimtarinë e furnizimit të energjisë elektrike”.

konstatoi se:

1. Të dhëna mbi shoqërinë “AlbEsp Trading & Consulting” sh.p.k.

- Shoqëria “AlbEsp Trading & Consulting” sh.p.k. është licencuar nga Bordi i ERE-s me vendimin nr. 241, datë 2.12.2021, për të ushtruar veprimtarinë e furnizimit me energji elektrike për një periudhë 5-vjeçare. Me fillimin e operimit, kjo shoqëri duhet të depozitojë pranë ERE-s

informacion mbi sistemin e saj IT, si dhe të paraqesë kontratën e qirasë së zyrave që disponon, brenda një afati prej një muaji nga data e rinovimit.

2. Korrespondenca dhe dokumentacioni i depozituar nga shoqëria

- Në kuadër të raportimeve periodike, me shkresën nr. 1221/4 prot., datë 6.3.2025, shoqëria ka depozituar informacion mbi veprimtarinë e furnizimit të energjisë elektrike me anë të së cilës raporton se e ushtron aktivitetin e furnizimit.

- Në vijim, ERE, me shkresën nr. 1367 prot., datë 18.3.2025, ka kërkuar nga shoqëria:

- depozitimin e informacionit mbi sistemin IT;

- dorëzimin e kontratës së qirasë, me një afat vlefshmërie të përputhshëm me afatin e licencës, deri më 2.12.2026;

- me shkresën nr. 1367/1 prot., datë 27.3.2025, shoqëria ka depozituar informacion mbi sistemin IT, i cili përfshin:

- implementimin e një *firewall*-i për sigurinë e të dhënave;

- përdorimin e platformës OST Novita për nominime tregtare;

- regjistrimin në SEECAO dhe përdorimin e platformës Damas për blerjen e kapaciteteve;

- regjistrimin në ALPEX dhe përdorimin e platformës ETSS për operimin në treg;

- përdorimin e sistemit Dev Pos për procesin e faturimit.

Gjithashtu, bashkëlidhur kësaj shkrese shoqëria ka dorëzuar kontratën e qirasë, me afat vlefshmërie 3 (tre) vjet, nga data 1.11.2022 deri më 1.11.2025, ku parashikohet mundësia e shtyrjes automatike të afatit me një periudhë të njëjtë.

3. Analiza ligjore dhe vlerësimi

- Në përputhje me pikën 2.4, germa “b”, të “Rregullores për procedurat dhe afatet për dhënie, modifikimin, transferimin, rinovimin, njohjen dhe heqjen e licencave në sektorin e energjisë elektrike”, të ndryshuar, aplikuesi duhet të depozitojë, gjithashtu, informacion mbi sistemin IT me të cilin do të operojë veprimtarinë e furnizimit të energjisë elektrike apo marrëveshje me të tretët për vënien në dispozicion/përdorimin e këtij shërbimi, me qëllim realizimin e procesit të faturimit për klientët.

Në këtë kuadër, shoqëria ka përmbushur kushtin e parashikuar në pikën 2, të vendimit nr. 241/2021, dhe kjo pikë vlerësohet të shfuqizohet.

- Për sa i përket pikës 3, dokumentacioni i dorëzuar dëshmon për një kontratë qiraje të

vlefshme deri më 1.11.2025, ndërkohë që licenca është e vlefshme deri më 2.12.2026. Plotësimi i këtij kushti është i pjesshëm, ndaj kjo pikë vlerësohet të ndryshohet për të përcaktuar afatin e saktë të detyrimit për depozitimin e kontratës pas rinovimit, si më poshtë vijon:

3. Shoqëria “AlbEsp Trading & Consulting” sh.p.k. të depozitojë në ERE kontratën e qirasë së zyrave që disponon, jo më vonë se 1 (një) muaj pas rinovimit të saj (afati i përfundimit data 1.11.2025).

4. Nevoja për ndryshimin e vendimit

Bazuar në nenin 113, të ligjit nr. 44/2015, “Kodi i Procedurave Administrative”, një akt administrativ mund të shfuqizohet ose ndryshohet nga vetë organi që e ka nxjerrë, në mënyrë të pjesshme apo të plotë, dhe gjithmonë me një akt të ri me shkrim.

Për gjithë sa më sipër, Bordi i ERE-s

VENDOSI:

1. Pika 2, e vendimit të Bordit të ERE-s nr. 241/2021, shfuqizohet.

2. Pika 3, e vendimit të Bordit të ERE-s nr. 241/2021, bëhet pika 2 dhe formulohet si vijon:

“2. Shoqëria “AlbEsp Trading & Consulting” sh.p.k. të depozitojë në ERE kontratën e qirasë së zyrave që disponon, jo më vonë se një (1) muaj pas rinovimit të saj (afati i përfundimit: 1.11.2025).”.

3. Ky vendim është objekt rishikimi nga ERE, në përputhje me përmbushjen ose jo të detyrimit të përcaktuar në pikën 2, të vendimit të Bordit të ERE-s nr. 241/2021, i ndryshuar.

4. Drejtoria e Monitorimit të Tregut dhe Mbikëqyrjes së të Licencuarve të njoftojë shoqërinë “AlbEsp Trading & Consulting” sh.p.k. për vendimin e Bordit të ERE-s.

Ky vendim hyn në fuqi menjëherë.

Çdo palë e përfshirë në këtë procedurë mund t'i kërkojë ERE-s, brenda 7 ditëve kalendarike nga data e marrjes dijeni, rishikimin e vendimit të Bordit në rast se ka siguruar prova të reja që mund ta çojnë Bordin në marrjen e një vendimi të ndryshëm nga i mëparshmi apo për gabime materiale të konstatuara. Për këtë vendim mund të bëhet ankim në Gjykatën Administrative Tiranë, brenda 30 ditëve kalendarike nga dita e publikimit në Fletoren Zyrtare.

Ky vendim botohet në Fletoren Zyrtare.

KRYETAR
Petrit Ahmeti

VENDIM

Nr. 83, datë 24.4.2025

MBI FILLIMIN E PROCEDURËS PËR SHQYRTIMIN E KËRKESËS SË SHOQËRISË “SPV BLUE 2” SHPK PËR LICENCIM NË VEPRIMTARINË E FURNIZIMIT TË ENERGJISË ELEKTRIKE

Në mbështetje të neneve 16 dhe 37, pika 2, germa “ç”, të ligjit nr. 43/2015, “Për sektorin e energjisë elektrike”, i ndryshuar; neneve 4, pika 1, germa “d”, 5, pika 1, germa “d”, dhe 10, pikat 1 dhe 3, të “Rregullores për procedurat dhe afatet për dhënien, modifikimin, transferimin, rinovimin, njohjen dhe heqjen e licencave në sektorin e energjisë elektrike”, të miratuar me vendimin e Bordit të Entit Rregullator të Energjisë (ERE) nr. 109, datë 29.6.2016, e ndryshuar; si dhe neneve 15 dhe 19, pika 1, germa “a”, të “Rregullores për organizimin, funksionimin dhe procedurat e ERE-s”, miratuar me vendimin e Bordit të ERE-s nr. 96, datë 17.6.2016; Bordi i ERE-s, në mbledhjen e tij të datës 24.4.2025, mbasi shqyrtoi relacionin me nr. 1496/2 prot., datë 23.4.2025, të Drejtorisë së Licencimit dhe Autorizimeve, “Mbi kërkesën e shoqërisë ‘SPV Blue 2’ sh.p.k. për licencim në veprimtarinë e furnizimit të energjisë elektrike”,

Konstatoi se:

- Shoqëria “SPV BLUE 2” sh.p.k., me shkresën e protokolluar në ERE me nr. 1496 prot., datë 10.4.2025, ka paraqitur kërkesën për licencim në veprimtarinë e furnizimit të energjisë elektrike.

- Nga shqyrtimi i aplikimit, në referencë të përcaktimeve të “Rregullores për procedurat dhe afatet për dhënien, modifikimin, transferimin, rinovimin, njohjen dhe heqjen e licencave në sektorin e energjisë elektrike”, të ndryshuar, rezulton se:

Përputhshmëria e aplikimit me rregulloren

- Në përputhje me nenin 9, pika 1 dhe 1.1 të rregullores, aplikuesi ka dorëzuar dokumentacionin e kërkuar për pajisjen me licencë, duke plotësuar formularin sipas formatit të shtojcës 1. Aplikuesi ka paraqitur kërkesën për licencim në veprimtarinë e furnizimit të energjisë elektrike, ku janë plotësuar të dhënat e subjektit, përfshirë emrin, NUIS-in, adresën, numrin e telefonit, adresën e e-mailit dhe administratorin. Aplikuesi deklaroi se nuk i është

hequr ose refuzuar më parë ndonjë licencë për operimin në sektorin e energjisë elektrike brenda ose jashtë vendit, është njohur me kuadrin ligjor dhe nënligjor në fuqi dhe angazhohet për respektimin e tij, si dhe të rregullave dhe rregulloreve të miratuara nga ERE. Gjithashtu, aplikuesi ka deklaruar se dokumentet dhe të dhënat e paraqitura për qëllime të këtij aplikimi janë të vërteta, duke qenë i vetëdijshëm për përgjegjësitë ligjore në rast të deklarimit të të dhënave të pavërteta ose paraqitjes së dokumentacionit të falsifikuar. Aplikuesi është i gatshëm të paraqitet në ambientet e ERE-s në rast se do të jetë e nevojshme zhvillimi i ndonjë seance dëgjimore gjatë procedurës së shqyrtimit të aplikimit, si dhe ka kryer pagesën e tarifës së aplikimit më datë 15.4.2025, pranë Bankës “Tirana Bank” sh.a., në përputhje me përcaktimet e aneksit A të rregullores.

- Në përputhje me nenin 9, pika 1.2 të rregullores, aplikuesi ka dorëzuar dokumentacionin juridik dhe administrativ të kërkuar sipas germave (“a”, “c” dhe “d”). Shoqëria ka paraqitur ekstraktin historik të regjistrit tregtar, të vulosur elektronikisht nga QKB-ja më datë 26.3.2025, nga i cili rezulton se “SPV Blue 2” sh.p.k. është regjistruar më datë 17.3.2021 si shoqëri me përgjegjësi të kufizuar. Në përmbushje të kërkesës së germës “c”, shoqëria ka dorëzuar strukturën organizative, e cila përfshin Asamblenë e Aksionerëve, Administratorin, Departamentin Teknik (me nënkontraktorin për operim dhe mirëmbajtje, menaxherin e operimit, përgjegjësin për lejet dhe autorizimet dhe zyrën e Shëndetit dhe Sigurisë Mjedisore), Departamentin e Administratës (me sektorin e financës, juridikun, prokurimin/logjistikën dhe asistentët ekzekutivë), si dhe Departamentin e Shitjes (për shitjen, skedulimin, matjet dhe balancimin). Nga verifikimi i këtij dokumentacioni rezulton se shoqëria zotëron strukturën e nevojshme për të ushtruar veprimtarinë e furnizimit të energjisë elektrike. Në lidhje me germën “d”, konstatohet se nuk aplikohet, pasi shoqëria nuk ka caktuar një përfaqësues ligjor dhe për rrjedhojë nuk ka depozituar akt përfaqësimi në ERE.

- Në përputhje me nenin 9, pika 1.3, germa “a” të rregullores, aplikuesi ka dorëzuar dokumentacionin që vërteton mungesën e detyrimeve të pashlyera ndaj organeve tatimore dhe të sigurimeve shoqërore e shëndetësore. Shoqëria ka depozituar në ERE vërtetimin e Drejtorisë Rajonale të

Tatimeve DTM, më datë 26.3.2025, nga i cili rezulton se “SPV blue 2” sh.p.k. nuk ka asnjë detyrim tatimor të papaguar deri në datën e lëshimit të këtij vërtetimi. Gjithashtu, është paraqitur vërtetimi i Drejtorisë Rajonale të Tatimeve, Tiranë, më datë 26.3.2025, që konfirmon mungesën e detyrimeve të papaguara lidhur me kontributet për sigurimet shoqërore, shëndetësore dhe tatimin mbi të ardhurat nga punësimi, deri në datën e lëshimit të dokumentit.

- Me shkresën e protokolluar në ERE me nr. 1496/1 prot., datë 15.4.2025, shoqëria ka depozituar mandatin për kryerjen e pagesës së aplikimit. Në këto rrethana, edhe afati i shqyrtimit të këtij aplikimi do të fillojë nga kryerja e pagesës.

- Në këtë aplikim duhet të plotësohet dhe sa vijon:

NENI 9

Formati dhe dokumentacioni për aplikim

Pika 1.2 Dokumentacioni juridik dhe administrativ

- germa “b”:

Në mbështetje të germës “b”, aplikuesi ka paraqitur vërtetimin e gjendjes gjyqësore për administratorin e shoqërisë, të lëshuar nga Drejtoria e Përgjithshme e Burgjeve me nr. kërkesë 20, datë 11.3.2025, nga i cili rezulton se administratori është i padënuar. Gjithashtu, është dorëzuar vërtetimi i gjendjes gjyqësore për shoqërinë, me nr. 19 prot., datë 6.3.2025, nga i cili rezulton se shoqëria “SPV BLUE 2” sh.p.k. është e padënuar. Megjithatë, vlerësohet se ky dokument duhet të jetë i përditësuar, pasi është lëshuar më herët se një muaj nga data e paraqitjes së aplikimit, dhe për këtë arsye kërkohet që shoqëria të depozitojë një vërtetim të ri.

Pika 1.3. Dokumentacioni financiar dhe fiskal

- germa “b”:

Aplikuesi ka dorëzuar pasqyrat financiare të audituara për vitet kontabël 2022, 2023 dhe 2024, nga të cilat rezulton se për vitet 2023–2024 shoqëria ka realizuar shpenzime për paga, sigurime shoqërore dhe investime, por nuk ka gjeneruar fitime. Shoqëria ka dorëzuar parashikimin për furnizimin me energji elektrike në pesë vitet e ardhshme, duke parashikuar për vitin e parë furnizimin e një sasive prej 99,585 MWh/vit, ose rreth 8,299 MWh për një muaj. Në planin e biznesit është bërë përllogaritje duke u mbështetur fillimisht në bursën HUPEX, por në përputhje me kërkesat specifike të rregullores dhe vendimin unifikues të Bordit të ERE-s nr. 16, datë 16.1.2025, përllogaritjet janë përshtatur sipas çmimit

mujor të ALPEX-it për muajin mars 2025. Duke qenë se nga pasqyrat financiare rezulton se shoqëria nuk ka të ardhura të mjaftueshme për të garantuar mbulimin e kësaj vlere dhe nuk ka paraqitur dokumentacion tjetër mbështetës financiar, vlerësohet që të kërkohej nga shoqëria plotësimi i dokumentacionit për mbështetjen financiare të kërkuar në zbatim të rregullores, për të mbuluar të paktën 1 muaj të ushtrimit të aktivitetit të furnizimit të energjisë elektrike.

- germa “c”:

Në përputhje me nenin 9, pika 1.3, germa “c” të rregullores, aplikuesi ka dorëzuar planin e biznesit për periudhën 2025–2030, i cili përfshin analizën e tregut për vitet 2021–2024 dhe projeksionet për kostot, shitjet dhe të ardhurat për pesë vitet e ardhshme. Nga shqyrtimi i dokumentit rezulton se veprimtaria e furnizimit pritet të kontribuojë në furnizimin e klientëve dhe në rritjen e të ardhurave të shoqërisë. Megjithatë, sa i takon modalitetit të financimit të veprimtarisë së furnizimit, plani pasqyron të ardhura të parashikuara nga veprimtaria e prodhimit të energjisë elektrike, aktivitet i cili ende nuk ka filluar, pasi energjizimi i veprës është parashikuar të realizohet jo më vonë se data 17.3.2026, në zbatim të vendimit të Bordit të ERE-s nr. 296, datë 30.12.2024. Në këto kushte, mbështetja financiare për furnizimin nuk është definuar plotësisht dhe kërkohej sqarim i mëtejshëm.

Pika 2.4. Dokumentacioni specifik për licencën e furnizimit të energjisë elektrike

- germa “b”:

Shoqëria ka deklaruar se do të instalojë një sistem SCADA për menaxhimin e operimit me rrjetin. Megjithatë, në lidhje me kërkesat specifike të kësaj pike, vlerësohet se aplikuesi duhet të plotësojë informacionin edhe për sistemin IT që do të përdoret për realizimin e procesit të faturimit të klientëve që do të furnizojë.

- germa “c”:

Shoqëria duhet të bëjë me dije nëse këto zyra të cilat rezultojnë si seli e aktivitetit të prodhimit të energjisë elektrike (pra, vendndodhja e centralit prodhues), janë vlerësuar se do të jenë edhe zyrat të cilat do t'i shërbejnë aktivitetit të furnizimit për shërbimin ndaj klientit.

Për gjithë sa më sipër, Bordi i ERE-s

VENDOSI:

1. Të fillojë procedurën për licencimin e shoqërisë “SPV Blue 2” sh.p.k. në veprimtarinë e furnizimit të energjisë elektrike.

2. Drejtoria e Licencimit dhe Autorizimeve të njoftojë shoqërinë “SPV Blue 2” sh.p.k. për vendimin e Bordit të ERE-s.

Ky vendim hyn në fuqi menjëherë.

Çdo palë e përfshirë në këtë procedurë mund t'i kërkojë ERE-s, brenda 7 ditëve kalendarike nga data e marrjes së vendimit, rishikimin e vendimit të Bordit në rast se ka siguruar prova të reja që mund ta çojnë Bordin në marrjen e një vendimi të ndryshëm nga i mëparshmi apo për gabime materiale të konstatuara. Për këtë vendim mund të bëhet ankim në Gjykatën Administrative Tiranë, brenda 30 ditëve kalendarike nga dita e publikimit në Fletoren Zyrtare.

Ky vendim botohet në Fletoren Zyrtare.

**KRYETAR
Petrit Ahmeti**

VENDIM

Nr. 84, datë 24.4.2025

**MBI FILLIMIN E PROCEDURËS PËR
SHQYRTIMIN E KËRKESËS SË
SHOQËRISË “SPV BLUE 2” SHPK PËR
LICENCIM NË VEPRIMTARINË E
TREGTIMIT TË ENERGJISË ELEKTRIKE**

Në mbështetje të neneve 16 dhe 37, pika 2, germa “d”, të ligjit nr. 43/2015, “Për sektorin e energjisë elektrike”, i ndryshuar; neneve 4, pika 1, germa “e”, 5, pika 1, germa “e” dhe nenit 13 pikat 1 dhe 3, të “Rregullores për procedurat dhe afatet për dhënien, modifikimin, transferimin, rinovimin, njohjen dhe heqjen e licencave në sektorin e energjisë elektrike, të miratuar me vendimin e Bordit të Entit Rregullator të Energjisë (ERE) nr. 109, datë 29.6.2016, e ndryshuar; si dhe neneve 15 dhe 19, pika 1, germa “a”, të “Rregullores për organizimin, funksionimin dhe procedurat e ERE-s”, miratuar me vendimin e Bordit të ERE-s nr. 96, datë 17.6.2016; Bordi i ERE-s, në mbledhjen e tij të datës 24.4.2025, mbasi shqyrtoi relacionin me nr. 1497/2 prot., datë 23.4.2025, të Drejtorisë së Licencimit dhe Autorizimeve, “Mbi kërkesën e shoqërisë ‘SPV Blue

2' sh.p.k. për licencim në veprimtarinë e tregtimit të energjisë elektrike”,

Konstatoi se:

- Shoqëria “SPV Blue 2” sh.p.k., me shkresën e protokolluar në ERE me nr. 1497 prot., datë 10.4.2025, ka paraqitur kërkesën për licencim në veprimtarinë e tregtimit të energjisë elektrike.

- Nga shqyrtimi i aplikimit, në referencë të përcaktimeve të “Rregullores për procedurat dhe afatet për dhënien, modifikimin, transferimin, rinovimin, njohjen dhe heqjen e licencave në sektorin e energjisë elektrike”, të ndryshuar, rezulton se:

Përputhshmëria e aplikimit me rregulloren

- Në përputhje me nenin 9, pika 1 dhe 1.1, germat (“a”, “b” dhe “c”) të rregullores, aplikuesi ka dorëzuar formularin e aplikimit të plotësuar sipas formatit të shtojcës 1, të nënshkruar dhe të vulosur në të gjithë elementët e saj. Nga shqyrtimi i dokumentacionit rezulton se aplikuesi ka paraqitur kërkesën për licencim në veprimtarinë e tregtimit të energjisë elektrike, duke plotësuar të dhënat për subjektin “SPV Blue 2” sh.p.k., NUIS-in, adresën, numrin e telefonit, adresën e e-mailit dhe emrin e administratorit. Aplikuesi ka deklaruar se nuk i është hequr apo refuzuar më parë ndonjë licencë për operimin në sektorin e energjisë elektrike brenda apo jashtë vendit, se është njohur me kuadrin ligjor dhe nënligjor në fuqi dhe angazhohet për respektimin e tij, si dhe të rregullave dhe rregulloreve të miratuara nga ERE për këtë veprimtari. Gjithashtu, ka deklaruar se dokumentet dhe të dhënat e paraqitura janë të vërteta dhe është i vetëdijshëm për pasojat ligjore në rast të deklarimit të të dhënave të pavërteta ose të paraqitjes së dokumenteve të falsifikuara. Aplikuesi ka shprehur gjithashtu gatishmërinë për të marrë pjesë në seanca dëgjimore pranë ERE-s nëse kërkohet dhe ka kryer pagesën e tarifës së aplikimit më datë 15.4.2025, pranë Bankës “Tirana Bank” sh.a., në përputhje me përcaktimet e aneksit A të rregullores.

- Në përputhje me nenin 9, pika 1.2 të rregullores, aplikuesi ka dorëzuar dokumentacionin juridik dhe administrativ të kërkuar sipas germave (“a”, “c” dhe “d”). Në zbatim të germës “a”, është paraqitur ekstrakti historik i regjistrit tregtar, i vulosur elektronikisht nga QKB-ja, më datë 26.3.2025, nga i cili rezulton se shoqëria “SPV Blue 2” sh.p.k. është regjistruar më datë 17.3.2021 si shoqëri me përgjegjësi të kufizuar. Në mbështetje të germës “c”,

aplikuesi ka dorëzuar strukturën organizative të shoqërisë, e cila përfshin Asambleenë e Aksionerëve, Administratorin, Departamentin Teknik (me nënkontraktorin për operim dhe mirëmbajtje, menaxherin e operimit, përgjegjësin për leje dhe autorizime dhe zyrën e Shëndetit dhe Sigurisë Mjedisore), Departamentin e Administratës (me sektorin e financës, kontabilitetit, juridikut dhe prokurimit/logjistikës), si dhe Departamentin e Shitjes (për shitjen, tregtimin, skedulimin, matjet dhe balancimin). Nga shqyrtimi i kësaj strukture rezulton se shoqëria ka kapacitetet e nevojshme për ushtrimin e veprimtarisë së tregtimit të energjisë elektrike. Në lidhje me germën “d”, rezulton se nuk aplikohet, pasi aplikuesi nuk ka caktuar një përfaqësues ligjor dhe për rrjedhojë nuk ka depozituar akt përfaqësimi në ERE.

- Në përputhje me nenin 9, pika 1.3, germa “a” të rregullores, aplikuesi ka dorëzuar dokumentacionin që vërteton mungesën e detyrimeve të pashlyera ndaj organeve tatimore dhe të sigurimeve shoqërore e shëndetësore. Në këtë kuadër, janë depozituar në ERE vërtetimi i Drejtorisë Rajonale të Tatimeve DTM, më datë 26.3.2025, dhe vërtetimi i Drejtorisë Rajonale të Tatimeve, Tiranë, më datë 26.3.2025, nga të cilët rezulton se shoqëria “SPV Blue 2” sh.p.k. nuk ka asnjë detyrim tatimor apo detyrime të papaguara lidhur me kontributet për sigurimet shoqërore, shëndetësore dhe tatimin mbi të ardhurat nga punësimi deri në datën e lëshimit të këtyre dokumenteve.

- Në përputhje me nenin 9, pika 2.5 të rregullores, aplikuesi ka dorëzuar informacionin mbi sasinë e energjisë elektrike që parashikon të tregtojë gjatë pesë viteve të vlefshmërisë së licencës.

- Në këtë aplikim duhet të plotësohet dhe sa vijon:

NENI 9

Formati dhe dokumentacioni për aplikim

Pika 1.2 Dokumentacioni juridik dhe administrativ

- germa “b”:

Shoqëria ka paraqitur vërtetimin e gjendjes gjyqësore të administratorit, të lëshuar nga Drejtoria e Përgjithshme e Burgjeve me nr. kërkesë 20, datë 11.3.2025, nga i cili rezulton se administratori është i padënuar. Gjithashtu, është dorëzuar vërtetimi i gjendjes gjyqësore për subjektin “SPV Blue 2” sh.p.k., me nr. 19 prot., datë 6.3.2025, ku rezulton se edhe shoqëria është e padënuar. Megjithatë, duke

qenë se sipas përcaktimeve të nenit 8, pika 3 të Rregullores, vërtetimet duhet të jenë të lëshuara jo më herët se një muaj nga data e paraqitjes së aplikimit, vlerësohet se duhet t'i kërkohej aplikuesit dorëzimi i një vërtetimi të përditësuar për shoqërinë.

Pika 1.3. Dokumentacioni financiar dhe fiskal

- germa “b”:

Aplikuesi ka dorëzuar pasqyrat financiare të audituara për vitet kontabël 2022, 2023 dhe 2024, nga të cilat rezulton se shoqëria “SPV Blue 2” sh.p.k., e regjistruar më datë 17.3.2021, ka realizuar shpenzime për paga, sigurime shoqërore dhe investime, por nuk ka gjeneruar fitime në këto tre vite. Shoqëria ka depozituar gjithashtu parashikimin për sasinë e energjisë elektrike që planifikon të tregtojë gjatë pesë viteve të ardhshme, ku për vitin e parë është parashikuar një sasi prej 99,585 MWh në vit, ose rreth 8,299 MWh për një muaj. Në planin e biznesit, përlllogaritjet fillestare janë kryer duke marrë si referencë çmimin në bursën HUPLEX, por në përputhje me kërkesat e rregullores dhe vendimin unifikues të Bordit të ERE-s nr. 16, datë 16.1.2025, është marrë për bazë çmimi mujor i Ditës në Avancë i bursës ALPEX për muajin mars 2025, në vlerën 135,53 euro/MWh. Duke qenë se nga pasqyrat financiare të dorëzuara rezulton se shoqëria nuk disponon të ardhura të mjaftueshme për të garantuar këtë vlerë dhe nuk ka paraqitur dokumentacion tjetër për mbështetje financiare, vlerësohet që të kërkohej nga aplikuesi depozitimi i dokumentacionit për të mbuluar të paktën 1 muaj të ushtrimit të aktivitetit të tregtimit të energjisë elektrike.

- germa “c”:

Aplikuesi ka dorëzuar planin e biznesit për periudhën 2025–2030 mbi aktivitetin e tregtimit të energjisë elektrike në Shqipëri. Dokumenti përfshin një vështrim të përgjithshëm mbi sektorin dhe tregun e energjisë elektrike për periudhën 2021–2024, si dhe parashikime për pesë vitet e ardhshme në lidhje me sasinë e energjisë që do të tregtohet, kostot, të ardhurat dhe shitjet, në përputhje me kërkesat e kësaj pike të rregullores. Sa i takon modalitetin të financimit të veprimtarisë së tregtimit, në planin e biznesit (në pikën 5.3 “Projeksioni i të ardhurave dhe shpenzimeve mujore”) janë parashikuar të ardhura dhe shpenzime që lidhen me aktivitetin e prodhimit të energjisë elektrike dhe jo konkretisht me veprimtarinë e tregtimit. Duke marrë në konsideratë se, aktualisht shoqëria nuk ka filluar të gjenerojë të ardhura nga veprimtaria e

prodhimit, rezulton se nuk është përcaktuar ende mënyra e mbulimit të mbështetjes financiare për ushtrimin e veprimtarisë së tregtimit të energjisë elektrike për të paktën një muaj. Për këtë arsye, vlerësohet e nevojshme që shoqëria ta saktësojë këtë element në vijim.

Për gjithë sa më sipër, Bordi i ERE-s

VENDOSI:

1. Të fillojë procedurën për licencimin e shoqërisë “SPV Blue 2” sh.p.k. në veprimtarinë e tregtimit të energjisë elektrike.

2. Drejtoria e Licencimit dhe Autorizimeve të njoftojë shoqërinë “SPV Blue 2” sh.p.k. për vendimin e Bordit të ERE-s.

Ky vendim hyn në fuqi menjëherë.

Çdo palë e përfshirë në këtë procedurë mund t'i kërkojë ERE-s, brenda 7 ditëve kalendarike nga data e marrjes së vendimit, rishikimin e vendimit të Bordit në rast se ka siguruar prova të reja që mund ta çojnë Bordin në marrjen e një vendimi të ndryshëm nga i mëparshmi apo për gabime materiale të konstatuara. Për këtë vendim mund të bëhet ankim në Gjykatën Administrative Tiranë, brenda 30 ditëve kalendarike nga dita e publikimit në Fletoren Zyrtare.

Ky vendim botohet në Fletoren Zyrtare.

KRYETAR
Petrit Ahmeti

VENDIM

Nr. 85, datë 24.4.2025

**MBI DHËNIEN E AUTORIZIMIT NGA
ERE PËR NDRYSHIMIN E ORTAKUT
QË KONTROLLON INTERESAT E
SHOQËRISË “ALBESP TRADING &
CONSULTING” SHPK**

Në mbështetje të nenit 16, të ligjit nr. 43/2015, “Për sektorin e energjisë elektrike”, të ndryshuar; neneve 5, 7, 9, pika 5, dhe nenit 10 të “Rregullores për procedurat dhe afatet për dhënie të autorizimit nga ERE për ndryshimin e statusit ligjor të të licencuarit, ndryshimin e ortakut/aksionarit që kontrollon interesat e të licencuarit dhe vendosjen e kuotave/aksioneve të ortakut/aksionarit që kontrollon interesat e të licencuarit si mjete për

garantimin e përmbushjes së detyrimit/eve ndaj të tretëve, miratuar me vendimin e Bordit të Entit Rregullator të Energjisë (ERE) nr. 235, datë 26.11.2021; si dhe nenit 15 të “Rregullores për organizimin, funksionimin dhe procedurat e ERE-s”, miratuar me vendimin e Bordit të ERE-s nr. 96, datë 17.6.2016; Bordi i ERE-s, në mbledhjen e tij të datës 24.4.2025, mbasi shqyrtoi relacionin nr. 1064/10 prot., datë 23.4.2025, të Drejtorisë së Licencimit dhe Autorizimeve, “Mbi kërkesën e shoqërisë ‘AlbEsp Trading & Consulting’ sh.p.k. për dhënien e autorizimit nga ERE për ndryshimin e ortakut që kontrollon interesat e saj”,

konstatoi se:

- Për qëllime të shqyrtimit të kërkesës për dhënien e autorizimit për shoqërinë “AlbEsp Trading & Consulting” sh.p.k., është ndjekur procedura dhe është analizuar dokumentacioni, si më poshtë vijon:

1. Kërkesa për marrjen e autorizimit

- Shoqëria “AlbEsp Trading & Consulting” sh.p.k. është e licencuar nga ERE, në:

- Veprimtarinë e furnizimit të energjisë elektrike, me vendimin e Bordit të ERE-s nr. 241, datë 2.12.2021, si dhe në veprimtarinë e tregtimit të energjisë elektrike, me vendimin e Bordit të ERE-s nr. 242, datë 2.12.2021.

- Me shkresën nr. 230 prot., datë 10.2.2025, protokolluar në ERE me nr. 1064 prot., datë 10.2.2025, shoqëria paraqiti aplikimin për marrjen e autorizimit për ndryshimin e ortakut që kontrollon interesat e saj.

2. Shqyrtimi i kërkesës dhe kërkesa për dokumentacion plotësues

- Gjatë shqyrtimit të kërkesës, u evidentuan mungesa në dokumentacionin e paraqitur. Për këtë arsye, me shkresën nr. 1064/2 prot., datë 24.2.2025, shoqërisë iu njoftua mbajtja e një seance dëgjimore, e cila u zhvillua më datë 6.3.2025, në ambientet e ERE-s, me qëllim evidentimin e informacionit dhe dokumentacionit të paplotësuar ose të plotësuar pjesërisht.

- Në vijim, me shkresat e dërguara nga ERE nr. 1064/4 prot., datë 13.3.2025; nr. 1064/5 prot., datë 27.3.2025; dhe nr. 1064/8 prot., datë 14.4.2025 është vijuar korrespondenca me shoqërinë, e cila ka depozituar dokumentacionin plotësues përkatës me shkresat nr. 1064/3 prot., datë 7.3.2025; nr. 1064/6 prot., datë 2.4.2025; dhe nr. 1064/7 prot., datë 14.4.2025.

- Nga verifikimi rezulton se shoqëria “AlbEsp Trading & Consulting” sh.p.k. nuk ka detyrime të pashlyera financiare ndaj ERE-s për pagesat e rregullimit.

3. Vlerësime dhe kushtet për dhënien e autorizimit

- Dhënia e autorizimit nga ERE për ndryshimin e ortakut që kontrollon interesat e shoqërisë “AlbEsp Trading & Consulting” sh.p.k. nuk e përjashton këtë të fundit nga detyrimi për të marrë autorizimet/miratimet e nevojshme nga palë të treta, në rast se kërkohet prej tyre.

- Në referencë të nenit 9, pika 8, të “Rregullores për procedurat dhe afatet për dhënien e autorizimit nga ERE për ndryshimin e statusit ligjor të të licencuarit, ndryshimin e ortakut/aksionarit që kontrollon interesat e të licencuarit dhe vendosjen e kuotave/aksioneve si mjete për garantimin e përmbushjes së detyrimeve ndaj të tretëve”, miratuar me vendimin e Bordit të ERE-s nr. 235, datë 26.11.2021, shoqëria “AlbEsp Trading & Consulting” sh.p.k. detyrohet që, brenda 10 (dhjetë) ditëve nga momenti i reflektimit të ndryshimit të ortakut që kontrollon interesat e saj në regjistrin tregtar të QKB-së, të depozitojë pranë ERE-s ekstraktin historik të përditësuar, me qëllim sigurimin e dokumentimit zyrtar dhe të verifikueshëm të këtij ndryshimi, garantimin e informacionit të saktë dhe të përditësuar mbi kontrollin dhe strukturën e kapitalit të subjektit të licencuar, si dhe respektimin e kuadrit rregullator për detyrimet e njoftimit ndaj autoritetit rregullator.

Për gjithë sa më sipër, Bordi i ERE-s

VENDOSI:

1. Dhënien e autorizimit nga ERE për ndryshimin e ortakut që kontrollon interesat e shoqërisë “AlbEsp Trading & Consulting” sh.p.k.

2. Ortaku i vetëm që kontrollon interesat e shoqërisë “AlbEsp Trading & Consulting” sh.p.k. bëhet z. Alfred Sadikaj.

3. Dhënia e autorizimit nga ERE, për ndryshimin e ortakut që kontrollon interesat e shoqërisë “AlbEsp Trading & Consulting” sh.p.k., nuk e çliron këtë të fundit nga detyrimi për të marrë autorizimet/miratimet e nevojshme nga palë të treta, në rast se kjo kërkohet.

4. Shoqëria duhet të depozitojë në ERE ekstraktin historik të regjistrin tregtar brenda 10

(dhjetë) ditëve nga reflektimi në të i ndryshimit të ortakut që kontrollon interesat e saj.

5. Ky vendim është objekt rishikimi nga ERE.

6. Drejtoria e Licencimit dhe Autorizimeve të njoftojë shoqërinë “AlbEsp Trading & Consulting sh.p.k. dhe Ministrinë e Infrastrukturës dhe Energjisë për vendimin e Bordit të ERE-s.

Ky vendim hyn në fuqi menjëherë.

Çdo palë e përfshirë në këtë procedurë mund t'i kërkojë ERE-s, brenda 7 ditëve kalendarike nga data e marrjes së vendimit, rishikimin e vendimit të Bordit, në rast se ka siguruar prova të reja që mund ta çojnë Bordin në marrjen e një vendimi të ndryshëm nga i mëparshmi, apo për gabime materiale të konstatuara. Për këtë vendim mund të bëhet ankim në Gjykatën Administrative Tiranë, brenda 30 ditëve kalendarike nga dita e publikimit në Fletoren Zyrtare.

Ky vendim botohet në Fletoren Zyrtare.

KRYETAR
Petrir Ahmeti

VENDIM
Nr. 86, datë 24.4.2025

**MBI FILLIMIN E PROCEDURËS PËR
SHQYRTIMIN E KËRKESËS SË
SHOQËRISË “GREENNAT SOLAR PARK
BALLSH” SHPK, PËR MARRJEN E
AUTORIZIMIT NGA ERE PËR
TRANSFERIMIN (NËPËRMJET
KONTRATËS SË HIPOTEKËS) TË
ASETEVE FIKSE TË SAJ**

Në mbështetje të neneve 16, 20, germa “a”, dhe 44, të ligjit nr. 43/2015, “Për sektorin e energjisë elektrike”, të ndryshuar; neneve 2, germa “a”, 3, 4, gerrat “a” dhe “b”, 5, germa “j”, 6, 7 dhe 8 të “Rregullores së procedurave të transferimit të aseteve nga të licencuarit”, miratuar me vendimin e Bordit të Entit Rregullator të Energjisë (ERE) nr. 119, datë 21.7.2016; neneve 15 dhe 19, pika 1, germa “a”, të “Rregullores për organizimin, funksionimin dhe procedurat e ERE-s”, miratuar me vendimin e Bordit të ERE-s nr. 96, datë 17.6.2016; si dhe pikës 1.3 dhe pikës 1.6 të “Kushteve të licencës për prodhimin e energjisë elektrike”; Bordi i ERE-s, në mbledhjen e tij të datës 24.4.2025, mbasi shqyrtoi relacionin me nr. 1475/1 prot., datë 23.4.2025, të

Drejtorisë së Licencimit dhe Autorizimeve, “Mbi kërkesën e shoqërisë ‘GreeNNat Solar Park Ballsh’ sh.p.k. për marrjen e autorizimit nga ERE për transferimin (nëpërmjet vendosjes së hipotekës) të aseteve të paluajtshme të saj”,

konstatoi se:

- Për qëllime të shqyrtimit të kërkesës për dhënien e autorizimit për transferimin (nëpërmjet vendosjes së hipotekës dhe barrës siguruese kolaterali financiar) të aseteve të shoqërisë “GreeNNat Solar Park Ballsh” sh.p.k., është ndjekur procedura dhe është analizuar dokumentacioni, si më poshtë vijon:

1. Kërkesa për marrjen e autorizimit:

- Shoqëria “GreeNNat Solar Park Ballsh” sh.p.k. është licencuar në veprimtarinë e prodhimit të energjisë elektrike me vendimin e Bordit të ERE-s nr. 132, datë 2.7.2024, nga centrali fotovoltaiik me kapacitet prodhues 100 mw, për një afat 25-vjeçar, me vendndodhje në zonën kadastrale 1090, Njësia Administrative Ballsh, Bashkia Mallakastër, qarku Fier.

- Në vijim, me vendimin nr. 223, datë 23.10.2024, Bordi i ERE-s vendosi disa ndryshime në lidhje me vendimin nr. 132/2024, duke përcaktuar se shoqëria do të ushtojë veprimtarinë e prodhimit të energjisë elektrike për kapacitetin e instaluar prej 25 mw dhe për kapacitetin e plotë prej 100 mw jo më vonë se data 11.1.2028.

- Me shkresën e protokolluar në ERE me nr. 1475 prot., datë 8.4.2025, shoqëria ka paraqitur kërkesën për marrjen e autorizimit nga ERE për transferimin (nëpërmjet vendosjes së hipotekës dhe barrës siguruese kolaterali financiar) të aseteve të shoqërisë “GreeNNat Solar Park Ballsh” sh.p.k., si mjet për garantimin e shlyerjes së detyrimit ndaj “Raiffeisen Bank” sh.a.

2. Shqyrtimi i kërkesës dhe dokumentacionit të paraqitur:

- Në referencë të përcaktimeve të nenit 44, pika 2, të ligjit nr. 43/2015 “Për sektorin e energjisë elektrike”, të ndryshuar, si dhe të neneve 2, germa “a”, 3, 5, germa “j” dhe 6 të “Rregullores së procedurave të transferimit të aseteve nga të licencuarit”, miratuar me vendimin e Bordit të ERE-s nr. 119, datë 21.7.2016, rezulton se ERE miraton kërkesat e të licencuarave për transferimin e aseteve fikse (të paluajtshme) që i shërbejnë veprimtarisë së licencuar.

- Nga shqyrtimi i aplikimit, në mbështetje të përcaktimeve të nenit 7 të “Rregullores së procedurave të transferimit të aseteve nga të licencuarit”, rezulton se nevojitet të plotësohet dhe dokumentacioni në vijim:

Neni 7, pika 1:

- Germa “a”: shoqëria duhet të sjellë ekstraktin historik të saj.

- Germa “c”: shoqëria duhet të bëjë me dije në lidhje me gjendjen financiare të saj dhe efektin e pritshëm pas miratimit të transferimit të aseteve.

- Germa “d”: shoqëria duhet të depozitojë në ERE dokumentacionin e kërkuar nga kjo pikë e rregullores, në lidhje me kandidatin e propozuar për transferimin e aseteve.

- Germa “e”: shoqëria duhet të informojë në lidhje me garantimin e shlyerjes së kredisë, si dhe mbarëvajtjen e aktivitetit të prodhimit të energjisë elektrike.

- Germa “f”: shoqëria duhet të informojë në lidhje me efektet e pritshme, në lidhje me transferimin e aktivitetit të prodhimit të energjisë.

- Germa “h”: shoqëria duhet të depozitojë kontratën e kredisë nr. 1687 rep., nr. 714 kol., datë 3.4.2025, si dhe të përditësojë/depozitojë, kontratën e hipotekës me listën e detajuar të aseteve fikse (të paluajtshme) që i shërbejnë veprimtarisë së licencuar me vlerat respektive dhe totale, sipas përcaktimeve të rregullores. Gjithashtu, në këtë kontratë nuk parashikohet gatishmëria e shprehur nga ana e bankës për të rishikuar përcaktimet në marrëveshjen e nënshkruar në rast mosmarrjeje miratimi nga ERE, ndaj në vijim do t’i bëhet me dije shoqërisë/bankës për të vlerësuar qëndrimin e tyre.

- Germa “i”: shoqëria duhet të paraqesë në ERE deklaratën nga banka, e cila duhet të shprehë gatishmërinë që të garantojë vetë, apo me palë të tjera veprimtarinë e licencuar në rast të transferimit të aseteve.

- Germa “j”: shoqëria duhet të bëjë me dije nëse ka pasur transferime të kryera më herët nga ana saj.

- Pika 3: sa konstatuar kontrata e nënshkruar me Ministrinë e Infrastrukturës dhe Energjisë (MIE) nuk e përmban një detyrim të tillë, gjithsesi shoqëria duhet të sqarojë nëse ka informuar MIE-n për këtë kërkesë dhe të paraqesë dokumentacionin përkatës të komunikimit.

- Pika 6: shoqëria nuk ka bërë me dije nëse ka pjesë të dokumentacionit të përcjellë që kërkon të

mos jetë e hapur për publikun, ndaj do t’i kërkohej kjo në vijim.

Për gjithë sa më sipër, Bordi i ERE-s

VENDOSI:

1. Të fillojë procedurën për shqyrtimin e kërkesës së shoqërisë “GreeNNat Solar Park Ballsh” sh.p.k. për marrjen e autorizimit nga ERE për transferimin (nëpërmjet vendosjes së hipotekës) të aseteve fikse të saj, si mjet për garantimin e përmbushjes së detyrimeve që rrjedhin nga “Kontrata e kredisë” nr. 1687 rep., nr. 714 kol., datë 3.4.2025, lidhur ndërmjet “Raiffeisen Bank” sh.a., në cilësinë e kredidhënësit dhe shoqërisë “GreeNNat Solar Park Ballsh” sh.p.k.

2. Drejtoria e Licencimit dhe Autorizimeve të njoftojë shoqërinë “GreeNNat Solar Park Ballsh” sh.p.k. dhe Ministrinë e Infrastrukturës dhe Energjisë për vendimin e Bordit të ERE-s.

Ky vendim hyn në fuqi menjëherë.

Çdo palë e përfshirë në këtë procedurë mund t’i kërkojë ERE-s, brenda 7 ditëve kalendarike nga data e marrjes së vendimit, rishikimin e vendimit të Bordit, në rast se ka siguruar prova të reja që mund ta çojnë Bordin në marrjen e një vendimi të ndryshëm nga i mëparshmi, apo për gabime materiale të konstatuara. Për këtë vendim mund të bëhet ankim në Gjykatën Administrative Tiranë, brenda 30 ditëve kalendarike nga dita e publikimit në Fletoren Zyrtare.

Ky vendim botohet në Fletoren Zyrtare.

KRYETAR
Petrit Ahmeti

VENDIM Nr. 87, datë 24.4.2025

MBI FILLIMIN E PROCEDURËS PËR HEQJEN E LICENCËS NR. 129, SERIA PV11K, NË VEPRIMTARINË E PRODIMIT TË ENERGJISË ELEKTRIKE, DHËNË SHOQËRISË “SELISHTË” SHPK

Në mbështetje të neneve 16 dhe 42, pika 1, germa “ç”, të ligjit nr. 43/2015, “Për sektorin e energjisë elektrike”, të ndryshuar; neneve 5, germa “ç”; 6 dhe 7 të “Rregullores për procedurat e heqjes

së licencave në sektorin e energjisë elektrike dhe të gazit natyror”, miratuar me vendimin e Bordit të Entit Rregullator të Energjisë (ERE) nr. 58, datë 18.4.2017; nenit 15 të “Rregullores për organizimin, funksionimin dhe procedurat e ERE-s”, miratuar me vendimin e Bordit të ERE-s nr. 96, datë 17.6.2016; si dhe pikës 6.1, germa “ç”, të “Kushteve të licencës për prodhimin e energjisë elektrike”, Bordi i ERE-s, në mbledhjen e tij të datës 24.4.2025, pasi shqyrtoi relacionin me nr. 1246/3 prot., datë 14.4.2025, të përgatitur nga grupi i punës, “Mbi fillimin e procedurës për heqjen e licencave të subjekteve debitore ndaj ERE-s për pagesat e rregullimit të vitit 2024”,

konstatoi se:

- Shoqëria “Selishte” sh.p.k. është mbajtëse e licencës nr. 129, seria PV11K, në veprimtarinë e prodhimit të energjisë elektrike, dhënë me vendimin e Bordit të ERE-s nr. 60, datë 22.6.2011.

- Me vendimin e bordit nr. 83, datë 2.5.2024, ERE ka përcaktuar pagesat e rregullimit për vitin 2024 për të licencuarit në sektorin e energjisë elektrike dhe të gazit natyror.

- Vendimi i Bordit të ERE-s nr. 83/2024 është publikuar në Fletoren Zyrtare nr. 86, datë 21.5.2024. Përveç botimit në Fletoren Zyrtare, i licencuari është njoftuar për këtë vendim, edhe nëpërmjet shkresës së ERE-s nr. 1237 prot., datë 28.5.2024.

- Nga verifikimi administrativ rezulton se shoqëria “Selishte” sh.p.k. nuk ka kryer pagesën e detyrimit rregullator për vitin 2024.

- Me urdhrin e kryetarit nr. 47, datë 4.3.2025, është ngritur grupi i punës për zhvillimin e hetimit administrativ dhe marrjen e masave administrative ndaj të licencuarve debitorë për pagesat e rregullimit të vitit 2024 të pashlyera ndaj ERE-s.

- Me shkresën nr. 1335 prot., datë 13.3.2025, i është njoftuar subjektit çelja e hetimit administrativ, duke i lënë afat 5 ditë për të paraqitur shpjegime dhe dokumentacion shoqërues, në lidhje me statusin e shlyerjes së detyrimit. Kjo shkresë është dërguar, gjithashtu, me *e-mail* më datë 17.3.2025.

- Subjekti “Selishte” sh.p.k. nuk ka paraqitur shpjegime dhe nuk ka kryer pagesën, si dhe nuk ka kundërshtuar vendimin e Bordit të ERE-s nr. 83/2024.

1. Vlerësimi i shkeljes dhe parashikimet ligjore:

- Mosshlyerja e pagesës së rregullimit për vitin 2024 përbën shkelje të dispozitave të neneve 42,

germa “ç”, dhe 107 të ligjit nr. 43/2015, “Për sektorin e energjisë elektrike”, të ndryshuar, i cili parashikon, se: ERE heq një licencë kur i licencuari nuk kryen pagesat e rregullimit, të vendosura nga ERE, siç përcaktohet nga neni 17 i këtij ligji; si dhe për moskryerjen e pagesës rregullatore nga ana e të licencuarit brenda afatit të përcaktuar, ERE ndëshkon me gjobë deri në 3 për qind të të ardhurave të vitit paraardhës të të licencuarit, si dhe ka të drejtë të aplikojë një kamatëvonesë mbi vlerën e pagesës rregullatore në masën e 0.2 % të xhiros ditore për çdo ditë vonesë në pagesën e saj.

- Në rastet kur subjektet nuk kanë zhvilluar aktivitete dhe nuk kanë të ardhura për vitin paraardhës, në zbatim të rregullores për miratimin e pagesave të rregullimit, aplikohet një tarifë fikse dhe për këto raste nuk mund të kalkulohet masa e gjobës.

2. Përputhshmëria me rregulloren për heqjen e licencës:

- Në përputhje me nenet 5 dhe 6 të “Rregullores për procedurat e heqjes së licencave në sektorin e energjisë elektrike dhe të gazit natyror”, miratuar me vendimin e Bordit të ERE-s nr. 58, datë 18.4.2017, subjekti ndaj të cilit ka filluar procedura për heqjen e licencës mbetet përgjegjës për shlyerjen e të gjitha detyrimeve të pashlyera ndaj ERE-s.

- Sipas nenit 7 të kësaj Rregulloreje, subjekti i licencuar ka të drejtë të japë përgjigje me shkrim brenda 30 ditëve nga marrja dijeni për fillimin e procedurës për heqjen e licencës.

3. Masat e mëtejshme dhe dispozita mbështetëse:

- Nisur nga parashikimet e ligjit nr. 43/2015 dhe të rregullores përkatëse, vlerësohet se, për të siguruar trajtim të barabartë për të gjitha subjektet që kanë kryer të njëjtën shkelje (mosshlyerje të pagesës së rregullimit), ndaj shoqërisë “Selishte” sh.p.k. duhet të vijohen procedurat për heqjen e licencës.

- Nëse heqja e licencës do të prekte aktivitetin e prodhimit të energjisë elektrike, duhet ndjekur procedura e parashikuar në nenin 42, pika 3 të ligjit nr. 43/2015, për marrjen e masave të përkohshme për administrimin e aseteve për sigurinë e furnizimit të konsumatorëve, në bashkëpunim me Ministrinë e Infrastrukturës dhe Energjisë (MIE).

Për gjithë sa më sipër, Bordi i ERE-s

VENDOSI:

1. Fillimin e procedurës për heqjen e licencës nr. 129, seria PV11K, për veprimtarinë e prodhimit të energjisë elektrike, dhënë shoqërisë “Selishte” sh.p.k., me vendimin e Bordit të ERE-s nr. 60, datë 22.6.2011.

2. I licencuari ka të drejtë për t’u përgjigjur me shkrim brenda 30 ditëve nga data e marrjes së njoftimit për fillimin e procedurave për heqjen e licencës.

3. Grupi i punës të njoftojë shoqërinë “Selishte” sh.p.k. dhe Ministrinë e Infrastrukturës dhe Energjisë për vendimin e Bordit të ERE-s.

Ky vendim hyn në fuqi menjëherë.

Çdo palë e përfshirë në këtë procedurë mund t’i kërkojë ERE-s, brenda 7 ditëve kalendarike nga data e marrjes së vendimit, rishikimin e vendimit të Bordit, në rast se ka siguruar prova të reja që mund ta çojnë Bordin në marrjen e një vendimi të ndryshëm nga i mëparshmi, apo për gabime materiale të konstatuara. Për këtë vendim mund të bëhet ankim në Gjykatën Administrative Tiranë, brenda 30 ditëve kalendarike nga dita e publikimit në Fletoren Zyrtare.

Ky vendim botohet në Fletoren Zyrtare.

KRYETAR
Petrît Ahmeti

VENDIM

Nr. 88, datë 24.4.2025

**MBI FILLIMIN E PROCEDURËS PËR
HEQJEN E LICENCËS NR. 310, SERIA
FK15/F21 NË VEPRIMTARINË E
FURNIZIMIT TË ENERGJISË
ELEKTRIKE, DHËNË SHOQËRISË
“ENERGY SUPPLY – AL” SHPK**

Në mbështetje të neneve 16 dhe 42, pika 1, germa “ç”, të ligjit nr. 43/2015, “Për sektorin e energjisë elektrike”, të ndryshuar; të neneve 5, germa “ç”, 6 dhe 7, të “Rregullores për procedurat e heqjes së licencave në sektorin e energjisë elektrike dhe të gazit natyror”, miratuar me vendimin e Bordit të Entit Rregullator të Energjisë (ERE) nr. 58, datë 18.4.2017; të nenit 15, të “Rregullores për organizimin, funksionimin dhe procedurat e ERE-s”, miratuar me vendimin e Bordit të ERE-s nr. 96,

Faqe | 12254

datë 17.6.2016; si dhe të pikës 6.2, germa “ç”, të “Kushteve të licencës së furnizimit të energjisë elektrike”; Bordi i ERE-s, në mbledhjen e tij të datës 24.4.2025, pasi shqyrtoi relacionin me nr. 1246/3 prot., datë 14.4.2025, të përgatitur nga Grupi i Punës, “Mbi fillimin e procedurës për heqjen e licencave të subjekteve debitoare ndaj ERE-s për pagesat e rregullimit të vitit 2024”,

konstatoi se:

- Shoqëria “Energy Supply – AL” sh.p.k. është mbajtëse e licencës nr. 310, seria FK15/F21, në veprimtarinë e furnizimit të energjisë elektrike, dhënë me vendimin e Bordit të ERE-s nr. 5, datë 2.2.2011, rinovuar me vendimin nr. 123, datë 14.10.2015 dhe nr. 14, datë 20.1.2021.

- Me vendimin e Bordit nr. 83, datë 2.5.2024, ERE ka përcaktuar pagesat e rregullimit për vitin 2024 për të licencuarit në sektorin e energjisë elektrike dhe të gazit natyror.

- Vendimi i Bordit të ERE-s nr. 83/2024, është publikuar në Fletoren Zyrtare nr. 86, datë 21.5.2024. Përveç botimit në Fletoren Zyrtare, i licencuari është njoftuar për këtë vendim, edhe nëpërmjet shkresës së ERE-s nr. 1154 prot., datë 23.5.2024.

- Nga verifikimi administrativ rezulton se shoqëria “Energy Supply – AL” sh.p.k. nuk ka kryer pagesën e detyrimit rregullator për vitin 2024.

- Me urdhrin e kryetarit nr. 47, datë 4.3.2025, është ngritur grupi i punës për zhvillimin e hetimit administrativ dhe marrjen e masave administrative ndaj të licencuarve debitorë për pagesat e rregullimit të vitit 2024 të pashlyera ndaj ERE-s.

- Me shkresën nr. 1337 prot., datë 13.3.2025, shoqëria është njoftuar për çeljen e hetimit administrativ, duke i lënë afat 5 (pesë) ditë nga marrja e njoftimit për të paraqitur shpjegime dhe dokumentacion mbi statusin e shlyerjes së detyrimit ndaj ERE-s për vitin 2024. Kjo shkresë është kthyer mbrapsht nga shërbimi postar me shënimin “I panjohur”, por është përcjellë gjithashtu me *email* më datë 17.3.2025.

- Subjekti “Energy Supply – AL” sh.p.k. nuk ka paraqitur shpjegime, nuk ka kryer pagesën e detyrimit, si dhe nuk ka kundërshtuar vendimin e Bordit të ERE-s nr. 83/2024.

1. Vlerësimi i shkeljes dhe parashikimet ligjore:

- Mosshlyerja e pagesës së rregullimit për vitin 2024 përbën shkelje të dispozitave të neneve 42, germa “ç” dhe 107, të ligjit nr. 43/2015, “Për

sektorin e energjisë elektrike”, të ndryshuar, i cili parashikon se: “ERE heq një licencë kur i licencuari nuk kryen pagesat e rregullimit, të vendosura nga ERE, siç përcaktohet nga neni 17 i këtij ligji; si dhe për moskryerjen e pagesës rregullatore nga ana e të licencuarit brenda afatit të përcaktuar, ERE ndëshkon me gjobë deri në 3 për qind të të ardhurave të vitit paraardhës të të licencuarit, si dhe ka të drejtë të aplikojë një kamatëvonesë mbi vlerën e pagesës rregullatore, në masën e 0.2 % të xhiros ditore për çdo ditë vonesë në pagesën e saj.”.

- Në rastet kur subjektet nuk kanë zhvilluar aktivitet dhe nuk kanë të ardhura për vitin paraardhës, në zbatim të rregullores për miratimin e pagesave të rregullimit, aplikohet një tarifë fikse dhe për këto raste nuk mund të kalkulohet masa e gjobës.

2. Përputhshmëria me rregulloren për heqjen e licencës:

- Në përputhje me nenet 5 dhe 6 të “Rregullores për procedurat e heqjes së licencave në sektorin e energjisë elektrike dhe të gazit natyror”, miratuar me vendimin e Bordit të ERE-s nr. 58, datë 18.4.2017, subjekti që i nënshtrohet procedurës për heqjen e licencës mbetet përgjegjës për shlyerjen e detyrimeve të pashlyera ndaj ERE-s.

- Sipas nenit 7 të kësaj rregulloreje, subjekti i licencuar ka të drejtë të japë përgjigje me shkrim brenda 30 ditëve nga marrja e dëgjimit për fillimin e procedurës për heqjen e licencës.

3. Masat e mëtejshme dhe dispozita mbështetëse:

- Në zbatim të parashikimeve të ligjit nr. 43/2015 dhe të “Rregullores për procedurat e heqjes së licencave”, vlerësohet se, për të garantuar trajtim të barabartë për të gjitha subjektet që kanë kryer shkelje të njëjtë (mosshlyerje të pagesës së rregullimit), ndaj shoqërisë “Energy Supply – AL” sh.p.k. duhet të vijohen procedurat për heqjen e licencës.

- Në çdo rast, edhe pas fillimit të procedurës së heqjes së licencës, subjekti nuk çlirohet nga detyrimi për të shlyer pagesën e rregullimit ndaj ERE-s.

Për gjithë sa më sipër, Bordi i ERE-s

VENDOSI:

1. Fillimin e procedurës për heqjen e licencës nr. 310, seria FK15/F21, në veprimtarinë e furnizimit të energjisë elektrike, dhënë shoqërisë “Energy Supply – AL” sh.p.k., me vendimin e Bordit të ERE-

s nr. 5, datë 2.12.2011, rinovuar me vendimin nr. 123, datë 14.10.2015 dhe nr. 14, datë 20.1.2021.

2. I licencuari ka të drejtë për t’u përgjigjur me shkrim brenda 30 ditëve nga data e marrjes së njoftimit për fillimin e procedurave për heqjen e licencës.

3. Grupi i Punës, të njoftojë shoqërinë “Energy Supply – AL” sh.p.k., “OST” sh.a., “FIL” sh.a. dhe “ALPEX” sh.a. për vendimin e Bordit të ERE-s.

Ky vendim hyn në fuqi menjëherë.

Çdo palë e përfshirë në këtë procedurë mund t’i kërkojë ERE-s, brenda 7 ditëve kalendarike nga data e marrjes së vendimit, rishikimin e vendimit të Bordit në rast se ka siguruar prova të reja që mund ta çojnë Bordin në marrjen e një vendimi të ndryshëm nga i mëparshmi apo për gabime materiale të konstatuara. Për këtë vendim mund të bëhet ankim në Gjykatën Administrative Tiranë, brenda 30 ditëve kalendarike nga dita e publikimit në Fletoren Zyrtare.

Ky vendim botohet në Fletoren Zyrtare.

KRYETAR
Petrit Ahmeti

VENDIM

Nr. 89, datë 24.4.2025

MBI FILLIMIN E PROCEDURËS PËR HEQJEN E LICENCËS NR. 309, SERIA T15/T20 NË VEPRIMTARINË E TREGTIMIT TË ENERGJISË ELEKTRIKE, DHËNË SHOQËRISË “ENERGY SUPPLY – AL” SHPK

Në mbështetje të neneve 16 dhe 42, pika 1, germa “ç”, të ligjit nr. 43/2015, “Për sektorin e energjisë elektrike”, të ndryshuar; të neneve 5, germa “ç”, 6 dhe 7, të “Rregullores për procedurat e heqjes së licencave në sektorin e energjisë elektrike dhe të gazit natyror”, miratuar me vendimin e Bordit të Entit Rregullator të Energjisë (ERE) nr. 58, datë 18.4.2017; të nenit 15, të “Rregullores për organizimin, funksionimin dhe procedurat e ERE-s”, miratuar me vendimin e Bordit të ERE-s nr. 96, datë 17.6.2016; si dhe të pikës 5.1, germa “ç”, të “Kushteve të licencës së tregtimit të energjisë elektrike”; Bordi i ERE-s, në mbledhjen e tij të datës 24.4.2025, pasi shqyrtoi relacionin me nr. 1246/3 prot., datë 14.4.2025, të përgatitur nga Grupi i

Punës, “Mbi fillimin e procedurës për heqjen e licencave të subjekteve debitore ndaj ERE-s për pagesat e rregullimit të vitit 2024”,

konstatoi se:

- Shoqëria “Energy Supply – AL” sh.p.k. është mbajtëse e licencës nr. 309, seria T15/T20, në veprimtarinë e tregtimit të energjisë elektrike, dhënë me vendimin e Bordit të ERE-s nr. 6, datë 2.2.2011, rinovuar me vendimin nr. 122, datë 14.10.2015 dhe nr. 13, datë 20.1.2021.

- Me vendimin e Bordit nr. 83, datë 2.5.2024, ERE ka përcaktuar pagesat e rregullimit për vitin 2024 për të licencuarit në sektorin e energjisë elektrike dhe të gazit natyror.

- Vendimi i Bordit të ERE-s nr. 83/2024 është publikuar në Fletoren Zyrtare nr. 86, datë 21.5.2024. Përveç botimit në Fletoren Zyrtare, i licencuari është njoftuar për këtë vendim, edhe nëpërmjet shkresës së ERE-s nr. 1154 prot., datë 23.5.2024.

- Nga verifikimi administrativ rezulton se shoqëria “Energy Supply – AL” sh.p.k. nuk ka kryer pagesën e detyrimit rregullator për vitin 2024.

- Me urdhrin e kryetarit nr. 47, datë 4.3.2025, është ngritur grupi i punës për zhvillimin e hetimit administrativ dhe marrjen e masave administrative ndaj të licencuarve debitore për pagesat e rregullimit të vitit 2024 të pashlyera ndaj ERE-s.

- Me shkresën nr. 1337 prot., datë 13.3.2025, shoqëria është njoftuar për çeljen e hetimit administrativ, duke i lënë afat 5 (pesë) ditë nga marrja e njoftimit për të paraqitur shpjegime dhe dokumentacion mbi statusin e shlyerjes së detyrimit ndaj ERE-s për vitin 2024. Kjo shkresë është kthyer mbrapsht nga shërbimi postar me shënimin “I panjohur”, por është përcjellë gjithashtu me *email* më datë 17.3.2025.

- Subjekti “Energy Supply – AL” sh.p.k. nuk ka paraqitur shpjegime, nuk ka kryer pagesën e detyrimit, si dhe nuk ka kundërshtuar vendimin e Bordit të ERE-s nr. 83/2024.

1. Vlerësimi i shkeljes dhe parashikimet ligjore:

- Mosshlyerja e pagesës së rregullimit për vitin 2024 përbën shkelje të dispozitave të neneve 42, germa “ç” dhe 107, të ligjit nr. 43/2015, “Për sektorin e energjisë elektrike”, të ndryshuar, i cili parashikon se: “ERE heq një licencë kur i licencuari nuk kryen pagesat e rregullimit, të vendosura nga ERE, siç përcaktohet nga neni 17 i këtij ligji; si dhe për moskryerjen e pagesës rregullatore nga ana e të

licencuarit brenda afatit të përcaktuar, ERE ndëshkon me gjobë deri në 3 për qind të të ardhurave të vitit paraardhës të të licencuarit, si dhe ka të drejtë të aplikojë një kamatëvonesë mbi vlerën e pagesës rregullatore, në masën e 0.2 % të xhiros ditore për çdo ditë vonesë në pagesën e saj.”.

- Në rastet kur subjektet nuk kanë zhvilluar aktivitetet dhe nuk kanë të ardhura për vitin paraardhës, në zbatim të rregullores për miratimin e pagesave të rregullimit, aplikohet një tarifë fikse dhe për këto raste nuk mund të kalkulohet masa e gjobës.

2. Përputhshmëria me rregulloren për heqjen e licencës:

- Në përputhje me nenet 5 dhe 6, të “Rregullores për procedurat e heqjes së licencave në sektorin e energjisë elektrike dhe të gazit natyror”, miratuar me vendimin e Bordit të ERE-s nr. 58, datë 18.4.2017, subjekti që i nënshtrohet procedurës për heqjen e licencës mbetet përgjegjës për shlyerjen e detyrimeve të pashlyera ndaj ERE-s.

- Sipas nenit 7 të kësaj rregulloreje, subjekti i licencuar ka të drejtë të japë përgjigje me shkrim brenda 30 ditëve nga marrja dijeni për fillimin e procedurës për heqjen e licencës.

3. Masat e mëtejshme dhe dispozita mbështetëse:

- Në zbatim të parashikimeve të ligjit nr. 43/2015 dhe të “Rregullores për procedurat e heqjes së licencave”, vlerësohet se, për të garantuar trajtim të barabartë për të gjitha subjektet që kanë kryer shkelje të njëjtë (mosshlyerje të pagesës së rregullimit), ndaj shoqërisë “Energy Supply – AL” sh.p.k. duhet të vijohen procedurat për heqjen e licencës.

- Në çdo rast, edhe pas fillimit të procedurës së heqjes së licencës, subjekti nuk çlirohet nga detyrimi për të shlyer pagesën e rregullimit ndaj ERE-s.

Për gjithë sa më sipër, Bordi i ERE-s

VENDOSI:

1. Fillimin e procedurës për heqjen e licencës nr. 309, seria T15/T20, për veprimtarinë e tregtimit të energjisë elektrike, dhënë shoqërisë “Energy Supply – AL” sh.p.k., me vendimin e Bordit të ERE-s nr. 6, datë 2.2.2011, rinovuar me vendimin nr. 122, datë 14.10.2015 dhe nr. 13, datë 20.1.2021.

2. I licencuari ka të drejtë për t’u përgjigjur me shkrim brenda 30 ditëve nga data e marrjes së

njoftimit për fillimin e procedurave për heqjen e licencës.

3. Grupi i Punës të njoftojë shoqërinë “Energy Supply – AL” sh.p.k., “OST” sh.a., “FTL” sh.a. dhe “ALPEX” sh.a. për vendimin e Bordit të ERE-s.

Ky vendim hyn në fuqi menjëherë.

Çdo palë e përfshirë në këtë procedurë mund t'i kërkojë ERE-s, brenda 7 ditëve kalendarike nga data e marrjes së vendimit, rishikimin e vendimit të Bordit në rast se ka siguruar prova të reja që mund ta çojnë Bordin në marrjen e një vendimi të ndryshëm nga i mëparshmi apo për gabime materiale të konstatuara. Për këtë vendim mund të bëhet ankim në Gjykatën Administrative Tiranë, brenda 30 ditëve kalendarike nga dita e publikimit në Fletoren Zyrtare.

Ky vendim botohet në Fletoren Zyrtare.

KRYETAR
Petrit Ahmeti

VENDIM
Nr. 90, datë 24.4.2025

**MBI FILLIMIN E PROCEDURËS PËR
HEQJEN E LICENCËS NR. 322, SERIA
F15/F20 NË VEPRIMTARINË E
FURNIZIMIT TË ENERGJISË
ELEKTRIKE, DHËNË SHOQËRISË
“ENERGIA GAS AND POWER ALBANIA”
SHPK**

Në mbështetje të neneve 16 dhe 42, pika 1, germa “ç”, të ligjit nr. 43/2015, “Për sektorin e energjisë elektrike”, të ndryshuar; të neneve 5, germa “ç”, 6 dhe 7, të “Rregullores për procedurat e heqjes së licencave në sektorin e energjisë elektrike dhe të gazit natyror”, miratuar me vendimin e Bordit të Entit Rregullator të Energjisë (ERE) nr. 58, datë 18.4.2017; të nenit 15, të “Rregullores për organizimin, funksionimin dhe procedurat e ERE-s”, miratuar me vendimin e Bordit të ERE-s nr. 96, datë 17.6.2016; si dhe të pikës 6.2, germa “ç”, të “Kushteve të licencës së furnizimit të energjisë elektrike”, Bordi i ERE-s, në mbledhjen e tij të datës 24.4.2025, pasi shqyrtoi relacionin me nr. 1246/3 prot., datë 14.4.2025, të përgatitur nga Grupi i Punës, “Mbi fillimin e procedurës për heqjen e licencave të subjekteve debitoare ndaj ERE-s për pagesat e rregullimit të vitit 2024”,

konstatoi se:

- Shoqëria “Energia Gas and Power Albania” sh.p.k. është mbajtëse e licencës nr. 322, seria F15/F20, për veprimtarinë e furnizimit të energjisë elektrike, dhënë me vendimin e Bordit të ERE-s nr. 159, datë 18.12.2015, dhe rinovuar me vendimin nr. 209, datë 11.12.2020.

- Me vendimin e Bordit nr. 83, datë 2.5.2024, ERE ka përcaktuar pagesat e rregullimit për vitin 2024 për të licencuarit në sektorin e energjisë elektrike dhe të gazit natyror.

- Vendimi i Bordit të ERE-s nr. 83/2024 është publikuar në Fletoren Zyrtare nr. 86, datë 21.5.2024. Përveç botimit në Fletoren Zyrtare, i licencuari është njoftuar për këtë vendim, edhe nëpërmjet shkresës së ERE-s nr. 1155 prot., datë 23.5.2024.

- Nga verifikimi administrativ rezulton se shoqëria “Energia Gas and Power Albania” sh.p.k. nuk ka kryer pagesën e detyrimit rregullator për vitin 2024.

- Me urdhrin e Kryetarit nr. 47, datë 4.3.2025, është ngritur grupi i punës për zhvillimin e hetimit administrativ dhe marrjen e masave administrative ndaj të licencuarve debitorë për pagesat e rregullimit të vitit 2024 të pashlyera ndaj ERE-s.

- Me shkresën nr. 1338 prot., datë 13.3.2025, shoqëria është njoftuar për çeljen e hetimit administrativ, duke i kërkuar që brenda 5 (pesë) ditëve nga marrja e njoftimit të paraqesë shpjegime për statusin e shlyerjes së detyrimit, si dhe çdo dokumentacion që mund të shërbejë në këtë procedurë. Kjo shkresë është kthyer mbrapsht nga shërbimi postar me shënimin “Larguar”, ndërkohë është dërguar edhe nëpërmjet *email-it*, më datë 17.3.2025, i cili, gjithashtu, është kthyer mbrapsht për shkak të pavlefshmërisë së adresës elektronike. Shoqëria “Energia Gas and Power Albania” sh.p.k. nuk ka paraqitur shpjegime, nuk ka shlyer detyrimin e pagesës rregullatore për vitin 2024 dhe nuk ka kundërshtuar vendimin e Bordit të ERE-s nr. 83/2024.

Vlerësimi i shkeljes dhe parashikimet ligjore:

Mosshlyerja e pagesës së rregullimit për vitin 2024 përbën shkelje të dispozitave të neneve 42, germa “ç” dhe 107, të ligjit nr. 43/2015, “Për sektorin e energjisë elektrike”, të ndryshuar, i cili parashikon se: “ERE heq një licencë kur i licencuari nuk kryen pagesat e rregullimit, të vendosura nga ERE, siç përcaktohet nga neni 17 i këtij ligji; si dhe për moskryerjen e pagesës rregullatore nga ana e të

licencuarit brenda afatit të përcaktuar, ERE ndëshkon me gjobë deri në 3 për qind të të ardhurave të vitit paraardhës të të licencuarit, si dhe ka të drejtë të aplikojë një kamatëvonesë mbi vlerën e pagesës rregullatore, në masën e 0.2 % të xhiros ditore për çdo ditë vonesë në pagesën e saj.”.

- Në rastet kur subjektet nuk kanë zhvilluar aktivitet dhe nuk kanë të ardhura për vitin paraardhës, në zbatim të rregullores për miratimin e pagesave të rregullimit, aplikohet një tarifë fikse dhe për këto raste nuk mund të kalkulohet masa e gjobës.

Përputhshmëria me rregulloren për heqjen e licencës:

- Në përputhje me nenet 5 dhe 6, të “Rregullores për procedurat e heqjes së licencave në sektorin e energjisë elektrike dhe të gazit natyror”, miratuar me vendimin e Bordit të ERE-s nr. 58, datë 18.4.2017, subjekti që i nënshtrohet procedurës për heqjen e licencës mbetet përgjegjës për shlyerjen e detyrimeve të pashlyera ndaj ERE-s.

- Sipas nenit 7 të kësaj rregulloreje, subjekti i licencuar ka të drejtë të japë përgjigje me shkrim brenda 30 ditëve nga marrja e dëgjimit për fillimin e procedurës për heqjen e licencës.

Masat e mëtejshme dhe dispozita mbështetëse:

- Në zbatim të parashikimeve të ligjit nr. 43/2015 dhe të “Rregullores për procedurat e heqjes së licencave”, vlerësohet se, për të garantuar trajtim të barabartë për të gjitha subjektet që kanë kryer shkelje të njëjtë (mosshlyerje të pagesës së rregullimit), ndaj shoqërisë “Energia Gas and Power Albania” sh.p.k. duhet të vijohen procedurat për heqjen e licencës.

- Në çdo rast, edhe pas fillimit të procedurës së heqjes së licencës, subjekti nuk çlirohet nga detyrimi për të shlyer pagesën e rregullimit ndaj ERE-s.

Për gjithë sa më sipër, Bordi i ERE-s

VENDOSI:

1. Fillimin e procedurës për heqjen e licencës nr. 322, seria F15/F20, për veprimtarinë e furnizimit të energjisë elektrike, dhënë shoqërisë “Energia Gas and Power Albania” sh.p.k., me vendimin e Bordit të ERE-s nr. 159, datë 28.12.2015, dhe rinovuar me vendimin nr. 209, datë 11.12.2020.

2. I licencuari ka të drejtë për t’u përgjigjur me shkrim brenda 30 ditëve nga data e marrjes së

njoftimit për fillimin e procedurave për heqjen e licencës.

3. Grupi i Punës të njoftojë shoqërinë “Energia Gas and Power Albania”, “OST” sh.a., “FIL” sh.a. dhe “ALPEX” sh.a. për vendimin e Bordit të ERE-s.

Ky vendim hyn në fuqi menjëherë.

Çdo palë e përfshirë në këtë procedurë mund t’i kërkojë ERE-s, brenda 7 ditëve kalendarike nga data e marrjes së vendimit, rishikimin e vendimit të Bordit në rast se ka siguruar prova të reja që mund ta çojnë Bordin në marrjen e një vendimi të ndryshëm nga i mëparshmi apo për gabime materiale të konstatuara. Për këtë vendim mund të bëhet ankim në Gjykatën Administrative Tiranë, brenda 30 ditëve kalendarike nga dita e publikimit në Fletoren Zyrtare.

Ky vendim botohet në Fletoren Zyrtare.

KRYETAR
Petrit Ahmeti

VENDIM Nr. 91, datë 24.4.2025

MBI MIRATIMIN E DISA NDRYSHIMEVE NË VENDIMIN E BORDIT TË ERE-s NR. 254, DATË 23.8.2023, “MBI LICENCIMIN E SHOQËRISË ‘G.S.K’ SHPK NË VEPRIMTARINË E PRODHIMIT TË ENERGJISË ELEKTRIKE NGA CENTRALI FOTOVOLTAIK ME KAPACITET TË INSTALUAR 2 mw”, I NDRYSHUAR

Në mbështetje të nenit 16, të ligjit nr. 43/2015, “Për sektorin e energjisë elektrike”, i ndryshuar; dhe të nenit 14, pika 9, të “Rregullores për procedurat dhe afatet për dhënien, modifikimin, transferimin, rinovimin njohjen dhe heqjen e licencave në sektorin e energjisë elektrike”, të miratuar me vendimin e Bordit të Entit Rregullator të Energjisë (ERE) nr. 109, datë 29.6.2016, e ndryshuar; si dhe nenit 15, të “Rregullores për organizimin, funksionimin dhe procedurat e ERE-s”, miratuar me vendimin e Bordit të ERE-s nr. 96, datë 17.6.2016; Bordi i ERE-s, në mbledhjen e tij të datës 24.4.2025, mbasi shqyrtoi relacionin e përgatitur nga Drejtoria e Politikave të Burimeve të Rinovueshme,

me nr. 1544/2 prot., datë 23.4.2025, “Mbi miratimin e disa ndryshimeve në vendimin e Bordit të ERE-s, nr. 254 , datë 23.8.2023 ‘Mbi licencimin e shoqërisë “GSK” sh.p.k. në veprimtarinë e prodhimit të energjisë elektrike nga centrali fotovoltaiik, me kapacitet të instaluar 2 mw, i ndryshuar”,

Konstatoi se:

- Shoqëria “G.S.K” sh.p.k. është licencuar nga Bordi i ERE-s, me vendimin nr. 254, datë 23.8.2023, për ushtrimin e veprimtarisë së prodhimit të energjisë elektrike nga centrali fotovoltaiik me kapacitet të instaluar prej 2 mw, për një afat 25-vjeçar. Shoqëria ka detyrimin të informojë ERE-n çdo tre muaj mbi ecurinë e punimeve për ndërtimin e centralit, deri më 23.6.2024. Ky vendim është objekt rishikimi nga ana e ERE-s, në varësi të dorëzimit të informacionit të kërkuar, në kuadër të vlefshmërisë së VNM-së paraprake.

1. Ndryshimi i kushteve me vendim të mëvonshëm të Bordit

- Duke marrë parasysh përfundimin e afatit të vlefshmërisë së VNM-së paraprake dhe në bazë të sqarimeve të dhëna nga shoqëria për aplikimin për pajisjen me një VNM të re, Bordi i ERE-s me vendimin nr. 151, datë 25.7.2024, ka ndryshuar pikat 2 dhe 3, të vendimit nr. 254/2023 si më poshtë: **Pika 2 (e ndryshuar):** “Përpara fillimit të operimit/ushtrimit të veprimtarisë së energjisë elektrike, shoqëria “G.S.K” sh.p.k. të depozitojë në ERE, VNM-në e rinovuar”. **Pika 3 (e ndryshuar):** “Ky vendim është objekt rishikimi nga ERE.”

2. Korrespondenca dhe dokumentacioni i depozituar nga shoqëria

- Shoqëria “G.S.K” sh.p.k., me shkresën nr. 61/2 prot., datë 12.8.2024, protokolluar me tonën me nr. 781/6 prot., datë 12.8.2024, ka depozituar në ERE **VNM-në paraprake të re** me vlefshmëri 2-vjeçare, dhe më pas, me shkresën nr. 61/4 prot., datë 27.11.2024, protokolluar me tonën me nr. 781/10 prot., datë 27.11.2024, ka paraqitur në ERE **lejen e ndërtimit** për objektin “Ndërtimi i Centralit Gjenerues të Energjisë Elektrike Fotovoltaiike, me kapacitet të instaluar 2mw dhe veprave ndihmëse”, lëshuar nga Këshilli Kombëtar i Territorit me vendimin nr. 25, datë 4.6.2024.

- Me shkresën nr. 49 prot., datë 15.4.2025, protokolluar me tonën me nr. 1544 prot., datë 15.4.2025, shoqëria ka paraqitur në ERE **kërkesën për rishikimin e vendimit të Bordit nr. 151, datë 25.7.2024, duke paraqitur**

procesverbalin e fillimit dhe përfundimit të punimeve, sipas të cilit: Punimet kanë filluar më 19.12.2024, brenda afatit 90-ditor nga data e lejes së ndërtimit (25.11.2024). Punimet kanë përfunduar më 10.2.2025, brenda afatit 3-vjeçar të përcaktuar në kontratën me MIE-n, datë 13.7.2023.

3. Vlerësimi për përmbushjen e kushteve

- Nga shqyrtimi i dokumentacionit dhe i afateve të kontratës me Ministrinë e Infrastrukturës dhe Energjisë, rezulton se shoqëria “G.S.K” sh.p.k. ka respektuar: Afatin për **fillimin e punimeve** (brenda 90 ditëve nga pajisja me leje ndërtimi). Afatin për **përfundimin e punimeve** (brenda 36 muajve nga pajisja me të gjitha lejet përkatëse). Afatin 2-vjeçar për **fillimin e zbatimit të projektit** sipas vlefshmërisë së VNM-së së re të lëshuar nga AKM-ja.

4. Nevoja për ndryshimin e vendimit

- Bazuar në nenin 14, pika 9, të “Rregullores për procedurat dhe afatet për dhënien, modifikimin, transferimin, rinovimin, njohjen dhe heqjen e licencave në sektorin e energjisë elektrike”, të ndryshuar, citojmë se: “*Plotësimi ose mosplotësimi i kushtit, sipas përcaktimit në vendimin e Bordit të ERE-s, do të përbëjë shkak për rishikimin e vendimit.*”

Për gjithë sa më sipër, Bordi i ERE-s

VENDOSI:

1. Pikat 2 dhe 3, të vendimit të Bordit të ERE-s nr. 254, datë 23.8.2023, të ndryshuara me vendimin nr. 151, datë 25.7.2024, shfuqizohen.

2. Drejtoria e Politikave të Burimeve të Rinovueshme të njoftojë shoqërinë “G.S.K” sh.p.k. për vendimin e Bordit të ERE-s.

Ky vendim hyn në fuqi menjëherë.

Çdo palë e përfshirë në këtë procedurë mund t'i kërkojë ERE-s, brenda 7 ditëve kalendarike nga data e marrjes dijeni, rishikimin e vendimit të Bordit në rast se ka siguruar prova të reja që mund ta çojnë Bordin në marrjen e një vendimi të ndryshëm nga i mëparshmi apo për gabime materiale të konstatuara. Për këtë vendim mund të bëhet ankim në Gjykatën Administrative Tiranë, brenda 30 ditëve kalendarike nga dita e publikimit në Fletoren Zyrtare.

Ky vendim botohet në Fletoren Zyrtare.

KRYETAR
Petrit Ahmeti

VENDIM**Nr. 92, datë 24.4.2025****MBI ZGJATJEN E AFATIT TË
VENDIMMARRJES SË BORDIT TË ERE-
s LIDHUR ME KËRKESËN E
SHOQËRISË “5GX ENERGY” SHPK PËR
MARRJEN E AUTORIZIMIT NGA ERE
PËR TRANSFERIMIN (NËPËRMJET
VENDOSJES SË BARRËS SIGURUESE)
TË ASETVE FIKSE TË SAJ**

Në mbështetje të neneve 16, 20, germa “a”, dhe 44, pika 1, të ligjit nr. 43/2015, “Për sektorin e energjisë elektrike”, të ndryshuar; nenit 67, të ligjit nr. 44/2015, “Kodi i Procedurave Administrative i Republikës së Shqipërisë”; si dhe nenit 15 të “Rregullores për organizimin, funksionimin dhe procedurat e ERE-s”, miratuar me vendimin e Bordit të ERE-s nr. 96, datë 17.6.2016; Bordi i ERE-s, në mbledhjen e tij të datës 24.4.2025, mbasi shqyrtoi relacionin me nr. 35/14 prot., datë 23.4.2024, të Drejtorisë së Licencimit dhe Autorizimeve, “Mbi kërkesën e shoqërisë ‘5GX Energy’ sh.p.k. për marrjen e autorizimit nga ERE për transferimin (nëpërmjet vendosjes së barrës siguroese) të aseteve të paluajtshme të saj”,

konstatoi se:

- Për qëllime të shqyrtimit të këtij aplikimi janë ndjekur procedurat dhe është analizuar dokumentacioni si vijon:

1. Paraqitja e kërkesës për autorizim:

- Shoqëria “5GX Energy” sh.p.k. më datë 8.1.2025, paraqiti kërkesën për marrjen e autorizimit nga ERE për transferimin (nëpërmjet vendosjes së barrës siguroese) të aseteve fikse të saj, si mjet për garantimin e shlyerjes së detyrimit ndaj “Tirana Bank” sh.a.

2. Fillimi i procedurës për transferimin e aseteve:

- Bordi i ERE-s, me vendimin nr. 26, datë 27.1.2025, vendosi të fillojë procedurën për shqyrtimin e kërkesës së shoqërisë.

- ERE ka njoftuar shoqërinë dhe MIE-n në lidhje me këtë vendim nëpërmjet shkresës nr. 35/5 prot., datë 6.2.2025.

3. Procedura vijuese dhe vlerësimi i dokumentacionit:

- Me shkresat nr. 35/3 prot., dhe nr. 35/4 prot., datë 3.2.2025, ERE njoftoi shoqërinë dhe “Tirana

Bank” sh.a. për zhvillimin e seancës dëgjimore më datë 13.2.2025, duke i kërkuar shoqërisë plotësimin e dokumentacionit të munguar, përfshirë: gjendjen financiare në momentin e paraqitjes së kërkesës, marrëveshjen paraprake me listën e aseteve, çdo transferim të mëparshëm, si dhe qëndrimin lidhur me faktin që marrëveshja është nënshkruar pa marrë më parë autorizimin e ERE-s.

- Gjatë seancës, përfaqësuesit e bankës dhe të shoqërisë deklaruan se do të anulonin marrëveshjen ekzistuese të barrës siguroese mbi asetet e shoqërisë, do të kryenin fshirjen e saj nga Regjistri i Barrës Siguroese dhe do të paraqisnin pranë ERE-s një marrëveshje të re, e cila do t'i nënshtrohej më parë miratimit të institucionit.

- Pas seancës dëgjimore të datës 13.2.2025 dhe komunikimeve shkresore (shkresë nr. 35/6 prot., datë 18.2.2025, shkresë nr. 35/7 prot., datë 19.2.2025), me shkresën nr. 35/8 prot., datë 27.2.2025, shoqëria plotësoi pjesërisht dokumentacionin dhe kërkoi pezullimin e procedurës deri më 17.3.2025.

- Në datën 17.3.2025, “Tirana Bank” sh.a., me shkresën nr. 35/9 prot. dhe shoqëria, me shkresën nr. 35/10 prot. dorëzuan marrëveshjen e re siguroese nr. 534 rep., nr. 384 kol., datë 12.3.2025 dhe vërtetimin e fshirjes nga RBS-ja të marrëveshjes së mëparshme nr. 2691 rep., nr. 1731 kol., datë 10.12.2024.

- Në vijim të shkresës nr. 35/11 prot., datë 18.3.2025, të ERE, shoqëria me shkresën nr. 35/12 prot., datë 20.3.2025, depozitoi marrëveshjen e re siguroese nr. 533 rep., nr. 383 kol., datë 12.3.2025, për vendosjen e barrës së radhës së parë në favor të “Tirana Bank” sh.a.

4. Zgjatja e vendim marrjes së Bordit

- Për qëllime të vlerësimit të gjendjes financiare të kompanisë dhe efektet e pritshme të këtij transferimi në vazhdimësinë e aktivitetit, me vendimin nr. 72, datë 8.4.2025, Bordi i ERE-s vendosi të zgjasë me 30 (tridhjetë) ditë afatin e vendim marrjes së Bordit të ERE-s mbi kërkesën e shoqërisë “5GX Energy” sh.p.k. për marrjen e autorizimit nga ERE për transferimin (nëpërmjet vendosjes së barrës siguroese) të aseteve fikse të saj si mjet për garantimin e shlyerjes së detyrimit ndaj “Tirana Bank” sh.a.

- Pas shqyrtimit të gjithë dokumentacionit të depozituar të shoqërisë “5GX Energy” sh.p.k., në lidhje me këtë aplikim, ka lindur nevoja që

shoqëria/banka të saktësojë/depozitojë amendimin përkatës të kontratës bazë të kredisë së nënshkruar me “Tirana Bank” sh.a.

- Referuar nenit 67, të ligjit nr. 44/2015, “Kodi i Procedurave Administrative i Republikës së Shqipërisë”, Bordi i ERE-s vlerëson zgjatjen me 30 ditë të vendimmarrjes në lidhje me kërkesën e shoqërisë “5GX Energy” sh.p.k. për transferimin e aseteve fikse të saj nëpërmjet vendosjes së barrës sigurorese.

Për gjithë sa më sipër, Bordi i ERE-s

VENDOSI:

1. Të zgjasë deri në 30 (tridhjetë) ditë afatin e vendimmarrjes së Bordit të ERE-s për kërkesën e shoqërisë “5GX Energy” sh.p.k. për marrjen e autorizimit nga ERE për transferimin (nëpërmjet vendosjes së barrës sigurorese) të aseteve fikse të saj, si mjet për garantimin e shlyerjes së detyrimit ndaj “Tirana Bank” sh.a.

2. Drejtoria e Licencimit dhe Autorizimeve të njoftojë shoqërinë “5GX Energy” sh.p.k. dhe “Tirana Bank” sh.a. për vendimin e Bordit të ERE-s.

Ky vendim hyn në fuqi menjëherë.

Ky vendim botohet në Fletoren Zyrtare.

KRYETAR
Petrir Ahmeti

VENDIM Nr. 94, datë 28.4.2025

MBI LICENCIMIN E SHOQËRISË “SOLAR HORIZON” SHPK NË VEPRIMTARINË E PRODHIMIT TË ENERGJISË ELEKTRIKE, NGA CENTRALI FOTOVOLTAIK, ME KAPACITET PRODHUES 2 MW

Në mbështetje të neneve 16 dhe 37, pika 2, germa “a”, 38, pika 1, germa “a”, 39, pika 4, të ligjit nr. 43/2015, “Për sektorin e energjisë elektrike”, të ndryshuar; neneve 4, pika 1, germa “a”, 5, pika 1, germa “a”, 13 dhe 14, pika 9, të “Rregullores për procedurat dhe afatet për dhënien, modifikimin, transferimin, rinovimin, njohjen dhe heqjen e licencave në sektorin e energjisë elektrike”, të miratuar me vendimin e

Bordit të Entit Rregullator të Energjisë (ERE) nr. 109, datë 29.6.2016, e ndryshuar; si dhe nenit 15 të Rregullores për organizimin, funksionimin dhe procedurat e ERE-s, miratuar me vendimin e Bordit të ERE-s nr. 96, datë 17.6.2016; Bordi i ERE-s, në mbledhjen e tij të datës 28.4.2025, mbasi shqyrtoi relacionin me nr. 1329/9 prot., datë 25.4.2025, të Drejtorisë së Licencimit dhe Autorizimeve “Mbi kërkesën e shoqërisë ‘Solar Horizon’ sh.p.k. për licencim në veprimtarinë e prodhimit të energjisë elektrike”,

konstatoi se:

- Shoqëria “Solar Horizon” sh.p.k., me shkresën e protokolluar në ERE me nr. 1329 prot., datë 13.3.2025, ka paraqitur kërkesën e saj për licencim në veprimtarinë e prodhimit të energjisë elektrike nga centrali fotovoltai, me kapacitet prodhues 2 mw, me vendndodhje në zonën kadastrale nr. 3358, Njësia Administrative Topojë, Bashkia Fier, qarku Fier.

- Bordi i ERE-s, me vendimin nr. 61, datë 27.3.2025, vendosi të fillojë procedurën për licencimin e shoqërisë në këtë veprimtari.

- ERE ka publikuar njoftimin në medien e shkruar për fillimin e kësaj procedure (në datat 28.3.2025 dhe 29.3.2025) dhe në faqen zyrtare të internetit. Në përfundim të afatit të pritjes së komenteve, apo objeksioneve nga të tretët (deri më datë 8.4.2025), nuk janë paraqitur komente apo kundërshtime.

- ERE, me shkresën nr. 1329/4 prot., datë 2.3.2025, ka njoftuar shoqërinë për fillimin e procedurës së licencimit, si dhe i ka kërkuar dokumentacionin e munguar.

- Po ashtu, me shkresën nr. 1329/5 prot., datë 2.4.2025, ERE i është drejtuar Ministrisë së Infrastrukturës dhe Energjisë (MIE), duke i kërkuar që të paraqesë një qëndrim lidhur me zbatimin e afateve të ndërtimit/vënies në punë të centralit dhe vlefshmërinë e kontratës. Nga ana e MIE-s nuk është depozituar asnjë përgjigje.

- Me shkresën e protokolluar në ERE me nr. 1329/6 prot., datë 4.4.2025, shoqëria ka depozituar dokumentacion plotësues. Pas shqyrtimit, ERE ka kërkuar dokumentacion shtesë me *e-mail*-in nr. 1329/7 prot., datë 23.4.2025, dhe shoqëria ka depozituar dokumentacionin e plotësuar me *e-mail*-in e datës 25.4.2025, protokolluar me nr. 1329/8 prot.

- Nga analizimi i aplikimit, në referencë të përcaktimeve të Rregullores për procedurat dhe afatet për dhënie, modifikimin, transferimin, rinovimin, njohjen dhe heqjen e licencave në sektorin e energjisë elektrike, të miratuar me vendimin e Bordit të ERE-s nr. 109, datë 29.6.2016, të ndryshuar, rezulton se:

Pajisja e shoqërisë me leje dhe miratime të tjera:

- Shoqëria ka nënshkruar me Ministrinë e Infrastrukturës dhe Energjisë Kontratën nr. 2427 rep., nr. 1572 kol., datë 28.4.2023, për ndërtimin, shfrytëzimin dhe administrimin e centralit fotovoltaiik me kapacitet prodhues 2 mw dhe veprave ndihmëse.

- Ka marrë miratimin për pikën e lidhjes së centralit me rrjetin e shpërndarjes nëpërmjet shkresës së OSSH sh.a. nr. 11491/5 prot., datë 13.12.2024.

- Ka depozituar vendimin për VNM paraprak, lëshuar më 17.7.2024, nga Agjencia Kombëtare e Mjedisit (AKM), për ndërtimin e impiantit fotovoltaiik me kapacitet 2 mw, si dhe ka dokumentuar në ERE fillimin e punimeve për ndërtimin e centralit brenda afatit të vlefshmërisë së VNM-së.

Kushtet dhe afatet ligjore:

- Kontrata e nënshkruar me MIE parashikon një afat 49-vjeçar me të drejtë ripërsëritjeje. Sipas nenit 38, pika 1, germa “a”, të ligjit nr. 43/2015, i ndryshuar, dhe nenit 5 të Rregullores së licencimit, licenca për veprimtarinë e prodhimit të energjisë elektrike jepet për një afat deri në 30 vjet.

- Shoqëria ka depozituar një garanci 30-vjeçare për performancën e paneleve fotovoltaike, ndaj afati i licencës vlerësohet të jetë 30 vjet.

- Sipas dokumentacionit të depozituar dhe nenit 9 të kontratës së nënshkruar me MIE, shoqëria duhet të vendosë në operim centralin brenda muajit qershor 2025.

- Po ashtu, në referencë të përcaktimeve të nenit 10 të kësaj kontrate, vlerësohet që shoqërisë t'i lihet kusht që me fillimin e operimit/ushtrimit të veprimtarisë së prodhimit të energjisë elektrike, por jo më vonë se 60 ditë nga ky fakt, të depozitojë në ERE dokumentacionin përkatës për testimin e veprës.

- ERE rezervon të drejtën e rishikimit të vendimit në rast të ndonjë qëndrimi të ndryshëm nga MIE, në lidhje me vlefshmërinë e kontratës.

- Aktualisht, shoqëria ka siguruar stafin teknik përmes kontraktorëve të jashtëm dhe ka deklaruar se, pas marrjes së licencës, do të përditësojë strukturën organizative me stafin teknik të brendshëm, sipas veprimtarisë së licencuar.

Për gjithë sa më sipër, Bordi i ERE-s

VENDOSI:

1. Të licencojë shoqërinë “Solar Horizon” sh.p.k. në veprimtarinë e prodhimit të energjisë elektrike nga centrali fotovoltaiik, me kapacitet prodhues 2 mw, me vendndodhje në zonën kadastrale nr. 3358, Njësia Administrative Topojë, Bashkia Fier, qarku Fier, për një afat 30-vjeçar.

2. Shoqëria duhet të fillojë ushtrimin e veprimtarisë së prodhimit të energjisë elektrike, brenda datës 30.6.2025.

3. Me fillimin e operimit, por jo më vonë se 60 (gjashtëdhjetë) ditë nga data e fillimit të operimit, shoqëria duhet të dokumentojë në ERE testimin e veprës dhe të përditësojë informacionin mbi strukturën organizative të saj, e cila duhet të përmbajë stafin teknik sipas veprimtarisë së licencuar.

4. Ky vendim është objekt rishikimi, në rast të përmbushjes, apo mospërmbushjes së kushteve të përcaktuara në pikat 2 dhe 3 të këtij vendimi.

5. Drejtoria e Licencimit dhe Autorizimeve të njoftojë shoqërinë “Solar Horizon” sh.p.k., Ministrinë e Infrastrukturës dhe Energjisë, OSSH sh.a., FTL sh.a. dhe ALPEX sh.a. për vendimin e bordit të ERE-s.

Ky vendim hyn në fuqi menjëherë.

Çdo palë e përfshirë në këtë procedurë mund t'i kërkojë ERE-s, brenda 7 ditëve kalendarike nga data e marrjes së vendimit, rishikimin e vendimit të Bordit, në rast se ka siguruar prova të reja që mund ta çojnë Bordin në marrjen e një vendimi të ndryshëm nga i mëparshmi, apo për gabime materiale të konstatuara. Për këtë vendim mund të bëhet ankim në Gjykatën Administrative Tiranë, brenda 30 ditëve kalendarike nga dita e publikimit në Fletoren Zyrtare.

Ky vendim botohet në Fletoren Zyrtare.

**KRYETAR
Petrit Ahmeti**

KËRKESË

Shtetasi Ilger Qose, kërkon pranë Gjykatës së Rrethit Gjyqësor të Juridiksionit të Përgjithshëm Dibër, deklarin e vdekjes më datë 1.1.1995 të shtetasit Demirali Qose, i lindur më 20.10.1947, në Goskovë, Dibër, dhe banues në Bulqizë.

KËRKUES
Ilger Qose

Formati 61x86/8

Shtypshkronja e Qendrës së Botimeve Zyrtare
Tiranë, 2025

Adresa: Rr. “Nikolla Jorga”, Tiranë
Tel./fax: +355 4 24 27 004 Tel.: +355 4 24 27 006

Çmimi 240 lekë

